

การศึกษาอิสระ

ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร
อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

KNOWLEDGE AND UNDERSTANDING OF SIGNBOARD TAX PAYMENT OF
THE ENTREPRENEURS IN CHUMPHON MUNICIPALITY, MUANG DISTRICT,
CHUMPHON PROVINCE

นางสาวภาวิณี แสงสุวรรณ

รหัสนักศึกษา 64205075

การศึกษาอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต

สาขาบริหารธุรกิจบัณฑิต

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

ปีการศึกษา 2565

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

INDEPENDENT STUDY

KNOWLEDGE AND UNDERSTANDING OF SIGNBOARD TAX PAYMENT OF
THE ENTREPRENEURS IN CHUMPHON MUNICIPALITY, MUANG DISTRICT,
CHUMPHON PROVINCE

MISS PAWINEE SANGSUWAN

STUDENT ID 64205075

INDEPENDENT STUDY IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENT
FOR THE DEGREE OF BUSINESS ADMINISTRATION
IN BUSINESS ADMINISTRATION
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
PRINCE OF CHUMPHON CAMPUS

2022

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRRIGHT 2022

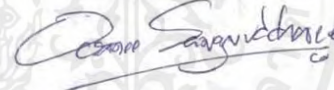

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

PRINCE OF CHUMPHON CAMPUS

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองการศึกษาอิสระ

การศึกษาอิสระเรื่อง
ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร
Project Title KNOWLEDGE AND UNDERSTANDING OF SIGNBOARD TAX PAYMENT OF THE ENTREPRENEURS IN CHUMPHON MUNICIPALITY, MUANG DISTRICT, CHUMPHON PROVINCE
ชื่อนักศึกษา นางสาวภาวินี แสงสุวรรณ
รหัสนักศึกษา 64205075
ปริญญา บริหารธุรกิจบัณฑิต
สาขาวิชา บริหารธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ
อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษ ผศ.ดร.ชุตินันต์ บุญนวล

อาจารย์ผู้ควบคุมการศึกษาอิสระ	ลายมือชื่อ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุตินันต์ บุญนวล	
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุษณีย์ เสาววัชร	
ดร. บิรมิชา พุทธเกิด	

วัน/เดือน/ปีที่สอบ 1 พฤษภาคม 2566 เวลา 11.30 – 12.00 น.

สถานที่สอบ ณ อาคารสำนักวิชา ห้อง BA 202

เห็นชอบ/รับรอง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัชระ ศิลป์เสวตร์)

ประธานหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต

วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

วันที่... 2 ...เดือน... ๕๗... พ.ศ. ๖๖

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อการศึกษาอิสระ	ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาล เมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร
ชื่อนักศึกษา	นางสาวภาวิณี แสงสุวรรณ
รหัสนักศึกษา	64205075
ปริญญา	บริหารธุรกิจบัณฑิต
สาขาวิชา	บริหารธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ
ปีการศึกษา	2565
อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุตินันต์ บุญนวล

บทคัดย่อ

องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่ดูแลท้องถิ่น ในแต่ละพื้นที่ ซึ่งมีทั้งรายได้และรายจ่าย เพื่อกิจการงานสาธารณะ ภาษีป้าย เป็นหนึ่งในรายได้ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่นที่จะนำมาใช้เพื่อประโยชน์สาธารณะ ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายจึงเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่ง ที่จะส่งผลให้การจัดเก็บภาษีมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้นการศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้าย ของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากผู้ประกอบการที่มีหน้าที่เสียภาษีป้ายในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 385 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D. ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Anova) และวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วย Scheffe Analysis

ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายสูงสุดในด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้ายเฉลี่ยร้อยละ 94.96 รองลงมา ด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้นเฉลี่ยร้อยละ 91.40 ด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีเฉลี่ยร้อยละ 89.20 ด้านบทกำหนดโทษเฉลี่ยร้อยละ 84.24 และด้านการคำนวณภาษีป้ายเฉลี่ยร้อยละ 77.68 และผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้าย พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้าย โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เว้นแต่ปัจจัยประเภทธุรกิจที่ต่างกันมีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายที่ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ภาษีป้าย , ผู้ประกอบการ , เทศบาลชุมพร

Project Title	KNOWLEDGE AND UNDERSTANDING OF SIGNBOARD TAX PAYMENT OF THE ENTREPRENEURS IN CHUMPHON MUNICIPALITY, MUANG DISTRICT, CHUMPHON PROVINCE
Name	MISS PAWINEE SANGSUWAN
Student ID	64205075
Degree	Bachelor of Business Administration
Major	Business Administration and Entrepreneurship
Academic Year	2022
Advisor	Asst Prof. Dr. Chutiman Boonnual

Abstract

The local administration organization is a local authority in each area that has both revenues and expenditures for public works. Signboard tax is one of the local administrative organization's income that is used for public benefits. Knowledge and understanding of signboard tax payment are the important factors that will lead to a result in more efficient tax collection. Therefore, this study aims to study the opinion's level on knowledge and understanding of signboard tax payment, and to study differentiations between the demography and the level of knowledge and understanding of signboard tax payment of the entrepreneurs in Chumphon municipality, Muang District, Chumphon Province. Data were collected by using the questionnaires from the entrepreneurs who are responsible for paying signboard tax in Chumphon Municipality, Muang District, Chumphon Province by selecting a sample group of 385 people. Statistics used to analyze the data were consisted of mean, percentage and standard deviation S.D. and using one-way ANOVA as well as Scheffe Analysis for pairwise differences.

The results of the research have found that in overall most of the respondents had the highest understanding of signboard tax payment in terms of the general knowledge of signboard tax at an average of 94.96 percent, followed by the signboards exemptions with an average of 91.40 percent, next was the time limit in filling tax payment form with an average of 89.20 percent, followed by the median penalty aspect with an average of 84.24 percent, and the last aspect was the signboard tax payment calculation with an average 77.68 percent. In terms of the study hypothesis testing, has found that there were the differentiations in sex, the age range, and the education background in the level of knowledge and understanding of signboard tax payment from the most respondents at statistically significant at the 0.05 level. It was the exception for the different types of entrepreneur factor had no different knowledge and understanding of paying the signboard tax.

Keywords: Signboard tax payment, entrepreneurs, Chumphon Municipality

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาอิสระเรื่อง ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ฉบับนี้สำเร็จได้เนื่องจากผู้ศึกษาได้รับความช่วยเหลือในการให้ข้อมูล คำปรึกษาคำแนะนำข้อคิดเห็น ผู้ศึกษาจึงขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุตินันต์ บุญนวล ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุษณีย์ เสวกวีศรี อาจารย์ ดร. บิวดิชา พุทธเกิด และผู้ช่วยศาสตราจารย์วัชระ ศิลป์เสวตร์ ที่ได้สละเวลาชี้แจงแนวทางตรวจสอบรายงานติดตามความคืบหน้า รวมทั้งตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องการศึกษาอิสระฉบับนี้มาทุกขั้นตอน และดูแลเอาใจใส่ แก่ผู้ศึกษาในการทำการศึกษานี้มาตลอด ผู้ศึกษาขอกราบขอพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่สละเวลาให้ความกรุณาในการประเมินแบบสอบถามงานวิจัย และช่วยชี้แนะเนื้อหา และปรับแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจนครบถ้วนสมบูรณ์ และขอกราบขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามอย่างดียิ่ง ผู้ศึกษาจึงขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณบิดา มารดา และขอขอบคุณ พี่น้อง เพื่อนๆ ตลอดจนบุคคลต่าง ๆ ที่ให้กำลังใจผลักดันให้ความช่วยเหลือในการทำการศึกษานี้จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี และบุคคลผู้ที่ผู้ศึกษาไม่สามารถกล่าวนามได้ทั้งหมดในที่นี้ ผู้ศึกษารู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและปรารถนาดีของทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงกราบขอพระคุณไว้ในโอกาสนี้ด้วย

นางสาวภาวินี แสงสุวรรณ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VI
สารบัญภาพ.....	IX
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	2
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.5 สมมุติฐานของการวิจัย.....	3
1.6 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	4
1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
2.1 ข้อมูลทั่วไปของเทศบาล.....	6
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ.....	13
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับภาษีป้าย.....	17
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา.....	28
3.1 การออกแบบการศึกษา.....	28
3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา.....	28
3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	29
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	30
3.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	31
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้.....	31

สารบัญ(ต่อ)

เรื่อง	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	33
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมืองจังหวัดชุมพร.....	36
4.3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย ด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย ด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี ด้านบทกำหนดโทษ ด้านการคำนวณภาษีป้าย และด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น.....	42
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	55
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	55
5.2 อภิปรายผล.....	60
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	61
บรรณานุกรม.....	62
ภาคผนวก.....	64
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิและจดหมายต่าง ๆ.....	65
ภาคผนวก ข แบบสอบถาม.....	76
ภาคผนวก ค ค่าคุณภาพแบบสอบถาม.....	80
ภาคผนวก ง ค่าสถิติที่ได้จากการวิเคราะห์.....	85
ประวัติผู้ศึกษา.....	97

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
4-1	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านเพศ.....	33
4-2	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านอายุ.....	34
4-3	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านระดับการศึกษา.....	35
4-4	แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านประเภทของธุรกิจและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้าย โดยภาพรวม.....	36
4-5	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้าย โดยภาพรวม.....	37
4-6	แสดงค่าเฉลี่ยและจำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายในด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย.....	37
4-7	แสดงค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายในด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี.....	38
4-8	แสดงค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายในด้านบทกำหนดโทษ.....	39
4-9	แสดงค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายในด้านการคำนวณภาษีป้าย.....	40
4-10	แสดงค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายในด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น.....	41
4-11	แสดงค่าสถิติและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในด้านเพศ.....	43
4-12	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร โดยภาพรวม จำแนกตามอายุ.....	44
4-13	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามอายุในด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้ายเป็นรายคู่.....	45
4-14	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามอายุ ในด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี เป็นรายคู่.....	45

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญญัตราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4-15	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามอายุในด้านบทกำหนดโทษเป็นรายคู่.....	46
4-16	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามอายุในด้านการคำนวณภาษีป้าย เป็นรายคู่.....	47
4-17	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามอายุในด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น เป็นรายคู่.....	47
4-18	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร โดยภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	48
4-19	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามระดับการศึกษาในด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย เป็นรายคู่.....	49
4-20	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามระดับการศึกษาในด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี เป็นรายคู่.....	50
4-21	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามระดับการศึกษาในด้านบทกำหนดโทษ เป็นรายคู่.....	51
4-22	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามระดับการศึกษาในด้านการคำนวณภาษีป้าย เป็นรายคู่.....	52

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4-23	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามระดับการศึกษาในด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น เป็นรายคู่.....	52
4-24	แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร โดยภาพรวม จำแนกประเภทของธุรกิจ.....	53

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
4-1	แสดงค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านเพศ.....	33
4-2	แสดงค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านอายุ.....	34
4-3	แสดงค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านระดับ การศึกษา.....	35
4-4	แสดงค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านประเภทของ ธุรกิจ.....	36

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในมาตรา 250 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 กำหนดไว้ว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ และอำนาจดูแล และจัดทำบริการสาธารณะ และกิจกรรมสาธารณะ เพื่อเป็นประโยชน์ของประชาชนที่อยู่ในท้องถิ่นตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการบริหารงาน การจัดทำบริการสาธารณะ การส่งเสริม และสนับสนุน การจัดการศึกษา การเงิน การคลัง และการกำกับดูแลองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และให้คำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนเป็นหลัก โดยเน้นการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่นของตนเอง พร้อมทั้งพัฒนาระบบสาธารณสุข ูปโภค พัฒนาคุณภาพชีวิต โครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ในท้องถิ่นให้ทั่วถึง และเท่าเทียมกันทั่วประเทศ นอกจากนี้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นยังมีอำนาจในการส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น โดยส่งผลให้มีการถ่ายโอนภารกิจต่าง ๆ จากส่วนราชการส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคมาให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มมากขึ้น (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560)

ปัจจุบันองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เป็นของตนเอง โดยการจัดระบบภาษี หรือการจัดสรรภาษีที่เหมาะสม รวมทั้งส่งเสริม และพัฒนาการหารายได้ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบไปด้วยรายได้ที่รัฐบาลจัดเก็บให้ และแบ่งให้ (ภาษีรัฐจัดสรร เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจ เฉพาะ ภาษีสุราและสรรพพาสาไมต์ ภาษีค่าธรรมเนียมรถยนต์ เป็นต้น และภาษีที่รัฐแบ่งให้ คือ ภาษีมูลค่าเพิ่มที่รัฐจัดสรรเพิ่มเติมให้แก่ อปท. รายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง ได้แก่ ภาษีโรงเรือน และที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ (ซึ่งต่อมาได้เปลี่ยนเป็นภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง อกรฆ่าสัตว์ ภาษีป้าย อกรรังนกอีแอ่น ค่าใบอนุญาต ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ ภาษีบำรุงท้องที่ที่จัดเก็บจากยาสูบ น้ำมัน ค่าธรรมเนียมเข้าพักโรงแรม เป็นต้น ภาษีป้ายนั้นเป็นภาษีของราชการบริหารส่วนท้องถิ่น โดยมีราชการส่วนท้องถิ่นในขณะนั้น คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และสุขาภิบาล เป็นผู้จัดเก็บ อีกทั้ง ภาษีป้ายเป็นภาษีท้องถิ่นที่จัดเก็บจากป้ายที่แสดงชื่อ หรือยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้าหรือประกอบกิจการอื่น เพื่อหารายได้โดยจะแสดง หรือมีการโฆษณาไว้ในวัตถุใด ๆ ไม่ว่าจะด้วยอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายที่เขียน จารึก แกะสลัก หรือทำขึ้นให้ปรากฏด้วยวิธีการอื่น กรณีนี้จึงเป็นเรื่องที่ควรศึกษาว่า ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีป้ายมากน้อยแค่ไหน และป้ายประเภท และชนิดใดบ้างที่อยู่ในข้อบังคับที่เจ้าของป้าย หรือผู้ประกอบการมีหน้าที่ต้องเสียภาษีป้ายดังกล่าว

การเก็บภาษีป้ายเป็นหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดหาเงินทุน เพื่อใช้ในการทำนุบำรุง และพัฒนาท้องถิ่น เป็นการเก็บภาษีที่ต้องการความร่วมมือของประชาชนในการชำระภาษีป้าย โดยภาษีป้ายจะถูกกำหนดโดยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมาย และอยู่ภายใต้การควบคุม และตรวจสอบของรัฐบาล รายได้ที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับจากการเก็บภาษีป้าย จะถูกนำไปใช้ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น การปรับปรุงถนน การสร้างสถานีตำรวจ การสร้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โรงเรียน การสร้างโรงพยาบาล และการพัฒนาพื้นที่อื่น ๆ ในท้องถิ่น ซึ่งจะส่งผลให้ประชาชนในท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ซึ่งในปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังต้องพึ่งพิงเงินที่รัฐบาลจัดสรร และเงินอุดหนุนจากรัฐบาลเป็นอย่างมาก เพื่อนำมาจัดบริการสาธารณะในการตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นให้บรรลุวัตถุประสงค์ ดังนั้น การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะลดการพึ่งพิงจากรัฐบาลได้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องเพิ่มภาษีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการจัดเก็บเองให้มากขึ้น เพื่อลดการพึ่งพิงจากรัฐบาล

ปัญหา และอุปสรรคของการจัดเก็บภาษีป้าย ส่วนใหญ่มักเกิดจากประชาชนทั่วไปที่มองข้ามหรือไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการจัดเก็บภาษี เพราะอาจจะไม่ค่อยเข้าใจ หรือมีความรู้ถึงข้อกำหนดหรือกฎเกณฑ์ของการเสียภาษีป้าย ซึ่งมักจะมีข้อซักถามว่าหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขการปฏิบัติในการเสียภาษีป้ายจะต้องเสียเท่าใด ต้องทำอะไรเป็นอันดับแรก และต้องเสียเมื่อไหร่ การที่ผู้ประกอบการทั่วไปมีความรู้เกี่ยวกับการเสียภาษีป้ายไม่มากเท่าที่ควร อาจทำให้เสียเบี้ยปรับ หรือเงินเพิ่มโดยใช่เหตุ หรืออาจเกิดจากกระบวนการทำงานของเทศบาล หรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษี อาทิ การเสียภาษีป้ายที่ต้องเสียภาษีนั้นอาจมีเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ เจ้าหน้าที่บางคนอาจจะไม่มีความรู้ความชำนาญพอที่จะตอบคำถามของผู้เสียภาษีได้ทั้งหมด เครื่องมือ และอุปกรณ์ไม่รองรับต่อระบบงาน เป็นต้น ดังนั้น ควรที่จะให้ความสำคัญทั้งทางด้านผู้เสียภาษี เจ้าหน้าที่ และกระบวนการทำงาน เพื่อจะได้ส่งผลต่อการจัดเก็บภาษีอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เห็นถึงความสำคัญของปัญหาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จึงต้องการศึกษาว่าผู้ประกอบการที่มีหน้าที่ในการเสียภาษีป้ายมีความรู้มากน้อยแค่ไหนในการเสียภาษี โดยผลในการศึกษาครั้งนี้สามารถนำมาเป็นแนวทางในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการได้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

1.2.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1.3.1 ทราบถึงความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

1.3.2 ทราบถึงปัจจัยพื้นฐานที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

1.3.3 ผลจากการศึกษาวิจัยสามารถนำมาใช้ในการเพิ่มความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตการศึกษาไว้ ดังนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

1.4.1.1 ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทของธุรกิจ

1.4.1.2 ตัวแปรตาม คือ ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้าย จำแนกเป็นด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย ด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี ด้านบทกำหนดโทษ ด้านการคำนวณภาษีป้าย และด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น

1.4.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.4.2.1 ขอบเขตด้านประชากร คือ ประชาชนผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายให้กับเทศบาลเมืองชุมพร แต่เนื่องจากไม่สามารถหาจำนวนประชาชนที่เสียภาษีป้ายให้กับเทศบาลชุมพรได้ในการศึกษานี้จึงใช้ประชากรแบบไม่ทราบจำนวนประชากร แต่ได้ทำการสุ่มโดยใช้ประชากรที่เปิดกิจการและมีป้ายอยู่หน้าร้านในพื้นที่ในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร มาจำนวนทั้งสิ้น 385 คน

1.4.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ กลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการใช้สูตร W.G. Cochran เนื่องจาก การศึกษานี้ไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนของผู้ประกอบการที่มีหน้าที่เสียภาษีป้ายให้กับเทศบาลเมืองชุมพร ดังนั้น เมื่อใช้สูตรนี้ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างมาที่จำนวน 385 คน

1.4.3 ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้เฉพาะในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

1.4.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการศึกษาที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ.2566 - เดือนเมษายน พ.ศ.2566 ระยะเวลาทั้งหมด 4 เดือน

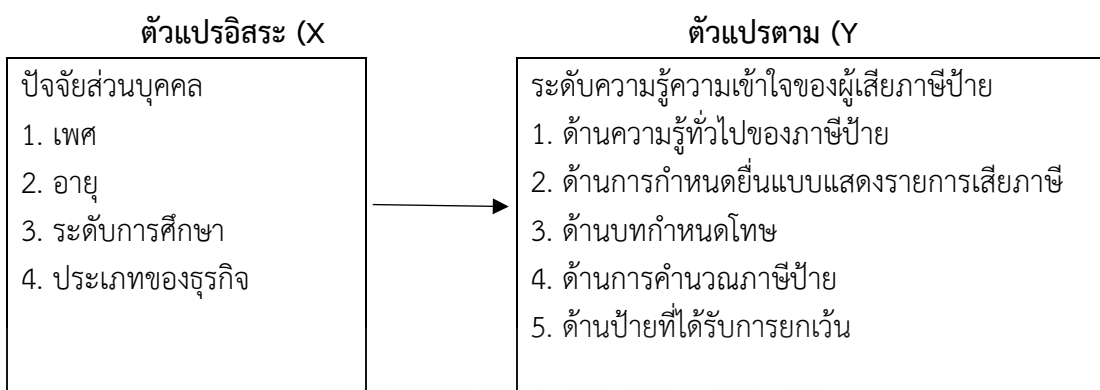
1.5 สมมติฐานของการวิจัย

จากความสำคัญของปัญหาดังที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่ได้กำหนดไว้ผู้วิจัยจึงได้ตั้งสมมติฐานสำหรับการวิจัย ดังนี้

- สมมติฐานที่ 1. ผู้เสียภาษีมีเพศที่ต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายแตกต่างกัน
- สมมติฐานที่ 2. ผู้เสียภาษีมีอายุที่ต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายแตกต่างกัน
- สมมติฐานที่ 3. ผู้เสียภาษีมีระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายแตกต่างกัน
- สมมติฐานที่ 4. ผู้เสียภาษีมีการประกอบอาชีพธุรกิจที่ต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายแตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ สถานภาพ ลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลเป็นลักษณะที่สำคัญ ช่วยในการกำหนดตลาดเป้าหมายในเชิงจิตวิทยา และสังคมวัฒนธรรม

ความรู้และความเข้าใจในการเสียภาษีป้าย หมายถึง การเข้าใจ และทราบข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการชำระภาษีป้าย หรือภาษีการจดทะเบียนตามกฎหมายท้องถิ่นหรือกฎหมายส่วนท้องถิ่นในบางประเทศ หรือพื้นที่ภาษีป้ายเป็นหนึ่งในรายการภาษีที่เกี่ยวข้องกับการใช้ป้ายหรือตราสัญลักษณ์ต่าง ๆ บนทรัพย์สินหรือพื้นที่ในท้องถิ่นใด ๆ

ความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย หมายถึง ภาษีที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ประกอบการค้าหรือกิจการอื่น ๆ เพื่อหารายได้หรือโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้ ซึ่งอาจเป็นการเก็บภาษีจากป้ายโฆษณาบนถนน หรือสิ่งก่อสร้างอื่น ๆ ที่มีการแสดงชื่อยี่ห้อ หรือเครื่องหมายทางการค้า เพื่อให้ผู้ดูแลพื้นที่สามารถเก็บภาษีเพิ่มเติมได้จากการใช้พื้นที่นั้น ๆ ในการโฆษณาหรือประกอบกิจการ ภาษีป้ายมักเป็นหนึ่งในแหล่งรายได้สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเป็นเงินที่ใช้ในการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ในพื้นที่โดยภาษีป้ายจะมีอัตราที่ต่างกันไปตามพื้นที่ และประเภทของกิจการหรือการโฆษณาที่ใช้ป้ายหรือเครื่องหมายนั้น ๆ อยู่

การกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี หมายถึง กำหนดการยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย หากไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ภ.ป.1 ภายในระยะเวลาที่กำหนด ต้องเสียเงินเพิ่มร้อยละ 10 จำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย กำหนดการชำระภาษีป้าย ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับการแจ้งประเมิน (ภ.ป.3 หากไม่ชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนด ต้องเสียเงินเพิ่มร้อยละ 2 ต่อเดือนของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทกำหนดโทษ หมายถึง โทษทางปกครอง คือการลงโทษผู้กระทำความผิดที่ฝ่าฝืนข้อห้ามตามกฎหมาย หรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติที่กฎหมายบัญญัติให้ต้องกระทำ แต่ยังไม่ร้ายแรงถึงระดับความผิดทางอาญา

การคำนวณภาษีป้าย หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการกำหนดจำนวนเงินที่ต้องชำระเป็นภาษีป้ายหรือภาษีการจดทะเบียนตามกฎหมายท้องถิ่นหรือกฎหมายส่วนท้องถิ่นในบางประเทศหรือพื้นที่ เพื่อให้สามารถใช้ป้ายหรือตราสัญลักษณ์ต่าง ๆ บนทรัพย์สินหรือพื้นที่ที่ต้องการใช้งานให้ได้ถูกกฎหมายและได้รับการรับรองจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ป้ายที่ได้รับการยกเว้น หมายถึง ป้ายหรือตราสัญลักษณ์ที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องชำระภาษีป้ายหรือภาษีการจดทะเบียนตามกฎหมายท้องถิ่นหรือกฎหมายส่วนท้องถิ่นในบางประเทศหรือพื้นที่ ภาษีป้ายมักถูกเก็บเพื่อรับรองและอนุญาตการใช้งานป้ายหรือตราสัญลักษณ์บนทรัพย์สินหรือพื้นที่ในท้องถิ่นใด ๆ

ผู้ประกอบการ (Entrepreneurs หมายถึง ผู้ที่เริ่มก่อตั้งธุรกิจโดยใช้เงินทุนของตัวเองหรือจากแหล่งเงินทุนอื่น ๆ และนำความรู้ความสามารถที่ได้ศึกษาเรียนรู้มาใช้ในการบริหารจัดการโดยมุ่งหวังผลกำไร และความเจริญเติบโตอย่างยั่งยืนในขณะเดียวกันพร้อมยอมรับความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ หน่วยงานที่มีอำนาจ และสิทธิในการบริหารจัดการในเขตท้องถิ่นหรือพื้นที่ที่เป็นส่วนหนึ่งของประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์ในการดูแล และพัฒนาพื้นที่นั้นให้เติบโต และพัฒนาอย่างยั่งยืน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วยเทศบาล อบต. และองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งมีหน้าที่หลักในการบริหารจัดการในเขตท้องถิ่น เช่น การบริหารจัดการด้านการศึกษา การบริหารจัดการที่ดิน การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการระบบการขนส่ง การบริหารจัดการสุขภาพ และการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่

ภาษีท้องถิ่น คือ ภาษีที่เกี่ยวกับการใช้สิ่งของหรือบริการในเขตท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะเป็นผู้จัดเก็บ และดำเนินการเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่น เช่น ภาษีอาคารส่วนเกินพื้นที่ ซึ่งเป็นภาษีที่เกี่ยวกับการถือครองอสังหาริมทรัพย์ ภาษีเทศบาล ซึ่งเป็นภาษีที่เกี่ยวกับการใช้บริการหรือสิ่งของภายในเขตท้องถิ่น เช่น การใช้งานถนนสาธารณะ การใช้น้ำประปา การใช้ที่จอดรถ และอื่น ๆ ภาษีท้องถิ่นมีส่วนสำคัญในการเพิ่มรายได้ของเทศบาล และใช้ส่วนหนึ่งในการส่งเสริมพัฒนาเขตท้องถิ่นให้ดียิ่งขึ้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ผู้ศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร และได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับการศึกษา ดังนี้

- 2.1 ข้อมูลทั่วไปของเทศบาล
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับภาษีป้าย
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1. ข้อมูลทั่วไปของเทศบาล

เทศบาล เป็นการปกครองท้องถิ่นรูปหนึ่งของไทย ตามหลักการกระจายอำนาจ กล่าวคือ ราชการบริหารส่วนกลาง กระจายอำนาจไปให้ประชาชนในท้องถิ่นมีอิสระที่จะดำเนินการปกครองตนเองภายในขอบเขตที่กฎหมายกำหนด เป็นการปูพื้นฐานการปกครองระบอบประชาธิปไตยระบบรัฐสภา เพราะเป็นการจำลองรูปแบบการปกครองประเทศมาใช้ในท้องถิ่น

ปัจจุบันเทศบาลจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และเป็นนิติบุคคลที่มีฐานะตามกฎหมาย แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ เทศบาลตำบล เทศบาลเมือง และเทศบาลนคร โดยมีโครงสร้างหลักประกอบด้วยสภาเทศบาล และคณะเทศมนตรี โดยสภาเทศบาลจะประกอบด้วยผู้แทนราษฎรที่เลือกตั้งเข้าไปเป็นสมาชิก ส่วนคณะเทศมนตรีประกอบด้วยนายกเทศมนตรี และเทศมนตรีอีกจำนวนหนึ่ง ทั้งนี้ เทศบาลแต่ละระดับจะแตกต่างกันตามจำนวนประชากรและพื้นที่ที่ตั้งอยู่

เทศบาลตำบล จัดตั้งขึ้นในท้องถิ่นที่มีความเจริญพอสมควร และสามารถมีรายได้พอสมควรแก่การปฏิบัติหน้าที่ที่ต้องทำปกติจะตั้งขึ้นในท้องถิ่นของอำเภอต่าง ๆ ที่ไม่ใช่อำเภอเมือง หรือท้องถิ่นที่เป็นที่ตั้งศาลากลางจังหวัด เช่น เทศบาลตำบลโพธิ์ทอง ตั้งอยู่ที่อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง เทศบาลตำบลมีสมาชิกเทศบาลได้ 12 คน มีคณะเทศมนตรี 3 คน ปัจจุบันมีอยู่ 48 แห่ง

เทศบาลเมือง จัดตั้งขึ้นในท้องถิ่น เป็นที่ตั้งศาลากลางของจังหวัดหรือท้องถิ่นชุมชนที่มีประชากรตั้งถิ่นฐานอยู่ตั้งแต่ 10,000 คนขึ้นไป โดยประชากรเหล่านั้นอยู่กันอย่างแน่นแฟ้นแล้ว ไม่ต่ำกว่า 3,000 คน/ตารางกิโลเมตร ที่มีรายได้พอสมควรแก่การปฏิบัติหน้าที่ที่ต้องทำ เทศบาลเมืองมีสมาชิกสภาเทศบาลได้ 18 คน มีคณะเทศมนตรีได้ 3 คน เช่นเดียวกับเทศบาลตำบล

ส่วนใหญ่เทศบาลเมืองจะตั้งอยู่ในพื้นที่อำเภอเมืองเพราะเป็นที่ตั้งศาลากลางจังหวัด ดังนั้น ในแต่ละจังหวัดอย่างน้อยจะมีเทศบาลเมือง 1 แห่ง เทศบาลเมืองอาจจะจัดตั้งขึ้นในท้องถิ่นอำเภออื่นนอกจากอำเภอเมืองก็ได้ เช่น เทศบาลเมืองบ้านโป่ง ตั้งขึ้นที่อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ปัจจุบันมีเทศบาลเมืองทั้งสิ้น 87 แห่ง

เทศบาลนคร ตั้งขึ้นในท้องถิ่นชุมชนที่มีประชากรตั้งถิ่นฐานอยู่ตั้งแต่ 50,000 คนขึ้นไป โดยประชาชนเหล่านั้นอยู่กันอย่างแน่นแฟ้นแล้วไม่ต่ำกว่า 3,000 คน/ตารางกิโลเมตร ที่มีรายได้พอสมควรแก่การที่จะปฏิบัติหน้าที่ที่จะต้องทำ เทศบาลนครมีสมาชิกสภาเทศบาล 24 คน และมีคณะเทศมนตรี 5 คน (ฐานข้อมูลการเมืองการปกครองสถาบันพระปกเกล้า, 2560)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติความเป็นมาของเทศบาลเมืองชุมพร

เทศบาลเมืองชุมพร ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2497 ตามพระราชกฤษฎีกา ในการจัดตั้งเทศบาลเมืองชุมพร พ.ศ. 2497 ซึ่งในขณะนั้นมีพื้นที่ในเขตเทศบาล 2.9 ตารางกิโลเมตร มีจำนวนประชากร 3,000 คน มีบ้าน จำนวน 500 หลังคาเรือน และได้จัดตั้งเขตชุมชนในตำบล อันเป็นที่ตั้งศาลากลาง จังหวัดชุมพร ต่อมาในปี พ.ศ. 2537 ได้มีพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองชุมพร โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกาเล่ม 111 ตอนที่ 31ก. ลงวันที่ 28 กรกฎาคม 2537 ซึ่งปัจจุบันนี้เทศบาลเมืองชุมพรมีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 21.10 ตารางกิโลเมตร มีคณะเทศมนตรีบริหารงาน มาจนถึงปัจจุบันรวมทั้งหมด 22 คณะ คณะผู้บริหารคณะปัจจุบันภายใต้การนำของนายศรีชัย วีระนรพานิช ได้รับเลือกตั้งเมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน 2543 โดยเป็นการเลือกตั้งตามกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เป็นการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรงตามพ.ร.บ.เทศบาล ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2543 (เทศบาลชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร, 2562

วิสัยทัศน์ (vision) เทศบาลเมืองชุมพร

เทศบาลเมืองชุมพร ได้กำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนาเทศบาลเมืองชุมพร ดังนี้

“ชุมพรเมืองน่าอยู่ สังคมอยู่ดีมีสุข คุณภาพชีวิตที่ดี”

พันธกิจ (Mission)

เป็นการกำหนดสิ่งที่เทศบาลจะต้องทำ ซึ่งแสดงถึงลักษณะหรือขอบข่ายในการดำเนินการของเทศบาล บทบาทหน้าที่หลักหรือขอบเขตของกิจกรรมที่มุ่งเน้นเป็นพิเศษที่เทศบาลจะต้องดำเนินการ เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ ซึ่งภารกิจของเทศบาลเมืองชุมพรประกอบด้วย

1. พัฒนาระบบการบริการสาธารณสุข ปลอดภัย รวมถึงการคมนาคมขนส่ง ให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างครอบคลุมทั่วถึง และเพียงพอกับความต้องการของประชาชน
2. อนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรวมทั้งพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างประหยัดและคุ้มค่า สอดคล้องกับศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน
3. พัฒนา และเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น ด้วยการสร้างรายได้จากภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างสินค้าที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น
4. ประสานกับรัฐบาล จังหวัดเพื่อให้ได้งบประมาณอย่างเป็นสัดส่วน และเป็นธรรม
5. พัฒนาศักยภาพของคน และชุมชนให้เข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเองได้
6. ส่งเสริมความมั่นคง และปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน
7. สร้างรายรับให้เมืองพึ่งพาตนเองได้ เช่น สร้างรายได้จากที่ดิน ทรัพย์สิน และกิจการที่มีอยู่เดิม
8. การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาลป้องกัน และระงับโรคติดต่อ
9. การจัดการศึกษาให้ประชาชนได้รับการศึกษาอบรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. การบำรุงรักษาศิลปะ ภูมิปัญญาท้องถิ่น จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

11. การพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
12. การจัดให้มีการบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สถานที่สำหรับการกีฬา และพลศึกษา
13. การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ การฆ่าสัตว์ และให้มีโรงฆ่าสัตว์
14. การส่งเสริมการท่องเที่ยว
15. การดูแลป้องกัน และรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

องค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบล มีความสำคัญกับท้องถิ่นเป็นอย่างมาก เพราะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีขนาดเล็กที่สุดแต่ใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด โดยเฉพาะประชาชนในพื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เปิดโอกาสให้ประชาชนในชุมชนระดับตำบล หมู่บ้านได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตย

องค์การบริหารส่วนตำบลหรือ อบต. เป็นหน่วยงานที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลและราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีหน้าที่หลักในการบริหารจัดการ และพัฒนาชุมชนในระดับตำบล โดยทำหน้าที่ในการสนับสนุนการดำเนินงานของภาครัฐในส่วนท้องถิ่น และดำเนินงานในส่วนของการบริหารจัดการท้องถิ่น โดยมีหน้าที่หลัก คือ

1. บริหารจัดการท้องถิ่น: อบต. มีหน้าที่ในการบริหารจัดการท้องถิ่น เช่น การวางแผนพัฒนาท้องถิ่น การส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น การจัดการความเป็นระเบียบในพื้นที่ การจัดการเรื่องสิ่งแวดล้อม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและจัดการวัฒนธรรมท้องถิ่น
2. ให้บริการและสนับสนุนชุมชน: อบต. มีหน้าที่ในการให้บริการ และสนับสนุนชุมชนในระดับตำบล เช่น การให้บริการสุขภาพ การให้บริการศึกษา การสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ และกิจกรรมสังคม การให้บริการสินเชื่อและการส่งเสริมการเกษตร
3. การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น: อบต. มีหน้าที่ในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานท้องถิ่น เช่น การจัดทำงบประมาณ การเก็บภาษี เป็นต้น
4. การจัดการสวัสดิการสังคม การพัฒนาท้องถิ่น การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม การควบคุมการใช้ที่ดิน และการสนับสนุนการทำธุรกิจในพื้นที่
5. การประชาสัมพันธ์ และส่งเสริมสิทธิและความเข้าใจในการดำเนินงานของอบต. ให้กับประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบ

นอกจากนี้ อบต. ยังมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริม และพัฒนาเศรษฐกิจพื้นที่ โดยการสนับสนุนกิจกรรมทางเศรษฐกิจในพื้นที่ เช่น การสนับสนุนเกษตรกรในการพัฒนาการผลิตและการตลาด การสนับสนุนกลุ่มโครงการเล็ก ๆ ในพื้นที่ เพื่อส่งเสริมการประกอบอาชีพและเพิ่มโอกาสในการทำงานในพื้นที่นั้น ๆ อีกทั้งยังมีหน้าที่ในการดูแล และจัดการด้านความปลอดภัยและสาธารณสุขในพื้นที่ โดยการดูแล และบำรุงทางเส้นทาง การดูแล และควบคุมคุณภาพอาหารและสิ่งแวดล้อม การสนับสนุน และเปิดโอกาสให้กับผู้สูงอายุ และผู้พิการในพื้นที่ รวมถึงการสนับสนุนสิทธิ และการพัฒนาเด็ก และเยาวชนในพื้นที่ (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2562)

ความหมายโดยรวมขององค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต. คือ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นระดับตำบลที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด มีพื้นที่เท่ากับตำบลแต่ละตำบล จัดตั้งมาจากสภาตำบลที่มีรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อดูแลทุกข์สุข และให้บริการประชาชนในหมู่บ้าน ตำบล เขต อบต. แทนรัฐบาลกลาง มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และหน้าที่อื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) เกิดขึ้นได้จาก

1 อบต.เกิดขึ้นตามประกาศกระทรวงมหาดไทย โดยมีเกณฑ์พิจารณาดังนี้

1.1 เป็นสภามณฑล ตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมา ติดต่อกัน 3 ปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท

1.2 กฎหมายกำหนดให้สภาตำบล และ อบต. ที่มีประชากรไม่ถึง 2,000 คน ต้องยุบรวมพื้นที่เข้ากับ อบต. อื่นหรือหน่วยงานอื่นที่มีเขตติดต่อกันภายในเขตอำเภอเดียวกัน นอกจากสภาตำบลที่มีสภาพพื้นที่เป็นเกาะหรืออยู่ห่างไกลไม่สามารถติดต่อกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้สะดวก ดังนั้น สภาตำบลที่มีประชากรไม่ถึง 2,000 คน ก็จะไม่ได้รับการพิจารณาจัดตั้งเป็น อบต.

2 ได้มีการประกาศจัดตั้ง อบต. แล้วหลายแห่ง และได้มีประกาศยุบรวม อบต. กับเทศบาล และ อบต. ด้วยกันหลายแห่ง : ปัจจุบันมี อบต. จำนวน 6,636 แห่ง (วารสารมูลนิธิส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น,2560

แหล่งรายได้ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

1 รายได้ที่รัฐบาลจัดเก็บให้และแบ่งให้ (ภาษีรัฐจัดสรร เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีสุราและสรรพสามิต ภาษีค่าธรรมเนียมรถยนต์ เป็นต้น และภาษีที่รัฐแบ่งให้ คือ ภาษีมูลค่าเพิ่มที่รัฐจัดสรรเพิ่มเติมให้แก่ อบต. ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ

2 เงินอุดหนุน แบ่งเป็น เงินอุดหนุนทั่วไป และเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ

3 รายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง ได้แก่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ (ซึ่งต่อมา ภายหลังเป็นภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง อาคารฆ่าสัตว์ ภาษีป้าย อาคารรังนกอีแอน ค่าใบอนุญาต ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ ภาษีบำรุงท้องที่ที่จัดเก็บจากยาสูบ น้ำมัน ค่าธรรมเนียมเข้าพักโรงแรม

หลักการจัดสรรรายได้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและแหล่งรายได้

- หลักการจัดสรรรายได้ให้แก่ อบต.

1 การจัดสรรรายได้ให้แก่ อบต. พิจารณาจากภาพรวมของรายได้ทุกประเภทโดยพิจารณาจากภาษีที่ อบต. จัดเก็บเอง ภาษีที่รัฐจัดเก็บให้และแบ่งให้ และเงินอุดหนุน หากเงินที่ได้รับไม่เพียงพอต่อการบริหารงาน ก็จะใช้เงินภาษีที่รัฐแบ่งให้และเงินอุดหนุนในการลดความเหลื่อมล้ำด้านรายได้แต่ละ อบต.

2 การจัดสรรภาษีให้แก่ อบต. โดยทั่วไปจะพิจารณาจากแหล่งกำเนิดภาษีเป็นหลัก ภาษีมาจากแหล่งใดก็จัดสรรคืนสู่แหล่งนั้น แต่ในทางปฏิบัติจริงภาษีหลายประเภทไม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สามารถระบุแหล่งที่มาระดับ อปท. ได้ จึงจัดสรรตามแหล่งที่จัดเก็บในเขตจังหวัด แล้วจึงจัดสรรให้อปท. แต่ละแห่งตามจำนวนประชากร

3 การจัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่ อปท. คำนึงถึงวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ดังนี้

- เพื่อให้ อปท. สามารถให้บริการสาธารณะได้ตามมาตรฐานตามที่รัฐกำหนด

- เพื่อลดช่องว่างระหว่าง อปท. ที่มีฐานะทางการคลังที่แตกต่างกัน

- เพื่อให้ อปท. บางแห่งดำเนินการตามนโยบายของรัฐหรือแก้ไข

ปัญหาที่เกิดขึ้นขีดความสามารถด้านการคลังของ อปท.

- เพื่อให้ อปท. เพิ่มขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองบนพื้นฐาน

รายได้ของตนเองในระยะยาว

4 หลักการจัดสรรเงินอุดหนุน ควรจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนทั่วไปเพื่อให้อิสระในการเลือกดำเนินการกิจการตามภารกิจภายใต้โอนตามความจำเป็น

- แหล่งรายได้ของ อปท.

รายได้ของ อปท. มาจากแหล่งต่าง ๆ ดังนี้

1 รายได้ที่รัฐบาลจัดเก็บให้และแบ่งให้ (ภาษีรัฐจัดสรร เช่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ ภาษีสุราและสรรพสามิต ภาษีค่าธรรมเนียมรถยนต์ ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ค่าภาคหลวง แร่และปิโตรเลียม ฯลฯ และภาษีที่รัฐแบ่งให้ คือ ภาษีมูลค่าเพิ่มที่รัฐจัดสรรเพิ่มเติมให้แก่ อปท.)

2 เงินอุดหนุน แบ่งเป็น เงินอุดหนุนทั่วไปและเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ

3 รายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง ได้แก่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ (ซึ่งต่อมาภายหลังเป็น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีป้าย อาคารพาณิชย์ อาคารรังนกอี แอน ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต ค่าปรับ ภาษีบำรุงท้องที่ที่จัดเก็บจากยาสูบ น้ำมัน ค่าธรรมเนียมเข้าพักโรงแรม

รายได้ที่ท้องถิ่นจัดหาเอง

รายได้ท้องถิ่นมีความสำคัญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อใช้ในการจัดบริการสาธารณะ โดยสามารถจำแนกได้เป็น

- รายได้ที่ท้องถิ่นจัดหาเอง

- รายได้ที่รัฐจัดเก็บและแบ่งให้

- รายได้ที่รัฐจัดเก็บให้

โดยความสำคัญของรายได้ที่ท้องถิ่นจัดหาเองส่งเสริมหลักการพึ่งตนเองทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหลักอิสระทางการคลัง โดยจะอธิบายความหมายรายได้ที่ท้องถิ่นจัดหาเอง รายได้จากภาษีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดหาเองตามกำหนดที่สำคัญ รายได้จัดหาเองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการนำรายได้ที่จัดเก็บไปใช้

ความหมายรายได้ที่ท้องถิ่นจัดหาเอง

ในประเทศไทย รายได้ที่ท้องถิ่นจัดหาเองหมายถึงรายได้ที่ไม่ได้รับการเก็บภาษีโดยภาครัฐ โดยรายได้ที่จัดเก็บจากภาษีอากรที่ไม่ใช่ภาษีภาครัฐซึ่งกำหนดโดยกฎหมายอาทิ ภาษีโรงเรือน และที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย และอากรฆ่าสัตว์ ซึ่งเป็นภาษีที่ท้องถิ่นจัดเก็บได้โดยตรงจากผู้เสียภาษี

ส่วนรายได้ที่ไม่ใช่ภาษี ได้แก่ รายได้จากค่าธรรมเนียม ซึ่งเป็นรายได้ที่ได้รับจากการให้บริการหรือซื้อขายสินค้าแต่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับภาษี และรายได้จากทรัพย์สิน ซึ่งได้รับการขายทรัพย์สินหรือการให้เช่าทรัพย์สิน และรายได้จากสาธารณูปโภคและการพาณิชย์ เช่น รายได้จากการขายสินค้าหรือบริการในธุรกิจต่าง ๆ และรายได้จากการให้บริการสาธารณูปโภค เช่น ค่าน้ำ ค่าไฟฟ้า ค่าโทรศัพท์ และอื่น ๆ อีกมากมาย

รายได้จากภาษีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดหาเองตามกฎหมายกำหนดที่สำคัญ

รายได้จากภาษีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดหาเองตามกฎหมายกำหนดที่สำคัญสามารถแบ่งออกเป็นหลายประเภท ดังนี้

1. ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง : เป็นภาษีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเรียกเก็บจากเจ้าของที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เช่น บ้าน คอนโดมิเนียม อาคารพาณิชย์ โรงงาน เป็นต้น อัตราภาษีที่จะเรียกเก็บจะแตกต่างกันไปตามพื้นที่และมูลค่าทรัพย์สิน
2. ภาษีบำรุงท้องที่ เป็นภาษีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกประเภทยกเว้นองค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดเก็บเองตามพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508
3. ภาษีป้าย เป็นภาษีที่เกี่ยวข้องกับการใช้ป้ายโฆษณา เช่น ป้ายโฆษณาบนถนนหรือป้ายโฆษณาบนอาคาร อัตราภาษีจะขึ้นอยู่กับพื้นที่ที่ป้ายโฆษณาติดตั้ง
4. ภาษีบำรุง องค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นภาษีที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดออกข้อบัญญัติจังหวัดเพื่อจัดเก็บจากสถานค้าปลีกน้ำมัน และยาสูบในเขตจังหวัด
5. ภาษีสถานพิเศษ : เป็นภาษีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเรียกเก็บจากผู้ที่ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกหรือสิ่งสร้างพิเศษในพื้นที่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด เช่น โรงแรมหรือรีสอร์ทในพื้นที่ท่องเที่ยว เป็นต้น อัตราภาษีจะขึ้นอยู่กับความสำคัญของสถานที่และพื้นที่

รายได้จัดหาเองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดหาเอง

รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดหาเองแบ่งได้สองประเภทคือ รายได้ภาษีอากร และรายได้ที่มีใช้ภาษีอากร ดังนี้

1 รายได้ภาษีอากร ที่กฎหมายกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ดำเนินการจัดเก็บเอง ได้แก่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย อากรฆ่าสัตว์ ซึ่งที่มาของรายได้้องค์การบริหารส่วนตำบล ภาษีท้องถิ่น ที่กฎหมายกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ดำเนินการจัดเก็บเอง ได้แก่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ และภาษีป้าย

2 รายได้ที่ ไม่ใช่ภาษีอากร รายได้ประเภทนี้เป็นรายได้อื่นที่ไม่ใช่ภาษีอากรแต่เป็นรายได้จาก ค่าธรรมเนียม ค่าปรับและใบอนุญาตที่เรียกเก็บจากบุคคลต่าง ๆ ที่อนุญาตให้สามารถกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งได้ เช่น การพนัน การขายสุรา การควบคุมอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเก็บและขนมูลฝอย การเก็บและขนอุจจาระและสิ่งปฏิกูล และรายได้จากทรัพย์สิน เช่น ค่าเช่าที่ดิน อาคารสถานที่ สิ่งก่อสร้างอันเป็นทรัพย์สิน ดอกเบี้ยเงินฝากทั้งที่ฝากกับธนาคารพาณิชย์ เป็นต้น

2. รายได้ที่เทศบาลจัดหาเอง

รายได้จากการจัดหารายได้ของเทศบาลเอง ประกอบด้วย รายได้ภาษีอากร รายได้ที่มีใช้ภาษีอากร ทั้งนี้ รายได้แต่ละแหล่งมีสาระสำคัญโดยสรุป ดังนี้

1 รายได้ภาษีอากร ได้แก่ ภาษีอากรที่กฎหมายกำหนดให้เทศบาลเป็นผู้ดำเนินการจัดเก็บเอง ได้แก่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย เป็นต้น

2 รายได้ที่ไม่ใช่ภาษีอากร รายได้ประเภทนี้เป็นรายได้อื่นที่มีใช้ภาษีอากร เป็นรายได้จาก

- ค่าธรรมเนียม ค่าปรับและใบอนุญาตที่เทศบาลเรียกเก็บจากบุคคลต่าง ๆ ที่เทศบาลอนุญาตให้สามารถกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งได้ เช่น การขายสุรา การพนัน การควบคุมอาคาร การเก็บและขนมูลฝอย การเก็บ และขนอุจจาระ และสิ่งปฏิกูล

- รายได้จากทรัพย์สิน เช่น ค่าเช่าอาคารพาณิชย์ และค่าเช่าที่วางขายของในตลาดเทศบาล ดอกเบี้ยเงินฝากของเทศบาลทั้งที่ฝากกับธนาคารพาณิชย์ และฝากกับกองทุนส่งเสริมกิจการเทศบาล

สรุป การที่ท้องถิ่นมีรายได้เป็นผลมาจากกฎหมายหลายฉบับ โดยรายได้ที่ท้องถิ่นจัดหาเองมาจากแหล่งรายได้ที่สำคัญใน 2 ลักษณะ คือภาษีอากร เช่น ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย และอากรฆ่าสัตว์ และรายได้ไม่ใช่ภาษีอากร เช่น ค่าธรรมเนียมการใช้บริการ ค่าจัดส่งค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนสาธารณูปโภค รวมถึงรายได้จากการจัดตั้งสวัสดิการสำหรับประชาชนในท้องถิ่น เป็นต้น กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับรายได้ของท้องถิ่นอาจมีการแก้ไขหรือปรับปรุงใหม่ๆ ตามแต่กรณี ดังนั้น การตรวจสอบกฎหมายที่ใช้บังคับในแต่ละช่วงเวลาจึงเป็นสิ่งสำคัญเพื่อเข้าใจรายละเอียดเพิ่มเติมของแหล่งที่มาของรายได้ท้องถิ่นในขณะนั้น ๆ

การนำรายได้ที่จัดเก็บไปใช้

เงินภาษีที่เสียไปให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถือเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะนำมาพัฒนาท้องถิ่นของประชาชน เช่น การปรับปรุงซ่อมแซมถนน งานไฟฟ้า งานประปา โครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภค สาธารณูปการ การบำรุงการศึกษา การส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ งานสาธารณสุข เป็นต้น (รายงานการวิเคราะห์ของสำนักงานงบประมาณของรัฐสภา, 2563)

2.2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ

2.2.1 ความหมายของความรู้

ฮอสเปอร์ (2532) ได้ให้ความหมายของความรู้ไว้ว่า ความรู้ (Knowledge เป็นขั้นตอนแรกของการเรียนรู้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับความสามารถในการจดจำ ระลึก หรือนึกถึงข้อมูลที่ได้รับมา โดยประกอบไปด้วยข้อจำกัดความหมาย ข้อเท็จจริง ทฤษฎี กฎ โครงสร้าง วิธีการแก้ไขปัญหา และมาตรฐาน เป็นต้น ส่วนความเข้าใจ (Comprehension เป็นขั้นตอนถัดไปจากความรู้ และต้องใช้ความสามารถของสมองและทักษะในระดับที่สูงขึ้น ในขั้นตอนนี้เกิดการสื่อความหมายขึ้น โดยอาจเป็นการใช้ปากเปล่า การเขียน ภาษา หรือการใช้สัญลักษณ์ โดยอาจมาจากการรับข่าวสารต่าง ๆ ผ่านทางการฟัง การเห็น การได้ยิน หรือการเขียน แล้วแสดงออกมาในรูปของการใช้ทักษะหรือการแปลความหมายต่าง ๆ เช่น การบรรยายข่าวสารที่ได้ยินมาโดยใช้คำพูดของตนเอง หรือการแปลความหมายจากภาษาหนึ่งไปยังภาษาอีกภาษาหนึ่งโดยคงความหมายเดิมเอาไว้ นอกจากนี้ยังสามารถแสดงความคิดเห็นหรือให้ข้อสรุปหรือการคาดคะเนได้ด้วย

Bloom Taxonomy (1976) ได้ให้คำอธิบายว่า ความรู้เป็นพฤติกรรมขั้นต้นที่เกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนสามารถจดจำได้ ไม่ว่าจะเป็นการนึกขึ้นมาหรือเป็นผลมาจากการมองเห็นหรือการได้ยิน ความรู้ในระดับนี้สามารถเกี่ยวข้องกับคำจำกัดความ ความหมาย ข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ โครงสร้าง และวิธีแก้ไขปัญหา เป็นต้น นอกจากนี้ความเข้าใจสามารถแสดงออกมาในรูปของทักษะด้านการแปลซึ่งหมายถึงความสามารถในการเขียนและบรรยายเนื้อหาในแบบต่าง ๆ โดยใช้คำพูดของตนเอง และทักษะด้านการให้ความหมายซึ่งแสดงถึงความสามารถในการสรุปและแสดงความคิดเห็นต่อเนื้อหา รวมถึงความสามารถในการคาดคะเนหรือการคาดหมายว่าจะเกิดอะไรขึ้นในอนาคตด้วย

Derek Rowntree (1981) ได้ให้ความหมายของคำว่า ความรู้ โดยทั่วไปหมายถึง ความรู้ความเข้าใจซึ่งแต่ละคนได้รับจากประสบการณ์ชีวิตที่ผ่านมา และการสะสมความรู้มาจากการศึกษาเล่าเรียน ซึ่งสถาบันการศึกษาจะมีอำนาจในการที่จะกำหนด กฎเกณฑ์และประกาศผลคะแนนทางการศึกษา โดยจะวัดระดับของความรู้ของบุคคลจากการอบรมสั่งสอนต่าง ๆ ซึ่งเป็นหลักสูตรในสถาบันการศึกษาเหล่านั้น จึงทำให้ทราบว่าบุคคลที่ได้รับการศึกษาในสถานศึกษาจะเป็นผู้ซึ่งมีความรู้และมีความสามารถในการเรียนรู้

ทิตินา แชมมณี (2560) ให้ความหมายของความรู้ หมายถึง การเรียน และการแสวงหา โดยได้แยกความรู้เป็น 2 ประเภท คือความรู้ที่สามารถอธิบายให้คนทั่วไปรู้ได้โดยอาศัยตรรกะและพยานหลักฐาน และความรู้เฉพาะตัวบุคคล ซึ่งยากที่จะอธิบายให้ใครเข้าใจได้ เว้นแต่บางคนหรือบางกลุ่ม เช่น ความรู้เกี่ยวกับความเชื่อทางศาสนา เป็นต้น

ธาวิณ อินทร์จันทน์ (2560) กล่าวว่าความรู้ นอกจากจะเป็นข้อเท็จจริงความสามารถในการจดจำ และเข้าใจรายละเอียดของข้อมูลด้านต่าง ๆ ที่บุคคลได้สะสม และถ่ายทอดต่อกันมารวมถึงเป็นข้อเท็จจริงที่บุคคลสามารถรับทราบได้ และสามารถแสดงออกเป็นพฤติกรรมที่ระลึกได้แล้ว ยังประกอบไปด้วย การจดจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินค่าได้ด้วย จึงเป็นความรู้ที่แท้จริง

โกวิท วงศ์สุรวัฒน์ (2561 ได้กล่าวว่า ความรู้ในทางปรัชญาสามารถแบ่งที่มาได้เป็น 5 สำนักรใหญ่ คือ

1. ความรู้ที่แท้จริงต้องมีเหตุมีผล ทุกคนมีเหตุมีผล และสามารถเข้าถึงความรู้ได้โดยตนเอง เหตุผลเท่านั้นที่จะใช้พิสูจน์ความรู้ได้ครบถ้วนสมบูรณ์
2. ความรู้ที่แท้จริงต้องเกิดมาจากประสบการณ์ของประสาทสัมผัสเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ความรู้ทุก ๆ แบบที่จิตใจได้รับย่อมมาจากภายนอกทั้งสิ้น
3. ความรู้ที่แท้จริงต้องนำมาปฏิบัติได้ ความคิดที่จะเอาไปใช้ ใช้ไม่ได้ ไม่มี ความหมาย ความคิด ไม่ถือเป็นความรู้
4. ความรู้ที่แท้จริง คือ ความรู้ที่เกิดขึ้นในใจมนุษย์เอง โดยทันทีทันใด เป็นประสาทสัมผัส มโนภาพ มีความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ชัดเจน ไม่ต้องอาศัยเหตุผลทางตรรกะ
5. ความรู้ที่แท้จริง เกิดจากความสงสัย

2.2.2 ประเภทของความรู้

บุญเลิศ อรุณพิบูลย์ (2561 ได้ให้ความหมายของความรู้ว่าความรู้ มี 2 ประเภท คือ

1. ความรู้ที่ฝังอยู่ในตัวคน เป็นความรู้ที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ และการเรียนรู้ที่ต่างกันไปของแต่ละบุคคล หรือสัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในการทำความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูด หรือลายลักษณ์อักษรได้ เช่น ทักษะในการทำงาน งานฝีมือ บางครั้งเรียกว่าเป็นความรู้แบบนามธรรม
2. ความรู้ที่ชัดเจน เป็นความรู้ที่สามารถระบุได้อย่างชัดเจนและเห็นภาพได้ชัดเจน เมื่อถูกนำเสนอหรือถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจ ความรู้ชัดเจนสามารถรวบรวมได้จากแหล่ง เช่น จากการทดลอง การสำรวจ การวิเคราะห์ หรือการศึกษาวิจัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เมื่อได้รับความรู้นี้แล้ว ผู้เรียนจะสามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหาหรือประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างได้ผล

2.2.3 การจำแนกพฤติกรรมด้านความรู้

Bloom (1976 ได้กล่าวถึงว่า ความรู้และความเข้าใจเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ การจำ และการเรียนรู้ของมนุษย์ โดยมีองค์ประกอบหลายอย่าง ซึ่งรวมถึงการพัฒนาความสามารถ ทักษะทางสติปัญญา การใช้วิจารณ์ญาณเพื่อประกอบการตัดสินใจ และการรู้เท่าทันสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัวเรา ซึ่งพฤติกรรมนี้ประกอบด้วยความสามารถในระดับต่าง ๆ ดังนี้

1. ความรู้ (Knowledge เป็นพฤติกรรมขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนสามารถจดจำ และนึกคิดเกี่ยวกับเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ได้จากการมองเห็นหรือได้ยิน เช่น ความหมายของคำศัพท์ ข้อเท็จจริง ทฤษฎี กฎ วิธีแก้ปัญหา เป็นต้น ความรู้ขั้นพื้นฐานนี้เป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ระดับสูงขึ้นไปในอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ความเข้าใจ (Comprehension คือกระบวนการที่บุคคลมีประสบการณ์ในการ ฟัง อ่าน หรือเขียนข้อมูลต่าง ๆ และสามารถตีความหมายให้เข้าใจได้ โดยแสดงออกเป็นทักษะหรือ ความสามารถต่าง ๆ เช่น การแปลความหมายของข้อความ (Translation การให้ความหมายที่ ถูกต้อง (Interpretation การวิเคราะห์และคาดเดา (Extrapolation เป็นต้น ความเข้าใจเป็น สิ่งจำเป็นต่อการตีความและนำไปใช้ในการเรียนรู้และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

3. การประยุกต์หรือการนำความรู้ไปใช้ (Application เป็นการนำความรู้ไปใช้เพื่อ แก้ปัญหา

4. การวิเคราะห์ (Analysis คือ การแยกแยะองค์ประกอบของปัญหา และการเห็น ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบเหล่านั้น ด้วยการใช้เหตุผลและข้อมูลที่มีอยู่เพื่อทำความเข้าใจ และสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ การวิเคราะห์มีความสำคัญในการแก้ไขปัญหาคือ ซ้ำซ้อน และต้องการการแยกแยะรายละเอียด โดยการใช้เครื่องมือวิเคราะห์ต่าง ๆ เช่น การวิเคราะห์ ข้อมูล (Data analysis เพื่อสรุปผลของข้อมูล หรือการวิเคราะห์การทำงาน (Process analysis เพื่อพัฒนากระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5. การสังเคราะห์ (Synthesis เป็นความสามารถในการนำเอาส่วนประกอบย่อย หลายๆ ส่วนมารวมกันเข้าเป็นส่วนรวมที่มีโครงสร้างที่แน่นชัด

6. การประเมินผล (Evaluation เกี่ยวข้องกับการให้ค่าต่อความรู้หรือข้อเท็จจริง ต่าง ๆ ซึ่งจะต้องใช้เกณฑ์หรือมาตรฐานอย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นส่วนประกอบในการประเมิน

2.2.4 แนวคิดเรื่องความรู้ (Knowledge และความเข้าใจ (Understanding

สุทธิพงศ์ วรอุไร (2564) กล่าวว่า การสร้างความรู้ และความเข้าใจ กลายเป็นหัวใจหลัก สำคัญของการเรียนการสอนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ทั้งการสร้างองค์ความรู้ และการสร้างความ เข้าใจในรายวิชาเฉพาะ (วิชาชีพ และรายวิชาศึกษาทั่วไปที่นำไปสู่การทำให้ผู้เรียนมีองค์ความรู้ และมีความเข้าใจในประเด็นที่ศึกษาอย่างถูกต้องและแม่นยำ เพื่อให้สามารถกลายเป็นบุคคลที่ดำรง อยู่ได้ด้วยดีในสังคมยุคศตวรรษที่ 21 มากไปกว่านั้น คำว่า “ความรู้ความเข้าใจ” มักเป็นคำที่มักใช้คู่ กันในสถานการณ์ต่าง ๆ รวมถึงมักใช้เป็นผลสัมฤทธิ์สำหรับการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษา ซึ่งเป็นแหล่งความรู้ในศาสตร์ด้านต่าง ๆ

2.2.5 ระดับความรู้

Bloom (1976) ได้อธิบายถึง ระดับความรู้ความสามารถทางด้านสติปัญญา (cognitive domain โดยจำแนกเป็น 6 ระดับ ได้แก่

1 การจดจำ (remembering หมายถึง การใช้ความจำเพื่อสร้างหรือค้นหานิยาม ข้อเท็จจริง หรือทบทวนข้อมูลที่เรียนมาก่อนหน้านี้

2 ความเข้าใจ (understanding หมายถึง การสร้างความหมายจากรูปแบบการใช้ หลายประเภท รวมถึงความสามารถ ในการสื่อความหมายเพื่อให้ผู้อื่นรู้เจตนาของตน

3 การประยุกต์ใช้ (applying หมายถึง ความสามารถในการนำ เนื้อหาที่เรียนมา เพื่อนำไปปฏิบัติผ่านสื่อรูปแบบต่าง ๆ เช่น การนำเสนอ การสัมภาษณ์ แบบจำลอง การเลียนแบบ ฯลฯ

4 การวิเคราะห์ (analyzing หมายถึง การแบ่งเนื้อหาหรือแนวคิดออกเป็น ส่วนย่อย ระบุความเชื่อมโยงซึ่งกันและกันของแต่ละส่วน และความเชื่อมโยงต่อโครงสร้างในภาพรวม

5 การประเมิน (evaluating หมายถึง การใช้เกณฑ์ และมาตรฐานเพื่อพิจารณา ผ่านการตรวจสอบและการวิจารณ์

6 การสร้างสรรค์ (creating หมายถึง การรวบรวมองค์ประกอบ และสร้างให้เป็น สิ่งสมบูรณ์ เรียบเรียงให้เกิดรูปแบบหรือโครงสร้างใหม่ผ่านการสร้าง การวางแผน และการผลิต

ประโยชน์ของความรู้

1. ช่วยลดขั้นตอนในการทำงานได้ เช่น เมื่อมีปัญหาในการทำงานเกิดขึ้น ผู้ปฏิบัติงานก็จะสามารถหาแนวทางหรือวิธีการแก้ปัญหาได้รวดเร็ว โดยค้นคว้าจากผลการจัดการ ความรู้ในเรื่องนั้น ๆ ทางสื่อ (Internet ได้

2. ช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานไม่ต้องทำงานด้วยการลองผิดลองถูก

3. ช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถจัดปัญหาที่ตนกำลังเผชิญได้ โดยวิธีเรียนรู้แนวทาง แก้ปัญหาจากผู้ที่มีประสบการณ์มาก่อน

4. ช่วยให้ผู้ที่แสวงหาความรู้ มีช่องทางการเข้าถึงความรู้ที่ต้องการได้อย่างรวดเร็ว

5. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้ปฏิบัติเป็นการสร้างนวัตกรรมใหม่ โดยการเรียนรู้ ต่อยอดจากความรู้ที่ฝังในตัวตนของผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานมาก่อน

6. หน่วยงานไม่ต้องเสียเวลาทำวิจัย และพัฒนาในบางเรื่อง

7. ช่วยให้เกิดแหล่งความรู้ในองค์กรที่สามารถเรียกใช้ประโยชน์ได้อย่างรวดเร็ว และเผยแพร่ให้หน่วยงานอื่นได้รับรู้และได้ศึกษาค้นคว้าต่อไป

8. ช่วยย่นระยะเวลาและระยะทางในการสื่อสารได้มากขึ้น

9. วัฒนธรรมการทำงานของคนในองค์กรปรับเปลี่ยนจากเดิมมาสู่การมีวินัยในตนเอง มีการศึกษาค้นคว้า เรียนรู้ตลอดชีวิต ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีพลังในการคิดสร้างสรรค์ มีความขยัน อดทน มีจิตสำนึกของการเป็นผู้ให้ และมีจิตใจเป็นประชาธิปไตย (สำนักงานพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ,2561

2.2.6 ความหมายของความเข้าใจ

Morris (1973) กล่าวว่า ความเข้าใจ หมายถึง การรับรู้อย่างแจ่มชัดหรือการมีความรู้อย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับความหมาย ลักษณะสำคัญ หรือหน้าที่ของสิ่งต่าง ๆ

Bloom (1976) ให้ความหมายว่า ความเข้าใจ (Comprehension คือ ความสามารถในการแปลความ ตีความ และขยายความ จากสื่อและสิ่งต่าง ๆ ที่เราพบเห็นหรือรับรู้ เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเข้าใจ เพื่อให้เกิดการอธิบาย ตีความ และขยายความของสิ่งที่เราเห็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หรือรับรู้ให้เข้าใจได้มากขึ้น ความเข้าใจแตกต่างจากความรู้และความจำ แต่ต้องมีพื้นฐานทางการเรียนรู้ รับรู้ และการจำเพื่อให้เกิดความเข้าใจได้ และสามารถแยกความเข้าใจออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้:

1. การแปลความ เป็นความสามารถในการจับใจความให้ถูกต้องกับสิ่งที่สื่อความหมายหรือความสามารถในการถ่ายทอดความหมายจากภาษาหรือรูปแบบการสื่อสารต่าง ๆ ไปยังภาษาหรือรูปแบบการสื่อสารอื่น ๆ

2. การตีความ เป็นความสามารถในการอธิบาย หรือแปลความหมายหลายๆ อันมาเรียบเรียงโดยจัดระเบียบ สรุปเนื้อความใหม่ โดยยึดเนื้อหาเดิมเป็นหลัก

3. การขยายความ เป็นการขยายเนื้อหาข้อมูลที่รับรู้มาให้มากขึ้น หรือเป็นความสามารถในการทำนายหรือคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้าโดยอาศัยข้อมูลอ้างอิง หรือแนวโน้มที่เกิดจากข้อมูลเดิม

มานพ วีระอาชากุล (2560) ให้ความหมายว่า ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถทางปัญญา และทักษะในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขยายให้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล

ภารดี เทพคายน (2564) กล่าวว่า ความเข้าใจ เป็นความสามารถของบุคคลในการแปลความหรืออธิบายสิ่งที่เป็นความรู้ จนเกิดเป็นความเข้าใจ ซึ่งสังเกตได้จากพฤติกรรมที่แสดงออกมาในรูปของการแปลความ ตีความ และการคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้า

ธาวิณ อินทร์จันทน์ (2560) กล่าวว่า ให้ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการแปลความ ตีความ และขยายความ เรื่องราวที่เป็นข้อเท็จจริงที่บุคคลเก็บสะสมมาจากการศึกษาค้นคว้า สังเกต หรือจากประสบการณ์และนำมาจับใจความสิ่งเป็นสาระสำคัญของเนื้อหา เพื่อให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น โดยอาศัยข้อมูล ความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับภาษีป้าย

ความรู้ทั่วไปของการเสียภาษีป้าย

ตามที่พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2562 และกำหนดให้วันที่ 1 มกราคม 2563 เป็นวันเริ่มจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง จึงมีผลทำให้มีการยกเลิกภาษีท้องถิ่น 2 ประเภท คือ พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 และพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. 2475 ซึ่งกำหนดให้หน่วยงานที่มีหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง คือ เทศบาล อบต. กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา ดังนั้นจึงมีผลทำให้ท้องถิ่นสามารถจัดเก็บรายได้จากภาษี 2 ประเภท ดังนี้

1. ภาษีป้าย

หลักเกณฑ์ป้ายที่ต้องเสียภาษี

1. ต้องเป็นป้ายดังต่อไปนี้

1.1 ป้ายที่แสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายการค้า เพื่อใช้ในการประกอบการค้า ประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1.2 ป้ายโฆษณา เพื่อโฆษณาการค้า ประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้
2. แสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใด ๆ ด้วยอักษร ภาพ หรือเครื่องหมายที่เขียนแกะสลัก จารึก หรือทำให้ปรากฏด้วยวิธีอื่น
3. ไม่เป็นป้ายที่ได้รับการยกเว้นตามที่กฎหมายกำหนดไว้

ป้ายที่ไม่ต้องเสียภาษี

ป้ายที่ไม่ต้องเสียภาษีป้าย มีดังนี้

1. ป้ายที่แสดงไว้ ณ โรงมหรสพ และบริเวณของโรงมหรสพนั้น เพื่อโฆษณามหรสพ
2. ป้ายที่แสดงไว้ที่สินค้าหรือที่สิ่งหุ้มห่อหรือบรรจุสินค้า
3. ป้ายที่แสดงไว้ในบริเวณงานที่จัดขึ้นเป็นครั้งคราว
4. ป้ายที่แสดงไว้ที่คน หรือสัตว์
5. ป้ายที่แสดงไว้ในอาคารที่ใช้ประกอบการค้า หรือประกอบกิจการอื่น หรือภายในอาคารซึ่งเป็นที่รโหฐาน ทั้งนี้เพื่อหารายได้และแต่ละป้ายมีพื้นที่ไม่เกินที่กำหนดในกฎกระทรวงแต่ไม่รวมถึงป้ายตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์
6. ป้ายของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
7. ป้ายขององค์การที่จัดตั้งขึ้น ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล หรือตามกฎหมายว่าด้วยกรณีอื่น ๆ และหน่วยงานที่นำรายได้ส่งรัฐ
8. ป้ายของธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ธนาคารเพื่อการสหกรณ์
9. ป้ายของโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน หรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่แสดงไว้ ณ อาคารหรือบริเวณของโรงเรียนเอกชนหรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น
10. ป้ายของผู้ประกอบการเกษตร ซึ่งค่าผลผลิตอันเกิดจากการเกษตรของตน
11. ป้ายของวัด หรือผู้ดำเนินการเพื่อประโยชน์แก่การศาสนา หรือการกุศลสาธารณะโดยเฉพาะ
12. ป้ายของสมาคมหรือมูลนิธิ
13. ป้ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
14. ป้ายที่ติดหรือที่แสดงไว้ที่รถยนต์ส่วนบุคคล
15. ป้ายที่ติดหรือแสดงไว้ที่รถยนต์ส่วนบุคคล รถจักรยานยนต์ หรือรถแทรกเตอร์
16. ป้ายที่ติดตั้งหรือแสดงไว้ที่ยานพาหนะ นอกเหนือจากข้อ 2.17 โดยมีพื้นที่ไม่เกิน 500 ตร.ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีป้าย (ภ.ป.1

คือ เจ้าของป้าย กรณีที่หาตัวเจ้าของป้ายไม่ได้ ลำดับที่ 1. ผู้ครอบครองป้าย ลำดับที่ 2. หาตัวผู้ครอบครองป้ายไม่ได้ กรณีถ้าป้ายติดตั้งบนอาคารให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร กรณีถ้าป้ายติดตั้งบนที่ดินของผู้อื่น เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินที่ป้ายตั้งอยู่ มีหน้าที่เสียภาษีตามลำดับ

กำหนดวิธีการยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีป้ายและชำระภาษีป้าย

- กำหนดการยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ภ.ป.1 ภายในเดือน มกราคม - มีนาคมของทุกปี หากไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย (ภ.ป.1 ภายในระยะเวลาที่กำหนด ต้องเสียเงินเพิ่มร้อยละ 10 จำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย ตามมาตรา 25 (1 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ.2510

- กำหนดการชำระภาษีป้าย ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับการ แจ้งประเมิน (ภ.ป.3 หากไม่ชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนด ต้องเสียเงินเพิ่มร้อยละ 2 ต่อเดือน ของจำนวนเงินที่ต้องเสียภาษีป้าย ตามมาตรา 25 (3 แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ.2510

เอกสารที่ใช้ในการยื่นประเมิน

สำหรับเอกสารที่ใช้ในการยื่นประเมินเพื่อเสียภาษีป้าย กรณีเป็นผู้ยื่นรายใหม่ มีดังนี้

1. ใบอนุญาตติดตั้งป้าย ใบเสร็จรับเงินค่าทำป้าย
2. รูปป้าย พร้อมขนาด กว้าง x สูง
3. สำเนาทะเบียนบ้าน บัตรประจำตัวประชาชน
4. กรณีเจ้าของป้ายเป็นนิติบุคคล ต้องแนบหนังสือรับรองนิติบุคคล เอกสารการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้แก่ ภ.พ.20 ภ.พ.09 เป็นต้น
5. หนังสือมอบอำนาจ กรณีที่เจ้าของกิจการไม่สามารถยื่นเอกสารได้ด้วยตนเอง

บทลงโทษของภาษีป้าย

1. ผู้ใดโดยรู้อยู่แล้วหรือโดยจงใจแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ให้ถ้อยคำเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จหรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงเพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีป้าย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปีหรือปรับตั้งแต่ 5,000 บาท ถึง 50,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

2. ผู้ใดจงใจไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้าย ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ 5,000 บาท ถึง 50,000 บาท

3. ผู้ใดไม่เสียภาษีป้ายภายในวันที่กำหนด ต้องระวางโทษปรับวัน

ละ 100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ผู้ใดไม่แจ้งการรับโอนป้าย หรือไม่แสดงหลักฐานการเสียภาษีป้าย ณ สถานประกอบการค้า หรือสถานประกอบการ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ 1,000-10,000 บาท

การคำนวณภาษีป้าย

ในการคำนวณภาษีป้าย ผู้ประกอบการสามารถคำนวณจากสูตรนี้
 ภาษีป้าย = พื้นที่ป้าย(ตร.ชม. × อัตราภาษีป้าย/ 500 ตร.ชม.

1. การคำนวณหาพื้นที่ป้าย ให้พิจารณาจาก

1.1 ป้ายที่มีขอบเขตกำหนดได้ โดยพื้นที่ป้าย คำนวณจากส่วนที่กว้างที่สุด คูณด้วยส่วนที่ยาวที่สุดของขอบเขตป้าย

1.2 ป้ายที่ไม่มีขอบเขตที่กำหนดได้ ให้ถือตัวอักษร ภาพหรือเครื่องหมายที่อยู่ริมสุดเป็นขอบเขตเพื่อกำหนดส่วนที่กว้างที่สุด และยาวที่สุดและนำมาคำนวณหาพื้นที่ป้ายแบบเดียวกับข้อ 1. เมื่อคำนวณพื้นที่ของป้ายแล้ว ถ้ามีเศษเกินกึ่งหนึ่งของ 500 ตารางเซนติเมตร ให้นำเป็น 500 ตารางเซนติเมตร ถ้าไม่เกินกึ่งหนึ่งให้ปัดทิ้ง

2. จากนั้นจึงคำนวณหาภาษีป้ายจากตารางอัตราภาษีป้ายข้างต้น โดยพิจารณาตามประเภทของป้าย กรณีที่คำนวณภาษีป้ายได้ต่ำกว่าป้ายละ 200 บาท ให้กิจการเสียภาษีป้ายละ 200 บาท

อัตราภาษีและค่าภาษีป้าย

อัตราภาษีป้าย แบ่งเป็น 3 อัตรา

1. อักษรไทยล้วน 3 บาท/500 ตร.ชม
2. อักษรไทยปนต่างประเทศ/ภาพ และ/หรือเครื่องหมาย อัตรา 20 บาท/500 ตร.ชม
3. ป้ายต่อไปนี้ อัตรา 40 บาท/500 ตร.ชม
 - ก. ไม่มีอักษรไทย ไม่ว่าจะมามีภาพหรือเครื่องหมาย
 - ข. อักษรไทยบางส่วน/ทั้งหมด อยู่ใต้/ต่ำกว่าอักษรต่างประเทศ

การขอผ่อนชำระภาษีป้าย

สามารถผ่อนชำระได้สำหรับป้ายที่มีอัตราภาษีที่ต้องชำระ 3,000 บาทขึ้นไป ผ่อนชำระได้ 3 งวดเท่าๆ กัน โดยสามารถแจ้งความจำนงในการผ่อนเป็นหนังสือก่อนครบกำหนดเวลาชำระหนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

ทรัพย์สินที่ต้องเสียภาษี คือ ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง มีดังนี้

ที่ดินที่ต้องเสียภาษี

1. ที่ดินที่เป็นกรรมสิทธิ์ของบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล เช่น โฉนด ตราจอง ตราจองที่ตราว่าได้ทำประโยชน์
2. ที่ดินที่ไม่เป็นกรรมสิทธิ์ของบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล แต่อยู่ในความครอบครองของบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล เช่น นส.3 , นส.3 ก และ นส.3 ข , สปก.4 , ก.ส.น. , ส.ค.1 , นค.3 , ส.ท.ก. 1 ก , ส.ท.ก. 2 ก , นส.2 (ใบจอง และที่ดินอันเป็นทรัพย์สินของรัฐซึ่งมีการเข้าไปครอบครองหรือทำประโยชน์ ฯลฯ เป็นต้น

สิ่งปลูกสร้างที่ต้องเสียภาษี

หมายความว่า โรงเรือน อาคาร ตึก หรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นที่บุคคลอาจเข้าอยู่อาศัยหรือใช้สอยได้ หรือที่ใช้เป็นที่เก็บสินค้าหรือประกอบการอุตสาหกรรมหรือพาณิชย์กรรม และให้หมายความรวมถึงห้องชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดที่ได้ออกหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ห้องชุดแล้ว หรือแพที่บุคคลอาจเข้าอยู่อาศัยได้ หรือที่มีไว้เพื่อหาผลประโยชน์ด้วย

ห้องชุดที่ต้องเสียภาษี

หมายความว่า ห้องชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดที่ได้ออกหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ห้องชุดแล้ว

ผู้มีหน้าที่เสียภาษี

ผู้ซึ่งเป็นเจ้าของหรือครอบครองที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างอยู่ในวันที่ 1 มกราคม ของปีใด เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีสำหรับปีนั้น

1. เจ้าของที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง
2. เจ้าของห้องชุด
3. ผู้ครอบครองทรัพย์สิน หรือทำประโยชน์ในทรัพย์สินของรัฐ

ฐานภาษี คือ มูลค่าทั้งหมดของที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง

1. ที่ดิน ให้ใช้ราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ดินเป็นเกณฑ์ในการคำนวณ
2. สิ่งปลูกสร้าง ให้ใช้ราคาประเมินทุนทรัพย์สิ่งปลูกสร้างเป็นเกณฑ์ในการคำนวณ
3. สิ่งปลูกสร้างที่เป็นห้องชุด ให้ใช้ราคาประเมินทุนทรัพย์ห้องชุดเป็นเกณฑ์ในการคำนวณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการดำเนินการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

1. ออกประกาศ และปิดประกาศกำหนดเวลาสำรวจ และแต่งตั้งพนักงานสำรวจก่อนการสำรวจไม่น้อยกว่า 15 วัน
2. ดำเนินการสำรวจ ประเภท จำนวน ขนาด และการใช้ประโยชน์ของที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
3. จัดทำบัญชีรายการที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง แสดงประเภท จำนวน ขนาด และการใช้ประโยชน์
4. ปิดประกาศบัญชีรายการที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง ไม่น้อยกว่า 30 วัน และจัดส่งข้อมูลตามบัญชีให้ผู้เสียภาษี
5. ประกาศราคาประเมินทุนทรัพย์ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง และอัตราภาษีที่จัดเก็บก่อนวันที่ 1 กุมภาพันธ์
6. แจ้งการประเมินตามแบบ ภ.ด.ส.6 ภายในเดือน กุมภาพันธ์
7. ชำระภาษีภายในเดือนเดือน เมษายน
8. มีหนังสือแจ้งเตือนผู้เสียภาษีที่มีภาษีค้างชำระ ภายในเดือน พฤษภาคม
9. แจ้งรายการภาษีค้างชำระให้สำนักงานที่ดินหรือสำนักงานที่ดินสาขาทราบ ภายในเดือน มิถุนายน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม โอนกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดินและอสังหาริมทรัพย์ต่อไป

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พรรณชญาณ์ ศิลปะประเสริฐ (2560) ได้ศึกษา ความรู้ความเข้าใจในการชำระภาษีท้องถิ่นของผู้มีหน้าที่เสียภาษีในเขตเทศบาลตำบลแปลงยาว อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นผู้ที่มีหน้าที่เสียภาษีในเขตเทศบาล จำนวน 284 คน จากการศึกษา พบว่า ผู้มีหน้าที่เสียภาษีส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในการชำระภาษีท้องถิ่นของเทศบาลในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีความรู้สูงสุด คือ ประเภทของภาษี ส่วนด้านที่ผู้ที่มีหน้าที่เสียภาษีมีความรู้ความเข้าใจต่ำที่สุด คือ ด้านการอุทธรณ์

รวีวรรณ อินทรวินา (2560) ได้ศึกษา การจัดเก็บภาษีท้องถิ่นในเขตเทศบาลเมืองจังหวัดมหาสารคาม. ประชากรที่ทำการศึกษามีจำนวน 400 คน จากการศึกษา พบว่า ประชาชนผู้มีหน้าที่เสียภาษีในเขตเทศบาลเมืองจังหวัดมหาสารคาม ทราบดีว่าท้องถิ่นเป็นผู้จัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือน ที่ดินและภาษีป้าย และมีความเข้าใจเป็นอย่างดีว่าผู้มีหน้าที่เสียภาษีให้กับท้องถิ่นคือผู้มีรายได้ในปีภาษีนั้น ๆ โดยผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับผู้มีหน้าที่ชำระภาษีโรงเรือนและที่ดินโดยภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีที่เก็บจากเจ้าของที่ดินที่มีโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างในครอบครอง ภาษีบำรุงท้องที่คือภาษีที่เก็บจากเจ้าของที่ดิน ภาษีป้าย ภาษีที่เก็บจากเจ้าของป้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พัชรินทร์ แก้วทองและศรัณยา อิศรรักษ์ (2565) ได้ศึกษา ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษี ป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา. จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 306 คน ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษี ป้ายโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากมากไปน้อย พบว่า ผู้ตอบ แบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจในด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้ายมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการ คำนวณภาษีป้าย ด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น ด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี และด้านบทกำหนดโทษตามลำดับ และผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับ ระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้าย พบว่า ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ ความเข้าใจในการเสียภาษีป้าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความรู้ความเข้าใจในด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้ายและด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้นแตกต่างกัน

รุ่งไพลิน บุญหล้า (2563) ได้ศึกษา เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลพบุรี. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นายกองกรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หัวหน้าหน่วยการคลัง เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วน ตำบล จำนวน 280 คน ผลการวิจัย พบว่า 1 ปัจจัยการจัดเก็บภาษีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดลพบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2 ประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลพบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการ จัดเก็บภาษีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดลพบุรีประกอบด้วย ด้านการให้บริการ ด้าน ความรู้เกี่ยวกับภาษี ด้านการชำระภาษี ด้านสถานที่วัสดุ อุปกรณ์ ด้านแผนที่ภาษีและด้านเทคโนโลยี สารสนเทศอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

กรณ์ ธาตุธิกรณ (2562) ได้ศึกษา คุณภาพการให้บริการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้เสีย ภาษีป้ายในพื้นที่สำนักงานเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร. การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบ ความพึงพอใจในการใช้บริการของผู้เสียภาษีป้าย และศึกษาคุณภาพการให้บริการที่ส่งผลต่อความพึง พอใจ กลุ่มประชากรที่ศึกษาได้แก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่าง 350 คน ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 31-40 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรีรายได้ 15,000 – 25,000 บาท เป็นพนักงานบริษัทเอกชน โดยด้านเพศ และการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจไม่ แตกต่างกัน แต่ด้านอายุ รายได้ และอาชีพที่ต่างกัน มีระดับความพึงพอใจแตกต่างกัน โดยคุณภาพ การให้บริการ ด้านความเป็นรูปธรรมของการบริการ ด้านความน่าเชื่อถือ ด้านการตอบสนองอย่าง รวดเร็ว ด้านการให้ความรู้ที่ถี่ถ้วน และด้านการเอาใจใส่ ส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีป้าย ในพื้นที่สำนักงานเขตธนบุรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ภาวิณี ช่วยประคอง (2564) ได้ศึกษาการติดตามความเป็นอิสระด้านการคลังท้องถิ่นของ ประเทศอาเซียนผ่านการบริหารภาษีป้าย และการโฆษณา. นโยบายการกระจายอำนาจเป็นกลยุทธ์ที่ สำคัญสำหรับการปฏิรูประบอบราชการ ประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลายได้นำเอาแนวทางการปฏิรูปนี้มา ประยุกต์ใช้ โดยมุ่งหวังว่าจะสามารถนำทำให้ชุมชนท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการและปกครองตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้ตามระบอบประชาธิปไตยได้อย่างยั่งยืน ทำให้การกระจายอำนาจเป็นสิ่งที่จะต้องกระทำทั้งมิติ การเมือง การบริหาร และการคลัง ทั้งนี้ในมิติทางการคลังนั้น การผลักดันให้ อปท. มีอิสระและสามารถกำหนดโครงสร้างภาษีของตนเองได้เป็นเงื่อนไขสำคัญที่ทำให้ อปท. สามารถออกแบบระบบ บริหารจัดเก็บรายได้ที่สะท้อนและเหมาะสมกับวิถีชีวิต และเศรษฐกิจชุมชนได้ อย่างไรก็ตาม การศึกษา เกี่ยวกับการอิสระทางการคลังในการจัดเก็บรายได้ของ อปท. เปรียบเทียบกันระหว่างประเทศกำลัง พัฒนาโดยเฉพาะกลุ่มประเทศอาเซียนมีอยู่อย่างมีจำกัด บทความนี้จึงเลือกตัวอย่างประเทศที่เป็น ตัวแทนของภูมิภาคนี้ และใช้ภาษีป้ายและการโฆษณาซึ่งเป็นภาษีที่มีแหล่งกำเนิดในท้องถิ่นเอง อีกทั้ง อปท. จัดเก็บกันมาอย่างยาวนานแล้วเป็นกรณีศึกษา โดยตั้งคำถามวิจัยว่า (1) การบริหารจัดการเก็บภาษี ป้ายและการโฆษณาโดย อปท. ของประเทศฟิลิปปินส์ และประเทศไทยมีความเหมือน และแตกต่าง กันหรือไม่ อย่างไร และ (2) ประเทศฟิลิปปินส์ หรือประเทศไทยสามารถเรียนรู้จากความเหมือนหรือ ความแตกต่างกันในการบริหารจัดการเก็บภาษีป้าย เพื่อนำมาพัฒนาระบบบริหารจัดการเก็บของประเทศ ตนเองได้อย่างไรบ้าง ซึ่งจากการจัดเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลตามแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ พบว่า แม้ว่าประเทศฟิลิปปินส์มีความก้าวหน้าทางการคลังเป็นอย่างมาก กล่าวคือ อปท. ในประเทศ ฟิลิปปินส์สามารถกำหนดอัตราภาษี ฐานภาษี และมาตรการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีป้าย และการ โฆษณาได้เอง ทำให้ฐานภาษีป้ายและอัตราภาษีป้ายของ อปท. ในประเทศฟิลิปปินส์มีความ หลากหลาย ซึ่งสามารถช่วยควบคุมมลพิษที่เกิดจากป้ายและการโฆษณาที่อาจมีมากเกินไปได้ รวมทั้ง สามารถกำหนดอัตราภาษีที่ต่างกันอย่างเห็นจำนวนมากในเขตเมืองและป้ายที่มี คนเห็นจำนวนน้อยในเขตชนบท ในขณะที่ อปท. ในประเทศไทยยังมีอิสระทางการคลังจำกัดมาก รัฐบาลกลางเป็นมีอำนาจผู้กำหนดและเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภาษีป้ายและโฆษณา แล้วมอบหมายให้ อปท. ปฏิบัติตาม ดังนั้น เพื่อพัฒนาอิสระทางการคลังในการจัดเก็บภาษีป้าย และการโฆษณา ผู้กำหนดนโยบายกระจายอำนาจของประเทศไทยอาจพิจารณาโครงสร้างภาษีป้าย และการโฆษณา ของประเทศฟิลิปปินส์มาประยุกต์ใช้ เพื่อให้ระบบการบริหารจัดการเก็บภาษีสามารถตอบสนองสภาพ ทางเศรษฐกิจและสังคมของชุมชนได้อย่างแท้จริง อันจะช่วยผลักดันให้นโยบายการกระจายอำนาจใน มิติทางการคลังก้าวหน้าไปได้ ซึ่งเป็นเป้าหมายที่สำคัญประการหนึ่งของนโยบายการกระจายอำนาจ ให้แก่ท้องถิ่น

สุมาลี เฉลิมวงศ์ (2563) ได้ศึกษา การบริหารการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบล วังจันทร์อำเภอแก่งกระจานจังหวัดเพชรบุรี. จำนวน 130 คน สถิติที่ใช้คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการศึกษา พบว่า 1 ผลการบริหารการจัดเก็บภาษีประเภทต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลวัง จันทร์ ในภาพรวม มีการบริหารการจัดเก็บภาษีอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีการบริหารการจัดเก็บภาษีอยู่ในระดับปาน 2 ปัจจัยในการบริหารการจัดเก็บภาษีของ องค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทร์ อำเภอแก่งกระจานจังหวัดเพชรบุรี พบว่า ในภาพรวมมีการปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง 3 ปัจจัยในการบริหารการจัดเก็บภาษีด้านบุคลากรด้านขั้นตอนการจัดเก็บภาษี ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการประชาสัมพันธ์และด้านความพึงพอใจมีความสัมพันธ์เชิงเหตุผลกับ

การบริหารการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001

ธนัสถา โรจนตระกูลและธนัชพร ควรเสนาะ (2563) ได้ศึกษา คุณภาพการให้บริการประชาชนด้านการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าหลวง อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร. ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 312 คน จากการสุ่มแบบเจาะจง และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ผลการวิจัย พบว่า ระดับคุณภาพการให้บริการประชาชนของผู้ตอบแบบสอบถามผู้ชำระภาษีท้องถิ่นต่อการให้บริการของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าหลวง ทั้ง 5 ด้าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($x=4.42, S.D.=0.38$) ปัญหา พบว่า ประชาชนผู้ชำระภาษีท้องถิ่นส่วนใหญ่ไม่สามารถแสดงความคิดเห็นร้องทุกข์ในเรื่องต่าง ๆ มีช่องทางร้องทุกข์ไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนผู้ชำระภาษีท้องถิ่น และศึกษาแนวทางในการปรับปรุง และพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนด้านการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าหลวง พบว่า ควรเพิ่มช่องรับความคิดเห็นร้องทุกข์แก่ประชาชนที่มารับบริการ ผู้ให้บริการที่มีไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนผู้ชำระภาษีท้องถิ่น และควรเพิ่มช่องทางการขอรับบริการเฉพาะของผู้สูงอายุ และผู้พิการด้วย

จิรศักดิ์ บางท่าไม้, สิริพัฒน์ ลากจิตรและศุภชัย ดำรงคุณาวุฒิ (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาศักยภาพการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นเทศบาลตำบลคำน้ำแซบ อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี. มีวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อ (1) ศึกษาความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีท้องถิ่น (2) พัฒนาระบบและเครื่องมือที่จะช่วยจัดเก็บภาษีท้องถิ่น และ (3) จัดทำตัวแบบการจัดเก็บภาษีที่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจสังคม โดยจัดเก็บข้อมูลกับผู้บริหารท้องถิ่น เจ้าหน้าที่และประชาชน ผลการศึกษา พบว่า (1) ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษี เทศบาลมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดเก็บภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่และภาษีป้าย และเทศบาลสามารถจัดเก็บภาษีอื่นได้ สำหรับความรู้ความเข้าใจอยู่ระดับน้อย ได้แก่ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีท้องถิ่นแต่ละประเภท บทกำหนดโทษในการ ไม่ชำระภาษี การคำนวณภาษีและค่าธรรมเนียมชำระค่าภาษี (2) ปรับปรุงกระบวนการขั้นตอนให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน และ (3) นำระบบแผนที่ภาษีและทะเบียนทรัพย์สินมาใช้เป็นเครื่องมือในการดำเนินงาน สำหรับฝ่ายการเมืองควรรอก ข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดราคาค่าเช่ากลางให้เป็นปัจจุบันและจัดเก็บภาษีตามความเจริญของพื้นที่เพิ่มช่องทางการให้บริการรับชำระภาษี และเร่งรัดติดตามผู้ค้างชำระอย่างต่อเนื่อง หากไม่ชำระภาษีจึงใช้มาตรการบังคับคดีทางปกครอง

กิตตินันท์ กระจ่างพันธุ์, นพวรรณ วิเศษสินธุ์ และสิทธิชัย ฝรั่งทอง (2565) ได้ศึกษา ประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: บทเรียนจากต่างประเทศ และแนวทางสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทย. การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นรูปแบบการปกครองที่สำคัญอย่างยิ่งในสภาพสังคมปัจจุบันมีหน้าที่ในการบริหารทรัพยากรภายในท้องถิ่น ดูแลและบำบัดทุกข์ บำรุงสุข บำรุงรักษาสิ่งแวดล้อม และให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน โดยยึดหลักการที่ว่า ประชาชนต้องได้รับการบริการสาธารณะที่ดีขึ้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสบปัญหาการจัดเก็บรายได้ไม่เพียงพอสำหรับท้องถิ่นที่จะนำไปใช้จ่ายในการดำเนินการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างเต็มที่ ซึ่งปัญหาของการจัดเก็บรายได้ท้องถิ่น คือ ปัญหาที่เกิดจากกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และปัญหาที่เกิดจากประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ นอกเหนือจากนั้นยังมีปัญหาจากการที่ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจกฎหมายภาษี ไม่เข้าใจ ขั้นตอน ไม่ให้ความร่วมมือในการเสียภาษี ไม่เห็นถึงประโยชน์ในการนำเงินเสียภาษีไปพัฒนาท้องถิ่น ยิ่งไปกว่านั้นวิธีการจัดเก็บภาษีของท้องถิ่นยังไม่ได้รับการพัฒนาให้สามารถจัดเก็บได้อย่างครบถ้วนทั่วถึง เมื่อศึกษาบทเรียนจากต่างประเทศ จึงทำให้ได้ข้อเสนอเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยที่ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรให้ความสำคัญกับการจัดตั้งงบประมาณด้านการประชาสัมพันธ์ จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ทุกรูปแบบ เพื่อสร้าง ความรู้ สร้างความเข้าใจให้กับประชาชนทุกครัวเรือน มีเอกสารการประชาสัมพันธ์ เป็นแผ่นพับ แผ่นป้าย รวมถึงมีระบบออนไลน์ เว็บไซต์ เฟสบุ๊ก หอกระจายข่าวชุมชน เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบข่าวสารอย่างทั่วถึง รวมถึงการพิจารณาเพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ตามตำแหน่งหน้าที่ ให้เพียงพอ และต้องส่งเสริมให้มีมาตรการ สร้างแรงจูงใจ ให้สิ่งตอบแทนแก่ประชาชนที่มาเสียภาษี ตามกำหนด มาเสียภาษีครบถ้วน จัดให้มีส่วนลดหย่อนภาษี หรือมีรางวัลให้แล้วแต่กรณี เป็นต้น

งานวิจัยต่างประเทศ

ANGELINE MUKAMI IRANDU (2562) ศึกษาเรื่อง ผลกระทบของสิทธิประโยชน์ทางภาษีต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในเคนยา. การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศเป็นกุญแจสำคัญในระบบเศรษฐกิจเนื่องจากทำให้เกิดการจ้างงาน เพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ และอำนวยความสะดวก วิสาหกิจท้องถิ่นเข้าถึงตลาดที่เป็นสากล การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศยังขับเคลื่อนการถ่ายโอนเทคโนโลยีและยังช่วยนำเสนอทักษะที่เหนือชั้น และเทคนิคในการบริหาร ในขณะที่มันส่งเสริมการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ประเทศส่วนใหญ่พยายามที่จะดึงดูดมันเป็นอย่างมาก ที่สำคัญในเศรษฐกิจโลกทั้งในด้านการจ้างงาน การค้า และผลผลิต สิทธิประโยชน์ทางภาษีมักมีบทบาทสำคัญในการดึงดูด FDI ให้ไหลเข้าประเทศต่าง ๆ การศึกษาต่าง ๆ ได้แสดงให้เห็นข้อค้นพบที่ขัดแย้งกันเกี่ยวกับผลกระทบของนโยบายการจัดเก็บภาษีรวมถึงมาตรการจูงใจทางภาษี FDI การศึกษานี้จึงเกิดขึ้นจากผลการวิจัยต่าง ๆ วัตถุประสงค์หลักคือการระบุผลกระทบของมาตรการจูงใจทางภาษีต่อ FDI ในเคนยา วัตถุประสงค์เฉพาะคือ: เพื่อผลกระทบของ IBA ต่อ FDI ในเคนยา เพื่อกำหนดผลกระทบของ IBA ต่อ FDI ในเคนยาประเมินอิทธิพลของ W&TA ต่อ FDI ในเคนยา และพิจารณาผลกระทบของ FWA ต่อ FDI ในเคนยา การศึกษานี้ใช้การออกแบบการวิจัยเชิงพรรณนา การศึกษาได้ดำเนินการเกี่ยวกับการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในเคนยาโดยรวม ระยะเวลาการศึกษาคือ 2008 – 2017 และวิเคราะห์เป็นรายไตรมาส ใช้แหล่งข้อมูลทุติยภูมิในการรวบรวมข้อมูล ฐานข้อมูลสรรพากรและฐานข้อมูลธนาคารโลกความสัมพันธ์ระหว่างตรวจสอบตัวแปรโดยการวิเคราะห์การถดถอยหลายตัวแปร ทดสอบค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยขนาดของ FDI ต่อสิ่งจูงใจทางภาษี: ID, IBA, WTA และ FWA ความสัมพันธ์สองตัวแปร การวิเคราะห์และ ANOVA ช่วยสร้างความสำคัญของแบบจำลอง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ R^2 ค่าสัมประสิทธิ์ของการกำหนด (R^2 และปรับแล้ว (R^2 พบว่า เท่ากับ 0.803 (80.3% , 0.646(64.6% และ 0.605 (60.5% ตามลำดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมายความว่า การเปลี่ยนแปลง 60.5% ของแรงจูงใจทางภาษีมีสาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลงของ FDI ในขณะที่ 39.5% ของปัจจัยอื่น ๆ ค่า F ที่คำนวณได้มีค่าสูงกว่าค่าวิกฤตซึ่งแสดงว่าแบบจำลองมีความสำคัญในการอธิบายความสัมพันธ์ที่มีอยู่ระหว่างตัวแปรและการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ในเคนยา ค่าสัมประสิทธิ์ที่สอดคล้องกับ ID (0.011 และ FWA (0.113 คือเป็นบวกกับ FDI ในขณะที่ค่าสัมประสิทธิ์ IBA เป็นลบ (-0.025 จึงเป็นความสัมพันธ์เชิงลบกับ FDI WTA ยังส่งผลกระทบต่อ FDI ด้วยค่าสัมประสิทธิ์ (-0.003 ค่า ที่แสดงตัวแปรที่มีความสำคัญในการทำ FDI สังเกตว่ามีเพียง ID (0.003 และ IBA เท่านั้น (0.006 มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อ FDI ในขณะที่ WTA (0.418 และ FWA (0.134

Vincent O. ADEDARA (2565 ศึกษาเรื่อง ระบบภาษีของไนจีเรียและนโยบายภาษีสิทธิพิเศษสำหรับกองทุนต่างประเทศองค์กร. เป็นความจริงที่ชัดเจนว่าภาษีมียุทธศาสตร์ที่สำคัญและสำคัญมากในระบบเศรษฐกิจใดก็ตาม ในโลกปัจจุบันทุกรัฐบาลพึงพามาตรการจัดเก็บภาษีไม่ว่าจะน้อยหรือมาก เพื่อให้รายได้ที่จำเป็นมากสำหรับการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมและเพื่อลดความไม่เท่าเทียมกันในการกระจายความมั่งคั่งของสังคม หลายครั้ง ภาษีถูกใช้เพื่อลดแนวโน้มอาชญากรรมและลดศีลธรรมความเสื่อมโทรมในสังคม ในคำพูดของผู้พิพากษา Oliver Wendell Holmes ภาษีคือสิ่งที่เราจ่ายให้กับผู้มีอารยธรรมสังคม

Satriyo Wibowo Indonesia Cyber Security and Tesar Sandikapura Blockchain Nusantara Jakarta (2562 ศึกษาเรื่อง การปรับปรุงความปลอดภัยของข้อมูล การทำงานร่วมกันและความจริงโดยใช้ Blockchain สำหรับข้อมูลเดี่ยวธรรมดาภิบาล กรณีศึกษา Big Data ภาษีท้องถิ่น คำสั่งประธานาธิบดีว่าด้วยข้อมูลเดี่ยวของอินโดนีเซีย มีวัตถุประสงค์ เพื่อควบคุมข้อมูลที่จัดทำโดยหน่วยงานส่วนกลาง และท้องถิ่นหน่วยงานเพื่อสนับสนุนการวางแผน การดำเนินการ การประเมินผล และการควบคุมการพัฒนา รวมถึงหนึ่งในนั้นคือภาษีท้องถิ่น มันคือการพัฒนา Big Data มีข้อมูลจำนวนมากจากส่วนกลาง และรัฐบาลท้องถิ่นของอินโดนีเซีย ปัจจัยที่กำหนดของข้อมูลการเก็บข้อมูลบน Big Data ได้แก่ ปริมาณ ความเร็ว ความหลากหลาย และความจริง ปริมาตรและความเร็วระบุว่าเท่าใดและเร็วเท่าใดข้อมูลถูกสร้างขึ้น ว่าไร้ระดับเงื่อนไขของข้อมูลคือมีโครงสร้างหรือไม่ ในขณะที่ความจริงพูดถึงระดับความน่าเชื่อถือในข้อมูลความถูกต้อง ความถูกต้องของข้อมูลเป็นปัญหาใหญ่ในการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่และใช้คุณสมบัติการป้องกันความสมบูรณ์ของข้อมูลและวิธีการอื่น ๆ Blockchain สามารถนำเสนอโซลูชันเพื่อปรับปรุงการทำงานร่วมกันของข้อมูลความปลอดภัยและความถูกต้อง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

ในบทนี้ผู้วิจัยจะบรรยายถึงวิธีการดำเนินการศึกษาที่ได้ออกแบบเพื่อทำการศึกษาในหัวข้อ “ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร” โดยแบ่งเป็นหัวข้อย่อยดังต่อไปนี้

- 3.1 การออกแบบการศึกษา
- 3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
- 3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
- 3.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

3.1 การออกแบบการศึกษา

การศึกษานี้ผู้วิจัยได้ออกแบบโดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ ด้วยรูปแบบของการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งมีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อศึกษา ระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จากนั้นทำการสรุปผลการศึกษาเพื่อนำเสนอผลการศึกษาในรูปแบบของตาราง และการบรรยายประกอบ โดยตัวแปรที่ทำการศึกษา คือ ด้านปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทของธุรกิจ ว่าส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการหรือไม่ รวมถึงศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจของผู้เสียภาษีป้าย ได้แก่ ด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย ด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี ด้านบทกำหนดโทษ ด้านการคำนวณภาษีป้าย และด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้นว่ามีความสัมพันธ์ต่อความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการหรือไม่

3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษานี้ จำแนกออกเป็นตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม ดังนี้

3.2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ด้านปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทของธุรกิจ

3.2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ระดับความรู้ความเข้าใจของผู้เสียภาษีป้าย ประกอบด้วย ด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย ด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี ด้านบทกำหนดโทษ ด้านการคำนวณภาษีป้าย และด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น

3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.3.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายให้กับเทศบาลเมืองชุมพร แต่เนื่องจากไม่สามารถหาจำนวนประชาชนที่เสียภาษีป้ายให้กับเทศบาลเมืองชุมพรได้ ในการศึกษาครั้งนี้จึงใช้ประชากรแบบไม่ทราบจำนวนประชากร แต่ได้ทำการสุ่มโดยใช้ประชากรที่เปิดกิจการและมีป้ายอยู่หน้าร้านในพื้นที่ในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร มาจำนวนทั้งสิ้น 385 คน

3.3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ การคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (n) ผู้ประกอบการที่มีหน้าที่เสียภาษีป้ายในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำนวน 385 คน เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ดังนั้นขนาดตัวอย่างสามารถคำนวณได้จากสูตรไม่ทราบขนาดตัวอย่างของ W.G. Cochran โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ซึ่งสูตรในการคำนวณที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ

จากสูตร	$n = \frac{P(1-P)Z^2}{d^2}$
เมื่อ	$n =$ ขนาดของจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ
	$P =$ สัดส่วนของประชากรที่ผู้วิจัยต้องการ (0.5
	$Z =$ ความมั่นใจที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ
นัยสำคัญ	ทางสถิติ 0.05 มีค่าเท่ากับ 1.96 (ความมั่นใจ 95%
	$D =$ สัดส่วนของความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ (0.05
แทนค่าในสูตร	$n = \frac{0.5(1-0.5)1.96^2}{0.05^2}$
	$n = \frac{0.25(3.8416)}{0.0025}$
	$n = \frac{0.9604}{0.0025}$
	$n = 384.16$
	$n = 385$ ราย

ดังนั้น ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง คือ 385 ตัวอย่าง

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ ด้วยรูปแบบของวิจัยเชิงสำรวจ โดยผู้วิจัยได้กำหนดลักษณะของเครื่องมือในการวิจัยและสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

3.4.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด จำนวน 4 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประเภทของธุรกิจ โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจตรวจสอบรายการ (Check-List

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่วัดระดับความรู้ความเข้าใจ ในการเสียภาษีป้ายในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย ด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี ด้านบทกำหนดโทษ ด้านการคำนวณภาษีป้าย และด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น ซึ่งมีเกณฑ์ในการให้คะแนนคือ ตอบถูกเท่ากับ 1 คะแนน ตอบผิดเท่ากับ 0 คะแนน

3.4.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งเป็น ขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

3.4.2.1 ศึกษาการสร้างแบบสอบถามเพื่อการวิจัย และกำหนดกรอบแนวความคิดในการวิจัย

3.4.2.2 ศึกษาข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร บทความ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางนำมาสร้างข้อคำถามของแบบสอบถาม

3.4.2.3 กำหนดประเด็นและขอบเขตของคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และประโยชน์ของการวิจัย

3.4.2.4 ดำเนินการสร้างแบบสอบถามฉบับร่าง

3.4.2.5 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับร่างที่สร้างขึ้นพร้อมแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ที่จะพิจารณาแบบสอบถาม จำนวน 3 ท่าน เพื่อเป็นการทดสอบความเที่ยงตรงความครอบคลุม และความสอดคล้องของเนื้อหา หรือจุดประสงค์ของการวิจัย

การคำนวณหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ทั้งทางด้านความเหมาะสมของเนื้อหา หรือจุดประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC โดยการนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจแบบสอบถามแบบประเมิน แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\text{สูตรคำนวณ } IOC = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\sum x$ คือ ผลรวมของคะแนนผลการตัดสินใจในข้อคำถามนั้นจากผู้เชี่ยวชาญ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

การกำหนดเกณฑ์คะแนนที่ใช้ในการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญเป็นดังนี้

+1 = แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหา

0 = ไม่แน่ใจว่าคำถามมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาหรือไม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-1 = แนใจว่าคำถามไม่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหา
 เกณฑ์การตัดสินดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาหรือจุดประสงค์ (IOC)
 ถ้า $IOC > 0.50$ ถือว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ สอดคล้องกับเนื้อหาหรือจุดประสงค์
 ถ้า $IOC \leq 0.50$ ถือว่าข้อคำถามนั้นวัดไม่ได้ ไม่สอดคล้องกับเนื้อหาหรือจุดประสงค์
 เมื่อผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบตามแบบประเมินแล้ว จากนั้นผู้วิจัยจึงนำคะแนน
 ที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับประเด็นหลักของเนื้อหา
 ใช้เกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.50 ขึ้นไป ปรากฏว่า
 ข้อคำถามทุกข้อผ่านเกณฑ์ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องกับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของ
 ผู้ประกอบการ และมีค่าดัชนีความสอดคล้องของผลการดำเนินงานเท่ากับ 0.976 จากค่าเฉลี่ยเต็ม 1
 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.50 ผลที่ได้หลังจากการคำนวณค่าความเที่ยงตรง ความครอบคลุม
 และความสอดคล้องของเนื้อหา หรือจุดประสงค์ สรุปได้ว่าแบบสอบถามนี้สามารถวัดได้
 และสอดคล้องกับเนื้อหา หรือจุดประสงค์ของการวิจัย

3.4.2.6 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับร่างที่ได้ผ่านการแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว
 ไปทดลองใช้ (Try-Out) กับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับประชากรที่ต้องการศึกษา
 ได้แก่ ประชากรทั่วไปที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ที่ไม่ใช่ตัวอย่าง
 ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 ชุด เพื่อทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นที่ 95%

3.4.2.7 นำแบบสอบถามฉบับจริงไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้

3.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
 โดยได้ดำเนินการเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

3.5.1 ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบจำนวนประชากรที่มีหน้าที่เสียภาษีท้องถิ่นในเขตเทศบาล
 เมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

3.5.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบความเชื่อมั่นจากผู้เชี่ยวชาญออกเก็บ
 รวบรวมข้อมูลแบบสอบถามผ่าน Google Form โดยการกระจายแบบสอบถามผ่าน QR Cord โดย
 ให้ประชาชนแสกน เพื่อตอบแบบสอบถาม

3.5.3 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้มาทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของ
 แบบสอบถาม และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ (IOC ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ต่อไป

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS โดยได้ทำการนำ
 ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้เก็บรวบรวมได้ มาเปลี่ยนเป็นรหัสตัวเลข (Code แล้วบันทึกลงใน
 โปรแกรม เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติตามลำดับ ดังนี้

3.6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ของประชาชนกลุ่มตัวอย่างในเขต
 เทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ในแบบสอบถามตอนที่ 1 ประกอบด้วย เพศ อายุ
 ระดับการศึกษา และประเภทของธุรกิจ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ
 (Check – List ใช้สถิติเชิงพรรณนา เพื่อให้ทราบถึงลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยอธิบายใน
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบของการหาค่าความถี่ (Frequency ค่าเฉลี่ย (\bar{x} , Mean ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ (Percentage

3.6.2 การคำนวณหาข้อมูลเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้าย ตอนที่ 2 ที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale ใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x} , Mean และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.

3.6.3 การคำนวณหาข้อมูลเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย ด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย ด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี ด้านบทกำหนดโทษ ด้านการคำนวณภาษีป้าย และด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบวัดความรู้ความเข้าใจของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Anova เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของตัวแปรเป็นรายกลุ่ม กรณีพบค่าความแตกต่างเป็นรายกลุ่ม จะวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างรายกลุ่มเป็นรายคู่อีกครั้งโดยใช้ Scheffe Analysis

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์และการนำเสนอผลการวิจัย “ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร” นี้ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยายและภาพประกอบคำบรรยาย โดยแบ่งการนำเสนอเป็น 3 ข้อ ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

4.3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย ด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย ด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี ด้านบทกำหนดโทษ ด้านการคำนวณภาษีป้าย และด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

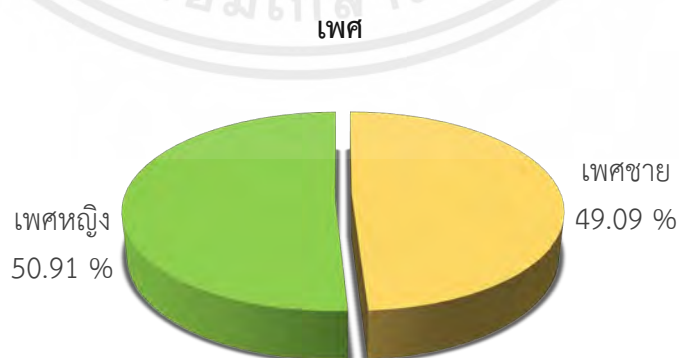
ผลการวิเคราะห์ ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List มีข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ ดังนี้

4.1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านเพศ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านเพศ ปรากฏดังตารางที่ 4-1 และภาพที่ 4-1

ตารางที่ 4-1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศชาย	189	49.09
เพศหญิง	196	50.91
รวม	385	100.00

ภาพที่ 4-1 แสดงค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านเพศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

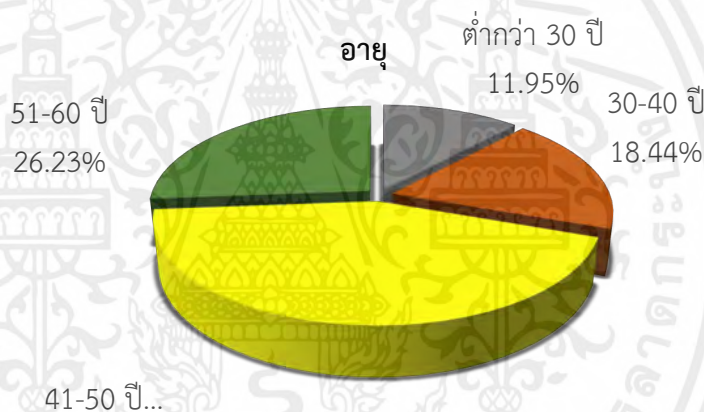
จากตารางที่ 4-1 และภาพที่ 4-1 พบว่า เพศของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ได้แก่ เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 50.91 ที่เหลือ ได้แก่ เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 49.09

4.1.2 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านอายุ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านอายุ ปรากฏดังตารางที่ 4-2 และภาพที่ 4-2

ตารางที่ 4-2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30 ปี	46	11.95
30 – 40 ปี	71	18.44
41 – 50 ปี	167	43.38
51 – 60 ปี	101	26.23
รวม	385	100

ภาพที่ 4-2 แสดงค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านอายุ

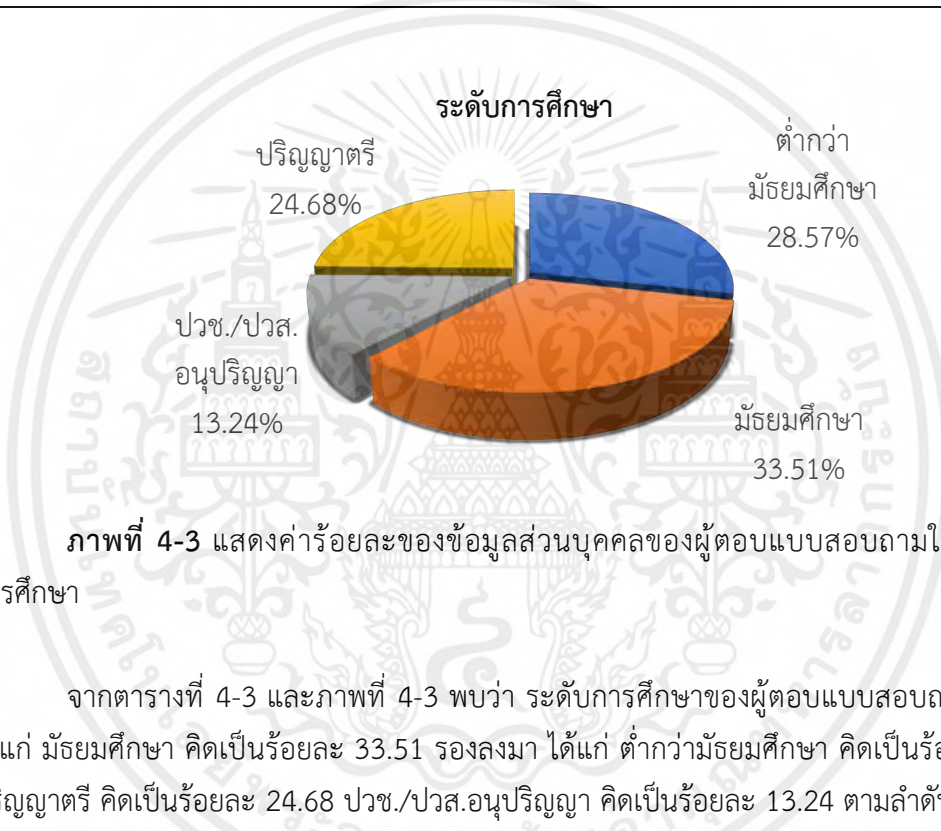
จากตารางที่ 4-2 และภาพที่ 4-2 พบว่า อายุของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ได้แก่ อายุ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.38 รองลงมา ได้แก่ อายุ 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.23 อายุ 30-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.44 อายุต่ำกว่า 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.95 ตามลำดับ

4.1.3 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านระดับการศึกษา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านระดับการศึกษา ปรากฏดังตารางที่ 4-3 และภาพที่ 4-3

ตารางที่ 4-3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	110	28.57
มัธยมศึกษา	129	33.51
ปวช./ปวส.อนุปริญญา	51	13.24
ปริญญาตรี	95	24.68
รวม	385	100

ภาพที่ 4-3 แสดงค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านระดับการศึกษา

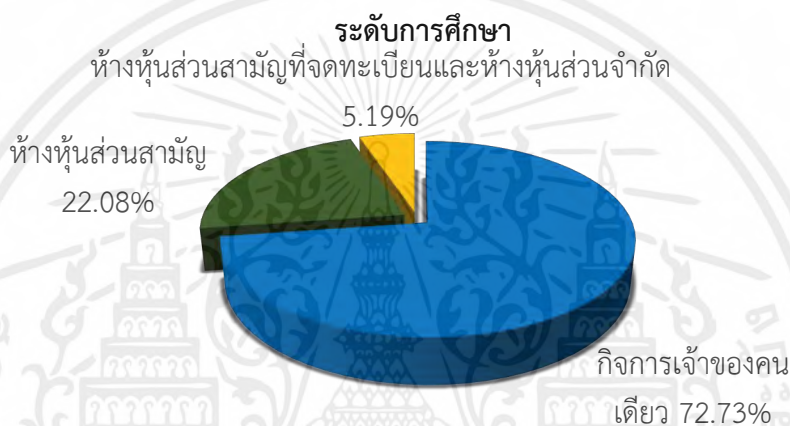
จากตารางที่ 4-3 และภาพที่ 4-3 พบว่า ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ได้แก่ มัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 33.51 รองลงมา ได้แก่ ต่ำกว่ามัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 28.57 ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 24.68 ปวช./ปวส.อนุปริญญา คิดเป็นร้อยละ 13.24 ตามลำดับ

4.1.4 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านประเภทของธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านประเภทของธุรกิจ ปรากฏดังตารางที่ 4-4 และภาพที่ 4-4

ตารางที่ 4-4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านประเภทของธุรกิจ

ประเภทของธุรกิจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กิจการเจ้าของคนเดียว	280	72.73
ห้างหุ้นส่วนสามัญ	85	22.08
ห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียนและห้างหุ้นส่วนจำกัด	20	5.19
รวม	385	100

ภาพที่ 4-4 แสดงค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านประเภทของธุรกิจ

จากตารางที่ 4-4 และภาพที่ 4-4 พบว่า ประเภทของธุรกิจของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ได้แก่ กิจการเจ้าของคนเดียว คิดเป็นร้อยละ 72.73 รองลงมา ได้แก่ ห้างหุ้นส่วนสามัญ คิดเป็นร้อยละ 22.08 และห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียนและห้างหุ้นส่วนจำกัด คิดเป็นร้อยละ 5.19 ตามลำดับ

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการ แบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย ด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี ด้านบทกำหนดโทษ ด้านการคำนวณภาษีป้าย และด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น รวมทั้งวิเคราะห์เป็นรายข้อ จำนวน 30 ข้อ

โดยใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล ไว้ดังนี้

ตอบถูกเท่ากับ 1 คะแนน

ตอบผิด เท่ากับ 0 คะแนน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้าย โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-5

ตารางที่ 4-5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้าย โดยภาพรวม

ระดับความรู้ความเข้าใจ		จำนวนคนที่ตอบถูก (คน)	คิดเป็นร้อยละ	ลำดับ
มากที่สุด	(26-30 คะแนน)	263	68.31	1
มาก	(21-25 คะแนน)	108	28.05	2
ปานกลาง	(16-20 คะแนน)	14	3.64	3
น้อย	(11-15 คะแนน)	0	0	
น้อยที่สุด	(0-10 คะแนน)	0	0	
รวม		385	100	

จากตาราง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายอยู่ในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 68.31 รองลงมาคือมีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายอยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 28.05 และมีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 3.64 ตามลำดับ

4.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้าย ในด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย ปรากฏผลดังตารางที่ 4-6

ตารางที่ 4-6 แสดงค่าเฉลี่ยและจำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายในด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย

ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของ ผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร	ระดับความรู้			
	จำนวน คนที่ ตอบถูก (คน)	ร้อยละ	จำนวน คนที่ ตอบผิด (คน)	ร้อยละ
ด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย				
1. ป้าย คือ ป้ายชื่อ ยี่ห้อหรือเครื่องหมาย ที่ใช้ในการประกอบกิจการเพื่อหารายได้	376	97.70	9	2.30
2. หลักฐานที่ไม่ต้องใช้ในการเสียภาษีป้าย คือ บัตรประชาชน	336	87.30	49	12.70
3. ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย คือ เจ้าของป้าย	380	98.70	5	1.30
4. ภาษีป้ายจะเสียเป็นรายเดือนเท่านั้น	364	94.50	21	5.50
5. ภาษีป้ายเป็นส่วนหนึ่งของภาษีท้องถิ่น	372	96.60	13	3.40
ค่าเฉลี่ย		94.96		25.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4-6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายในด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย พบว่า ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย คือ เจ้าของป้าย จำนวนที่ตอบถูก 380 คน คิดเป็นร้อยละ 98.70 จำนวนที่ตอบผิด 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30 รองลง ได้แก่ ป้าย คือ ป้ายชื่อ ยี่ห้อหรือเครื่องหมาย ที่ใช้ในการประกอบกิจการเพื่อหารายได้ จำนวนที่ตอบถูก 376 คน คิดเป็นร้อยละ 97.70 จำนวนที่ตอบผิด 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30 ภาษีป้ายเป็นส่วนหนึ่งของภาษีท้องถิ่น จำนวนที่ตอบถูก 372 คน คิดเป็นร้อยละ 96.60 จำนวนที่ตอบผิด 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.40 ภาษีป้ายจะเสียเป็นรายเดือนเท่านั้น จำนวนที่ตอบถูก 364 คน คิดเป็นร้อยละ 94.50 จำนวนที่ตอบผิด 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50 และหลักฐานที่ไม่ต้องใช้ในการเสียภาษีป้าย คือ บัตรประชาชน จำนวนที่ตอบถูก 336 คน คิดเป็นร้อยละ 87.30 จำนวนที่ตอบผิด 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.70 ตามลำดับ

4.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้าย ในด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี ปรากฏผลดังตารางที่ 4-7

ตารางที่ 4-7 แสดงค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายในด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี

ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของ ผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร	ระดับความรู้			
	จำนวน คนที่ ตอบถูก (คน)	ร้อยละ	จำนวน คนที่ ตอบผิด (คน)	ร้อยละ
ด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี				
1. เจ้าของป้าย ยื่นแบบเสียภาษีป้ายภายใน 31 มีนาคมของทุกปี	385	100	0	0
2. ป้ายที่ติดตั้งปีแรกให้เสียภาษีป้ายภายใน 30 วันที่เจ้าหน้าที่แจ้ง	328	85.20	57	14.80
3. ถ้าจำนวนภาษีป้ายเกิน 3,000 บาท ขอผ่อน ชำระ 3 งวดเท่าๆ กันได้	343	89.10	42	10.90
4. ผู้รับโอนป้ายต้องแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ภายใน 15 วันนับจากวันโอน	276	71.70	109	28.30
5. การเสียภาษีป้าย สามารถชำระเงินได้ที่ อบต. และเทศบาลเท่านั้น	385	100	0	0
ค่าเฉลี่ย		89.20		10.80

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4-7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายในด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี พบว่า เจ้าของป้าย ยื่นแบบเสียภาษีป้ายภายใน 31 มีนาคมของทุกปี จำนวนที่ตอบถูก 385 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และการเสียภาษีป้าย สามารถชำระเงินได้ที่ อบต.และเทศบาลเท่านั้น จำนวนที่ตอบถูก 385 คน คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมา ได้แก่ ถ้าจำนวนภาษีป้ายเกิน 3,000 บาท ขอผ่อนชำระ 3 งวดเท่าๆ กันได้ จำนวนที่ตอบถูก 343 คน คิดเป็นร้อยละ 89.10 จำนวนที่ตอบผิด 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.90 ป้ายที่ติดตั้งปีแรกให้เสียภาษีป้ายภายใน 30 วันที่เจ้าหน้าที่แจ้ง จำนวนที่ตอบถูก 328 คน คิดเป็นร้อยละ 85.20 จำนวนที่ตอบผิด 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.80 และผู้รับโอนป้ายต้องแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ภายใน 15 วันนับจากวันโอน จำนวนที่ตอบถูก 276 คน คิดเป็นร้อยละ 71.70 จำนวนที่ตอบผิด 109 คน คิดเป็นร้อยละ 28.30 ตามลำดับ

4.2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายในด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี ปรากฏผลดังตารางที่ 4-8

ตารางที่ 4-8 แสดงค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายในด้านบทกำหนดโทษ

ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร	ระดับความรู้			
	จำนวนคนที่ตอบถูก (คน)	ร้อยละ	จำนวนคนที่ตอบผิด (คน)	ร้อยละ
ด้านบทกำหนดโทษ				
1. ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายมีโทษปรับ 5,000 - 50,000 บาท	380	98.70	5	1.30
2. ผู้ไม่เสียภาษีป้ายมีโทษปรับ 5,000- 50,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	337	87.50	48	12.50
3. ไม่แสดงหลักฐานการเสียภาษีป้ายอย่างเปิดเผย ปรับ 2,000 บาท	305	79.20	80	20.80
4. ชัดขวางเจ้าหน้าที่มีโทษปรับ 1,000 -20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	325	84.40	60	15.60
5. ไม่ชำระภาษีป้ายภายในกำหนดเสียเงินเพิ่มอีก ร้อยละ 1 ของภาษี	275	71.40	110	28.60
ค่าเฉลี่ย		84.24		15.76

จากตารางที่ 4-8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายในด้านการกำหนดโทษ พบว่า ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายมีโทษปรับ 5,000 - 50,000 บาท จำนวนที่ตอบถูก 380 คน คิดเป็นร้อยละ 98.70 จำนวนที่ตอบผิด 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30 รองลงมา ได้แก่ ผู้ไม่เสียภาษีป้ายมีโทษปรับ 5,000- 50,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จำนวนที่ตอบถูก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

337 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 จำนวนที่ตอบผิด 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ชัดขวางเจ้าหน้าที่ มีโทษปรับ 1,000 -20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จำนวนที่ตอบถูก 325 คน คิดเป็นร้อยละ 84.40 จำนวนที่ตอบผิด 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.60 ไม่แสดงหลักฐานการเสียหายป้ายอย่างเปิดเผย ปรับ 2,000 บาท จำนวนที่ตอบถูก 305 คน คิดเป็นร้อยละ 79.20 จำนวนที่ตอบผิด 80คน คิดเป็น ร้อยละ 20.80 และไม่ชำระภาษีป้ายภายในกำหนดเสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ 1 ของภาษี จำนวนที่ตอบ ถูก 275 คน คิดเป็นร้อยละ 71.40 จำนวนที่ตอบผิด 110 คน คิดเป็นร้อยละ 28.60 ตามลำดับ

4.2.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้าย ในด้านการคำนวณภาษีป้าย ปรากฏผลดังตารางที่ 4-9

ตารางที่ 4-9 แสดงค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษี ป้ายในด้านการคำนวณภาษีป้าย

ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของ ผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร	ระดับความรู้			
	จำนวน คนที่ ตอบถูก (คน)	ร้อยละ	จำนวน คนที่ ตอบผิด (คน)	ร้อยละ
ด้านการคำนวณภาษีป้าย				
1. พื้นที่ของป้าย 500 ตารางเซนติเมตรคิดเป็น 1 หน่วย	315	81.80	70	18.20
2. พื้นที่ ป้ายใช้ส่วนที่กว้างที่สุด x ส่วนที่ยาวที่สุด ของขอบเขตป้าย	336	87.30	49	12.70
3. ป้ายที่ไม่มีขอบเขต ให้ยึดตัวอักษร ภาพ ที่อยู่ ริมนสุดเป็นขอบเขต	291	75.60	94	24.40
4. ป้ายที่มีอักษรไทยล้วนให้คิดอัตรา 5 บาทต่อ หน่วย	234	60.80	151	39.20
5. ป้ายมีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศอัตรา 20 บาท ต่อหน่วย	344	89.40	41	10.60
6. พื้นที่ป้าย ถ้าคำนวณมีเศษเกิน 250 ตร.ซม. ให้นำเป็น 1 หน่วย	207	53.80	178	46.20
7. ถ้าคำนวณภาษีได้ต่ำกว่าป้ายละ 200 บาท ให้ เสียป้ายละ 200 บาท	342	88.80	43	11.20
8. การจัดเก็บภาษีป้ายแบ่งอัตราจัดเก็บเป็น 3 แบบ	323	83.90	62	16.10
ค่าเฉลี่ย		77.68		22.32

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4-9 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายในด้านการคำนวณภาษีป้าย พบว่า ป้ายมีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศอัตรา 20 บาท ต่อหน่วย จำนวนที่ตอบถูก 344 คน คิดเป็นร้อยละ 89.40 จำนวนที่ตอบผิด 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.60 รองลงมา ได้แก่ ถ้าคำนวณภาษีได้ต่ำกว่าป้ายละ 200 บาท ให้เสียป้ายละ 200 บาท จำนวนที่ตอบถูก 342 คน คิดเป็นร้อยละ 88.80 จำนวนที่ตอบผิด 43 คน คิดเป็นร้อยละ 11.20 พื้นที่ ป้ายใช้ส่วนที่กว้างที่สุด x ส่วนที่ยาวที่สุดของขอบเขตป้าย จำนวนที่ตอบถูก 336 คน คิดเป็นร้อยละ 87.30 จำนวนที่ตอบผิด 49 คน คิดเป็นร้อยละ 12.70 การจัดเก็บภาษีป้ายแบ่งอัตราจัดเก็บเป็น 3 แบบ จำนวนที่ตอบถูก 323 คน คิดเป็นร้อยละ 83.90 จำนวนที่ตอบผิด 62 คน คิดเป็นร้อยละ 16.10 พื้นที่ของป้าย 500 ตารางเซนติเมตรคิดเป็น 1 หน่วย จำนวนที่ตอบถูก 315 คน คิดเป็นร้อยละ 81.80 จำนวนที่ตอบผิด 70 คน คิดเป็นร้อยละ 18.20 ป้ายที่ไม่มีขอบเขต ให้ยึดตัวอักษร ภาพ ที่อยู่ริมสุดเป็นขอบเขต จำนวนที่ตอบถูก 291 คน คิดเป็นร้อยละ 75.60 จำนวนที่ตอบผิด 94 คน คิดเป็นร้อยละ 24.40 ป้ายที่มีอักษรไทยล้วนให้คิดอัตรา 5 บาทต่อหน่วย จำนวนที่ตอบถูก 234 คน คิดเป็นร้อยละ 60.80 จำนวนที่ตอบผิด 151 คน คิดเป็นร้อยละ 39.20 และพื้นที่ป้าย ถ้าคำนวณมีเศษเกิน 250 ตร.ซม. ให้นับเป็น 1 หน่วย จำนวนที่ตอบถูก 207 คน คิดเป็นร้อยละ 53.80 จำนวนที่ตอบผิด 178 คน คิดเป็นร้อยละ 46.20 ตามลำดับ

4.2.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายในด้านการจ่ายที่ได้รับการยกเว้น ปรากฏผลดังตารางที่ 4-10

ตารางที่ 4-10 แสดงค่าเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายในด้านการจ่ายที่ได้รับการยกเว้น

ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของ ผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอ เมือง จังหวัดชุมพร	ระดับความรู้			
	จำนวน คนที่ ตอบถูก (คน)	ร้อยละ	จำนวน คนที่ ตอบผิด (คน)	ร้อยละ
ด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น				
1. ป้ายของราชการจะได้รับการยกเว้นภาษี	385	100	0	0
2. ป้ายโฆษณาที่แสดงในงานจัดเป็นครั้งคราว ได้รับการยกเว้นภาษี	366	95.10	19	4.90
3. ป้ายของวัด สมาคม มูลนิธิ จะได้รับการยกเว้น ภาษี	367	95.30	18	4.70
4. ป้ายที่มีล้อเลื่อน จะได้รับการยกเว้นภาษี	353	91.70	32	8.30
5. ป้ายที่ติดในอาคาร จะได้รับการยกเว้นภาษี	339	88.10	46	11.90
6. ป้ายของร้านค้าขายผลผลิตเกษตรกรของตนเอง ไม่ได้รับยกเว้นภาษี	345	89.60	40	10.40
7. ป้ายที่แสดงไว้ที่สินค้าหรือบรรจุสินค้า ไม่ได้รับ การยกเว้นภาษี	308	80	77	20
ค่าเฉลี่ย		91.40		8.6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไมออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4-10 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายในด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น พบว่า ป้ายของราชการจะได้รับการยกเว้นภาษี จำนวนที่ตอบถูก 385 คน คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมา ได้แก่ ป้ายของวัด สมาคม มูลนิธิ จะได้รับการยกเว้นภาษี จำนวนที่ตอบถูก 367 คน คิดเป็นร้อยละ 95.30 จำนวนที่ตอบผิด 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.70 ป้ายโฆษณาที่แสดงในงานจัดเป็นครั้งคราว ได้รับการยกเว้นภาษี จำนวนที่ตอบถูก 366 คน คิดเป็นร้อยละ 95.10 จำนวนที่ตอบผิด 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.90 ป้ายที่มีล้อเลื่อน จะได้รับการยกเว้นภาษี จำนวนที่ตอบถูก 353 คน คิดเป็นร้อยละ 91.70 จำนวนที่ตอบผิด 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.30 ป้ายของร้านค้าขายผลผลิตเกษตรของตนเอง ไม่ได้รับยกเว้นภาษี จำนวนที่ตอบถูก 345 คน คิดเป็นร้อยละ 89.60 จำนวนที่ตอบผิด 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.40 ป้ายที่ติดในอาคาร จะได้รับการยกเว้นภาษี จำนวนที่ตอบถูก 339 คน คิดเป็นร้อยละ 88.10 จำนวนที่ตอบผิด 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.90 และป้ายที่แสดงไว้ที่สินค้าหรือบรรจุสินค้า ไม่ได้รับการยกเว้นภาษี จำนวนที่ตอบถูก 308 คน คิดเป็นร้อยละ 80 จำนวนที่ตอบผิด 77 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ตามลำดับ

4.3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย ด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย ด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี ด้านบทกำหนดโทษ ด้านการคำนวณภาษีป้าย และด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย ด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย ด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี ด้านบทกำหนดโทษ ด้านการคำนวณภาษีป้าย และด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Anova

4.3.1 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามเพศ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-11

ตารางที่ 4-11 แสดงค่าสถิติและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความรู้ความเข้าใจในการเสีย
ภาษีป้ายของผู้ประกอบการในด้านเพศ

ความรู้เรื่องภาษีป้าย	เพศ	\bar{x}	S.D.	t	sig
1. ด้านความรู้ทั่วไปของ ภาษีป้าย	ชาย	4.84	0.40	3.06	<.001
	หญิง	4.65	0.77		
2. ด้านการกำหนดยื่นแบบ แสดงรายการเสียภาษี	ชาย	4.48	0.85	0.49	0.38
	หญิง	4.44	0.85		
3. ด้านบทกำหนดโทษ	ชาย	4.21	1.05	-0.11	0.02
	หญิง	4.22	1.23		
4. ด้านการคำนวณภาษี ป้าย	ชาย	6.22	1.06	0.15	0.14
	หญิง	6.20	1.24		
5. ด้านป้ายที่ได้รับการ ยกเว้น	ชาย	6.36	1.03	0.43	-0.72
	หญิง	6.43	0.98		

จากตารางที่ 4-10 พบว่า ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้แสดงการเปรียบเทียบของระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการ พบว่า ความรู้เรื่องภาษีป้าย ด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย เพศชายมีความรู้เรื่องภาษีป้ายด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้ายที่ระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.84, S.D.=0.40$ เพศหญิง ($\bar{x}=4.65, S.D.=0.77$ และเมื่อทดสอบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการ จำแนกตามเพศ พบว่า เพศที่แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเสียภาษีป้ายด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้ายที่แตกต่างกัน sig ที่ค่าสถิติ <.001 ด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี เพศชายมีความรู้เรื่องภาษีป้ายด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีที่ระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.48, S.D.=0.85$ เพศหญิง ($\bar{x}=4.44, S.D.=0.85$ และเมื่อทดสอบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการ จำแนกตามเพศ พบว่า เพศที่แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเสียภาษีป้ายด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีไม่แตกต่างกัน sig ที่ค่าสถิติ 0.38 ด้านบทกำหนดโทษ เพศหญิงมีความรู้เรื่องภาษีป้ายด้านบทกำหนดโทษที่ระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.22, S.D.=1.23$ เพศชาย ($\bar{x}=4.21, S.D.=1.05$ และเมื่อทดสอบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการ จำแนกตามเพศ พบว่า เพศที่แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเสียภาษีป้ายด้านบทกำหนดโทษแตกต่างกัน sig ที่ค่าสถิติ 0.02 ด้านการคำนวณภาษีป้าย เพศชายมีความรู้เรื่องภาษีป้ายด้านการคำนวณภาษีป้ายที่ระดับมากที่สุด ($\bar{x}=6.22, S.D.=1.06$ เพศหญิง ($\bar{x}=6.20, S.D.=1.24$ และเมื่อทดสอบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการ จำแนกตามเพศ พบว่า เพศที่แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเสียภาษีป้ายด้านการคำนวณภาษีป้ายไม่แตกต่างกัน sig ที่ค่าสถิติ 0.14 และด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น เพศหญิงมีความรู้เรื่องภาษีป้ายด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้นที่ระดับมากที่สุด ($\bar{x}=6.43, S.D.=0.98$ เพศชาย ($\bar{x}=6.36, S.D.=1.03$ และเมื่อทดสอบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการ จำแนกตามเพศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พบว่า เพศที่แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเสียภาษีป้ายด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้นแตกต่างกัน sig ที่ค่าสถิติ -0.72

4.3.2 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร โดยภาพรวม จำแนกตามอายุ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-12

ตารางที่ 4-12 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร โดยภาพรวม จำแนกตามอายุ

ความรู้เรื่องภาษีป้าย	อายุ	\bar{x}	S.D.	f	sig
1. ด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย	ต่ำกว่า 30 ปี	4.04	1.05	27.78	<.001
	30 – 40 ปี	4.76	0.43		
	41 – 50 ปี	4.89	0.30		
	51 – 60 ปี	4.81	0.67		
2. ด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี	ต่ำกว่า 30 ปี	4.13	0.91	4.63	0.003
	30 – 40 ปี	4.30	0.96		
	41 – 50 ปี	4.58	0.78		
	51 – 60 ปี	4.52	0.81		
3. ด้านบทกำหนดโทษ	ต่ำกว่า 30 ปี	4.30	0.87	4.84	0.003
	30 – 40 ปี	4.04	1.10		
	41 – 50 ปี	4.43	1.08		
	51 – 60 ปี	3.93	1.31		
4. ด้านการคำนวณภาษีป้าย	ต่ำกว่า 30 ปี	6.52	1.26	3.25	0.022
	30 – 40 ปี	6.05	1.13		
	41 – 50 ปี	6.32	1.14		
	51 – 60 ปี	6.00	1.09		
5. ด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น	ต่ำกว่า 30 ปี	5.87	1.13	7.34	<.001
	30 – 40 ปี	6.35	1.07		
	41 – 50 ปี	6.61	0.77		
	51 – 60 ปี	6.32	1.15		

จากตารางที่ 4-12 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการ จำแนกตามอายุ ด้วยสถิติการวิเคราะห์ค่า f ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 พบว่าค่า sig ในแต่ละด้านมีค่าน้อยกว่า 0.001 จึงสามารถสรุปได้ว่าประชาชนที่มีเพศแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามอายุในด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย เป็นรายคู่ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-13

ตารางที่ 4-13 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามอายุในด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย เป็นรายคู่

อายุ	ต่ำกว่า 30 ปี	30 – 40 ปี	41 – 50 ปี	51 – 60 ปี
ต่ำกว่า 30 ปี	-	0.71*	0.85*	0.76*
30 – 40 ปี		-	0.13	0.05
41 – 50 ปี			-	0.08
51 – 60 ปี				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-13 พบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามอายุในด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย เป็นรายคู่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ คู่ที่ 1, 2 และ 3 ประชาชนที่อายุต่ำกว่า 30 ปี กับอายุ 30-40 ปี, 41-50 ปี และอายุ 51-60 ปี มีค่า sig เท่ากับ <math>< 0.001</math> ซึ่งมิต้าน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนที่อายุต่ำกว่า 30 ปี มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการน้อยกว่าประชาชนที่มีอายุ 30-40 ปี, 41-50 ปี และ 51-60 ปี

4.3.4 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามอายุในด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี เป็นรายคู่ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-14

ตารางที่ 4-14 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามอายุ ในด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี เป็นรายคู่

อายุ	ต่ำกว่า 30 ปี	30 – 40 ปี	41 – 50 ปี	51 – 60 ปี
ต่ำกว่า 30 ปี	-	0.16	0.45*	0.39
30 – 40 ปี		-	-0.28	-0.22
41 – 50 ปี			-	0.05
51 – 60 ปี				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-14 พบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามอายุในด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี เป็นรายคู่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ ประชาชนที่อายุต่ำกว่า 30 ปี กับอายุ 41-50 ปี มีค่า sig เท่ากับ 0.016 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนที่อายุต่ำกว่า 30 ปี มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีน้อยกว่าประชาชนที่มีอายุ 41-50 ปี

4.3.5 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามอายุในด้านบทกำหนดโทษ เป็นรายคู่ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-15

ตารางที่ 4-15 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามอายุในด้านบทกำหนดโทษ เป็นรายคู่

อายุ	ต่ำกว่า 30 ปี	30 – 40 ปี	41 – 50 ปี	51 – 60 ปี
ต่ำกว่า 30 ปี	-	0.26	0.12	0.37
30 – 40 ปี		-	0.38	0.11
41 – 50 ปี			-	0.50*
51 – 60 ปี				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-15 พบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามอายุในด้านบทกำหนดโทษ เป็นรายคู่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ ประชาชนที่อายุ 41-50 ปี กับอายุ 51-60 ปี มีค่า sig เท่ากับ 0.007 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนที่อายุ 41-50 ปี มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในด้านบทกำหนดโทษน้อยกว่าประชาชนที่มีอายุ 51-60 ปี

4.3.6 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามอายุในด้านการคำนวณภาษีป้าย เป็นรายคู่ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-16

ตารางที่ 4-16 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามอายุในด้านการคำนวณภาษีป้าย เป็นรายคู่

อายุ	ต่ำกว่า 30 ปี	30 – 40 ปี	41 – 50 ปี	51 – 60 ปี
ต่ำกว่า 30 ปี	-	0.46	0.19	0.52*
30 – 40 ปี		-	-0.26	0.05
41 – 50 ปี			-	0.32
51 – 60 ปี				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-16 พบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามอายุในด้านการคำนวณภาษีป้าย เป็นรายคู่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ ประชาชนที่อายุต่ำกว่า 30 ปี กับอายุ 51-60 ปี มีค่า sig เท่ากับ 0.04 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนที่อายุต่ำกว่า 30 ปี มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในด้านการคำนวณภาษีป้ายน้อยกว่าประชาชนที่มีอายุ 51-60 ปี

4.3.7 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามอายุในด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น เป็นรายคู่ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-17

ตารางที่ 4-17 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามอายุในด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น เป็นรายคู่

อายุ	ต่ำกว่า 30 ปี	30 – 40 ปี	41 – 50 ปี	51 – 60 ปี
ต่ำกว่า 30 ปี	-	-0.46	-0.74*	-0.44
30 – 40 ปี		-	-0.25	0.03
41 – 50 ปี			-	0.29
51 – 60 ปี				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-17 พบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามอายุในด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น เป็นรายคู่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ ประชาชนที่อายุต่ำกว่า 30 ปี กับอายุ 41-50 ปี มีค่า sig เท่ากับ <math><0.001</math> ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนที่อายุต่ำกว่า 30 ปี มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้นน้อยกว่าประชาชนที่มีอายุ 41-50 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.8 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร โดยภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษา ปรากฏผลดังตารางที่ 4-18

ตารางที่ 4-18 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพรโดยภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษา

ความรู้เรื่องภาษีป้าย	ระดับการศึกษา	\bar{x}	S.D.	f	sig
1. ด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	4.68	0.70	9.56	<.001
	มัธยมศึกษา	4.97	0.17		
	ปวช./ปวส.	4.51	0.76		
	อนุปริญญา	4.65	0.75		
2. ด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	4.06	0.99	20.07	<.001
	มัธยมศึกษา	4.81	0.47		
	ปวช./ปวส.	4.20	1.06		
	อนุปริญญา	4.59	0.72		
3. ด้านบทกำหนดโทษ	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	4.02	1.30	6.65	<.001
	มัธยมศึกษา	4.33	1.13		
	ปวช./ปวส.	3.76	1.01		
	อนุปริญญา	4.52	0.92		
4. ด้านการคำนวณภาษีป้าย	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	6.23	1.03	3.82	0.01
	มัธยมศึกษา	6.43	1.03		
	ปวช./ปวส.	6.22	1.42		
	อนุปริญญา	5.91	1.24		
5. ด้านป้ายที่รับการยกเว้น	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	6.15	1.14	5.38	0.001
	มัธยมศึกษา	6.60	0.79		
	ปวช./ปวส.	6.20	1.13		
	อนุปริญญา	6.53	0.97		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4-18 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีpayerของผู้ประกอบการ จำแนกตามระดับการศึกษา ด้วยสถิติการวิเคราะห์ค่า f ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 พบว่า ค่า sig ในแต่ละด้านมีค่าน้อยกว่า 0.001 จึงสามารถสรุปได้ว่า ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีpayerของผู้ประกอบการที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.3.9 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีpayerของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามระดับการศึกษาในด้านความรู้ทั่วไปของภาษีpayer เป็นรายคู่ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-19

ตารางที่ 4-19 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีpayerของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามระดับการศึกษาในด้านความรู้ทั่วไปของภาษีpayer เป็นรายคู่

ระดับการศึกษา	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	มัธยมศึกษา	ปวช./ปวส.อนุปริญญา	ปริญญาตรี
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	-	0.28*	0.17	0.02
มัธยมศึกษา		-	0.45*	0.31*
ปวช./ปวส.อนุปริญญา			-	0.14
ปริญญาตรี				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-19 พบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีpayerของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามระดับการศึกษาในด้านความรู้ทั่วไปของภาษีpayer เป็นรายคู่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ คู่ที่ 1 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา กับมัธยมศึกษา ซึ่งมีค่า sig เท่ากับ 0.004 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีpayerของผู้ประกอบการในด้านความรู้ทั่วไปของภาษีpayerน้อยกว่ามัธยมศึกษา คู่ที่ 2 ประชาชนที่มีระดับศึกษามัธยมศึกษา กับระดับการศึกษาปวช./ปวส.อนุปริญญา ซึ่งมีค่า sig เท่ากับ <0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนที่มีระดับศึกษามัศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีpayerของผู้ประกอบการในด้านความรู้ทั่วไปของภาษีpayerน้อยกว่าปวช./ปวส.อนุปริญญา คู่ที่ 3 ประชาชนที่มีระดับศึกษามัธยมศึกษา กับปริญญาตรี ซึ่งมีค่า sig เท่ากับ 0.002 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนที่มีระดับศึกษามัศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีpayerของผู้ประกอบการในด้านความรู้ทั่วไปของภาษีpayerน้อยกว่าปริญญาตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.10 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามระดับการศึกษาในด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี เป็นรายคู่ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-20

ตารางที่ 4-20 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามระดับการศึกษาในด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี เป็นรายคู่

ระดับการศึกษา	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	มัธยมศึกษา	ปวช./ปวส.อนุปริญญา	ปริญญาตรี
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	-	0.74*	0.13	0.52*
มัธยมศึกษา		-	0.61*	0.21
ปวช./ปวส.อนุปริญญา			-	0.39*
ปริญญาตรี				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-20 พบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามระดับการศึกษาในด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี เป็นรายคู่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 คู่ ได้แก่ คู่ที่ 1 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษากับมัธยมศึกษา ซึ่งมีค่า sig เท่ากับ <math><0.001</math> ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีน้อยกว่ามัธยมศึกษา คู่ที่ 2 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษากับปริญญาตรี ซึ่งมีค่า sig เท่ากับ <math><0.001</math> ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีน้อยกว่าปริญญาตรี คู่ที่ 3 ประชาชนที่มีระดับศึกษามัธยมศึกษา กับ ปวช./ปวส.อนุปริญญา ซึ่งมีค่า sig เท่ากับ <math><0.001</math> ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนที่มีระดับศึกษามัธยมศึกษา มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีน้อยกว่าปวช./ปวส.อนุปริญญา คู่ที่ 4 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาปวช./ปวส.อนุปริญญา กับปริญญาตรี ซึ่งมีค่า sig เท่ากับ 0.044 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาปวช./ปวส.อนุปริญญา มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีน้อยกว่าปริญญาตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.11 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามระดับการศึกษาในด้านบทกำหนดโทษ เป็นรายคู่ปรากฏผลดังตารางที่ 4-21

ตารางที่ 4-21 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามระดับการศึกษาในด้านบทกำหนดโทษ เป็นรายคู่

ระดับการศึกษา	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	มัธยมศึกษา	ปวช./ปวส.อนุปริญญา	ปริญญาตรี
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	-	0.31	0.25	0.49*
มัธยมศึกษา		-	0.56*	0.18
ปวช./ปวส.อนุปริญญา			-	0.75*
ปริญญาตรี				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-21 พบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามระดับการศึกษาในด้านบทกำหนดโทษ เป็นรายคู่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ คู่ที่ 1 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัศึกษากับปริญญาตรี ซึ่งมีค่า sig เท่ากับ 0.019 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในด้านบทกำหนดโทษน้อยกว่าปริญญาตรี คู่ที่ 2 ประชาชนที่มีระดับการศึกษามัศึกษากับระดับการศึกษาปวช./ปวส.อนุปริญญา ซึ่งมีค่า sig เท่ากับ 0.025 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษามัศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในด้านบทกำหนดโทษน้อยกว่าระดับการศึกษาปวช./ปวส.อนุปริญญา คู่ที่ 3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาปวช./ปวส.อนุปริญญา กับปริญญาตรี ซึ่งมีค่า sig เท่ากับ 0.002 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาปวช./ปวส.อนุปริญญา มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในด้านบทกำหนดโทษน้อยกว่าปริญญาตรี

4.3.12 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามระดับการศึกษาในด้านการคำนวณภาษีป้าย เป็นรายคู่ปรากฏผลดังตารางที่ 4-22

ตารางที่ 4-22 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามระดับการศึกษาในด้านการคำนวณภาษีป้าย เป็นรายคู่

ระดับการศึกษา	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	มัธยมศึกษา	ปวช./ปวส.อนุปริญญา	ปริญญาตรี
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	-	-0.19	0.01	0.32
มัธยมศึกษา		-	0.21	0.52*
ปวช./ปวส.อนุปริญญา			-	0.31
ปริญญาตรี				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-22 พบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามระดับการศึกษาในด้านการคำนวณภาษีป้าย เป็นรายคู่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ ประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษากับปริญญาตรี ซึ่งมีค่า sig เท่ากับ 0.010 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษามัศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในด้านการคำนวณภาษีป้ายน้อยกว่าปริญญาตรี

4.3.13 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามระดับการศึกษาในด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น เป็นรายคู่ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-23

ตารางที่ 4-23 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามระดับการศึกษาในด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น เป็นรายคู่

ระดับการศึกษา	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	มัธยมศึกษา	ปวช./ปวส.อนุปริญญา	ปริญญาตรี
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	-	-0.45*	-0.05	-0.38
มัธยมศึกษา		-	0.40	0.07
ปวช./ปวส.อนุปริญญา			-	-0.33
ปริญญาตรี				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4-23 พบว่า ระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามระดับการศึกษาในด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น เป็นรายคู่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษากับมัธยมศึกษา ซึ่งมีค่า sig เท่ากับ 0.007 ซึ่งมีค่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้นน้อยกว่ามัธยมศึกษา

4.3.14 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร โดยภาพรวม จำแนกตามประเภทของธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-24

ตารางที่ 4-24 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพรโดยภาพรวม จำแนกประเภทของธุรกิจ

ความรู้เรื่องภาษีป้าย	ประเภทของธุรกิจ	\bar{x}	S.D.	f	sig
1. ด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย	กิจการเจ้าของคนเดียว	4.75	0.63	0.47	0.63
	ห้างหุ้นส่วนสามัญ	4.71	0.65		
	ห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียนและห้างหุ้นส่วนจำกัด	4.85	0.49		
2. ด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี	กิจการเจ้าของคนเดียว	4.48	0.84	2.89	0.06
	ห้างหุ้นส่วนสามัญ	4.32	0.92		
	ห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียนและห้างหุ้นส่วนจำกัด	4.80	0.52		
3. ด้านบทกำหนดโทษ	กิจการเจ้าของคนเดียว	4.21	1.15	0.07	0.93
	ห้างหุ้นส่วนสามัญ	4.25	1.10		
	ห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียนและห้างหุ้นส่วนจำกัด	4.15	1.23		
4. ด้านการคำนวณภาษีป้าย	กิจการเจ้าของคนเดียว	6.26	1.14	0.98	0.38
	ห้างหุ้นส่วนสามัญ	6.06	1.22		
	ห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียนและห้างหุ้นส่วนจำกัด	6.25	1.12		
5. ด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น	กิจการเจ้าของคนเดียว	6.39	1.01	0.01	0.99
	ห้างหุ้นส่วนสามัญ	6.41	0.97		
	ห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียนและห้างหุ้นส่วนจำกัด	6.4	1.14		

เอกสารนี้เป็นเอกสารทบทวนเอกสารเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4-24 แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการ จำแนกตามประเภทธุรกิจ ด้วยสถิติมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่าค่า sig ในแต่ละด้านมีค่ามากกว่า 0.05 จึงสามารถสรุปได้ว่าประชาชนที่มีเพศแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในแต่ละด้านที่ไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ด้วยรูปแบบของวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1 เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร 2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้ายให้กับเทศบาลเมืองชุมพร แต่เนื่องจากไม่สามารถหาจำนวนประชากรที่เสียภาษีป้ายให้กับเทศบาลชุมพรได้ ในการศึกษาครั้งนี้จึงใช้ประชากรแบบไม่ทราบจำนวนประชากร แต่ได้ทำการสุ่มโดยใช้ประชากรที่เปิดกิจการและมีป้ายอยู่หน้าร้านในพื้นที่ในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ กลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการใช้สูตร W.G. Cochran มาจำนวนทั้งสิ้น 385 คน

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของประชาชนที่มีหน้าที่เสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 50.91 มีอายุ 41-50 ปี จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 43.38 มีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 33.51 และมีการทำธุรกิจกิจการเจ้าของคนเดียว จำนวน 280 คน คิดเป็นร้อยละ 72.73

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายโดยภาพรวม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายในแต่ละด้านอยู่ในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 68.31 รองลงมาคือมีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายอยู่ในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 28.05 และมีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 68.31 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายในด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย พบว่า ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย คือ เจ้าของป้าย จำนวนที่ตอบถูก 380 คน คิดเป็นร้อยละ 98.70 รองลง ได้แก่ ป้ายชื่อ ยี่ห้อหรือเครื่องหมาย ที่ใช้ในการประกอบกิจการเพื่อหารายได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จำนวนที่ตอบถูก 376 คน คิดเป็นร้อยละ 97.70 ภาษีป้ายเป็นส่วนหนึ่งของภาษีท้องถิ่น จำนวนที่ตอบถูก 372 คน คิดเป็นร้อยละ 96.60 ภาษีป้ายจะเสียเป็นรายเดือนเท่านั้น จำนวนที่ตอบถูก 364 คน คิดเป็นร้อยละ 94.50 และหลักฐานที่ไม่ต้องใช้ในการเสียภาษีป้าย คือ บัตรประชาชน จำนวนที่ตอบถูก 336 คน คิดเป็นร้อยละ 87.30 ตามลำดับ

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายในด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี พบว่า เจ้าของป้าย ยื่นแบบเสียภาษีป้ายภายใน 31 มีนาคมของทุกปี จำนวนที่ตอบถูก 385 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และการเสียภาษีป้าย สามารถชำระเงินได้ที่ อบต.และเทศบาล เท่านั้น จำนวนที่ตอบถูก 385 คน คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมา ได้แก่ ถ้าจำนวนภาษีป้ายเกิน 3,000 บาท ขอผ่อนชำระ 3 งวดเท่าๆ กันได้ จำนวนที่ตอบถูก 343 คน คิดเป็นร้อยละ 89.10 ป้ายที่ติดตั้งปีแรกให้เสียภาษีป้ายภายใน 30 วันที่เจ้าหน้าที่แจ้ง จำนวนที่ตอบถูก 328 คน คิดเป็นร้อยละ 85.20 และผู้รับโอนป้ายต้องแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ภายใน 15 วันนับจากวันโอน จำนวนที่ตอบถูก 276 คน คิดเป็นร้อยละ 71.70 ตามลำดับ

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายในด้านบทกำหนดโทษ พบว่า ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายมีโทษปรับ 5,000 - 50,000 บาท จำนวนที่ตอบถูก 380 คน คิดเป็นร้อยละ 98.70 รองลงมา ได้แก่ ผู้ไม่เสียภาษีป้ายมีโทษปรับ 5,000- 50,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จำนวนที่ตอบถูก 337 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 ชัดขวางเจ้าหน้าที่มีโทษปรับ 1,000 -20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จำนวนที่ตอบถูก 325 คน คิดเป็นร้อยละ 84.40 ไม่แสดงหลักฐานการเสียภาษีป้ายอย่างเปิดเผย ปรับ 2,000 บาท จำนวนที่ตอบถูก 305 คน คิดเป็นร้อยละ 79.20 และไม่ชำระภาษีป้ายภายในกำหนดเสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ 1 ของภาษี จำนวนที่ตอบถูก 275 คน คิดเป็นร้อยละ 71.40 ตามลำดับ

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายในด้านการคำนวณภาษีป้าย พบว่า ป้ายมีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศอัตรา 20 บาท ต่อหน่วย จำนวนที่ตอบถูก 344 คน คิดเป็นร้อยละ 89.40 รองลงมา ได้แก่ ถ้าคำนวณภาษีได้ต่ำกว่าป้ายละ 200 บาท ให้เสียป้ายละ 200 บาท จำนวนที่ตอบถูก 342 คน คิดเป็นร้อยละ 88.80 พื้นที่ ป้ายใช้ส่วนที่กว้างที่สุด x ส่วนที่ยาวที่สุด ของขอบเขตป้าย จำนวนที่ตอบถูก 336 คน คิดเป็นร้อยละ 87.30 การจัดเก็บภาษีป้ายแบ่งอัตราจัดเก็บเป็น 3 แบบ จำนวนที่ตอบถูก 323 คน คิดเป็นร้อยละ 83.90 พื้นที่ของป้าย 500 ตารางเซนติเมตรคิดเป็น 1 หน่วย จำนวนที่ตอบถูก 315 คน คิดเป็นร้อยละ 81.80 ป้ายที่ไม่มีขอบเขต ให้ยึดตัวอักษร ภาพ ที่อยู่ริมสุดเป็นขอบเขต จำนวนที่ตอบถูก 291 คน คิดเป็นร้อยละ 75.60 ป้ายที่มีอักษรไทยล้วนให้คิดอัตรา 5 บาทต่อหน่วย จำนวนที่ตอบถูก 234 คน คิดเป็นร้อยละ 60.80 และพื้นที่ป้าย ถ้าคำนวณมีเศษเกิน 250 ตร.ซม. ให้นับเป็น 1 หน่วย จำนวนที่ตอบถูก 207 คน คิดเป็นร้อยละ 53.80 ตามลำดับ

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายในด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น พบว่า ป้ายของราชการจะได้รับการยกเว้นภาษี จำนวนที่ตอบถูก 385 คน คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมา ได้แก่ ป้ายของวัด สมาคม มูลนิธิ จะได้รับการยกเว้นภาษี จำนวนที่ตอบถูก 367 คน คิดเป็นร้อยละ 95.30 ป้ายโฆษณาที่แสดงในงานจัดเป็นครั้งคราว ได้รับการยกเว้นภาษี จำนวนที่ตอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถูก 366 คน คิดเป็นร้อยละ 95.10 ป้ายที่มีล้อเลื่อน จะได้รับการยกเว้นภาษี จำนวนที่ตอบถูก 353 คน คิดเป็นร้อยละ 91.70 ป้ายของร้านค้าขายผลผลิตเกษตรของตนเอง ไม่ได้รับยกเว้นภาษี จำนวนที่ตอบถูก 345 คน คิดเป็นร้อยละ 89.60 ป้ายที่ติดในอาคาร จะได้รับการยกเว้นภาษี จำนวนที่ตอบถูก 339 คน คิดเป็นร้อยละ 88.10 และป้ายที่แสดงไว้ที่สินค้าหรือบรรจุสินค้า ไม่ได้ได้รับการยกเว้นภาษี จำนวนที่ตอบถูก 308 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ตามลำดับ

5.1.3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

ความรู้เรื่องภาษีป้ายด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย เพศชายมีความรู้เรื่องภาษีป้ายด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้ายที่ระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.84, S.D.=0.40$ เพศหญิง ($\bar{x}=4.65, S.D.=0.77$ และเมื่อทดสอบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการ จำแนกตามเพศ พบว่า เพศที่แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเสียภาษีป้ายด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้ายที่แตกต่างกัน sig ที่ค่าสถิติ $<.001$ ด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี เพศชายมีความรู้เรื่องภาษีป้ายด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีที่ระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.48, S.D.=0.85$ เพศหญิง ($\bar{x}=4.44, S.D.=0.85$ และเมื่อทดสอบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการ จำแนกตามเพศ พบว่า เพศที่แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเสียภาษีป้ายด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีไม่แตกต่างกัน sig ที่ค่าสถิติ 0.38 ด้านบทกำหนดโทษ เพศหญิงมีความรู้เรื่องภาษีป้ายด้านบทกำหนดโทษที่ระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.22, S.D.=1.23$ เพศชาย ($\bar{x}=4.21, S.D.=1.05$ และเมื่อทดสอบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการ จำแนกตามเพศ พบว่า เพศที่แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเสียภาษีป้ายด้านบทกำหนดโทษแตกต่างกัน sig ที่ค่าสถิติ 0.02 ด้านการคำนวณภาษีป้าย เพศชายมีความรู้เรื่องภาษีป้ายด้านการคำนวณภาษีป้ายที่ระดับมากที่สุด ($\bar{x}=6.22, S.D.=1.06$ เพศหญิง ($\bar{x}=6.20, S.D.=1.24$ และเมื่อทดสอบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการ จำแนกตามเพศ พบว่า เพศที่แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเสียภาษีป้ายด้านการคำนวณภาษีป้าย ไม่แตกต่างกัน sig ที่ค่าสถิติ 0.14 และด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น เพศหญิงมีความรู้เรื่องภาษีป้ายด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้นที่ระดับมากที่สุด ($\bar{x}=6.43, S.D.=0.98$ เพศชาย ($\bar{x}=6.36, S.D.=1.03$ และเมื่อทดสอบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการ จำแนกตามเพศ พบว่า เพศที่แตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเสียภาษีป้ายด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น แตกต่างกัน sig ที่ค่าสถิติ -0.72

ระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามอายุในด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย เป็นรายคู่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ คู่ที่ 1, 2 และ 3 ประชาชนที่อายุต่ำกว่า 30 ปี กับอายุ 30-40 ปี, 41-50 ปี และอายุ 51-60 ปี มีค่า sig เท่ากับ <0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนที่อายุต่ำกว่า 30 ปี มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการน้อยกว่าประชาชนที่มีอายุ 30-40 ปี, 41-50 ปี และ 51-60 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามอายุในด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี เป็นรายคู่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ ประชาชนที่อายุต่ำกว่า 30 ปี กับอายุ 41-50 ปี มีค่า sig เท่ากับ 0.016 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนที่อายุต่ำกว่า 30 ปี มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีน้อยกว่าประชาชนที่มีอายุ 41-50 ปี

ระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามอายุในด้านบทกำหนดโทษ เป็นรายคู่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ ประชาชนที่อายุ 41-50 ปี กับอายุ 51-60 ปี มีค่า sig เท่ากับ 0.007 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนที่อายุ 41-50 ปี มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในด้านบทกำหนดโทษน้อยกว่าประชาชนที่มีอายุ 51-60 ปี

ระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามอายุในด้านการคำนวณภาษีป้าย เป็นรายคู่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ ประชาชนที่อายุต่ำกว่า 30 ปี กับอายุ 51-60 ปี มีค่า sig เท่ากับ 0.04 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนที่อายุต่ำกว่า 30 ปี มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในด้านการคำนวณภาษีป้ายน้อยกว่าประชาชนที่มีอายุ 51-60 ปี

ระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามอายุในด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น เป็นรายคู่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ ประชาชนที่อายุต่ำกว่า 30 ปี กับอายุ 41-50 ปี มีค่า sig เท่ากับ <0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนที่อายุต่ำกว่า 30 ปี มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้นน้อยกว่าประชาชนที่มีอายุ 41-50 ปี

ระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามระดับการศึกษาในด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย เป็นรายคู่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ คู่ที่ 1 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา กับมัธยมศึกษา ซึ่งมีค่า sig เท่ากับ 0.004 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้ายน้อยกว่ามัธยมศึกษา คู่ที่ 2 ประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา กับระดับการศึกษาปวช./ปวส.อนุปริญญา ซึ่งมีค่า sig เท่ากับ <0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษามัศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้ายน้อยกว่าปวช./ปวส.อนุปริญญา คู่ที่ 3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา กับปริญญาตรี ซึ่งมีค่า sig เท่ากับ 0.002 ซึ่งมีค่าน้อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาที่มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษี
 ป้ายของผู้ประกอบการในด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้ายน้อยกว่าปริญญาตรี

ระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร
 อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามระดับการศึกษาในด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสีย
 ภาษี เป็นรายคู่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 คู่ ได้แก่ คู่ที่ 1
 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา กับมัธยมศึกษา ซึ่งมีค่า sig เท่ากับ <0.001 ซึ่งมีค่า
 น้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาที่มีความรู้ความเข้าใจใน
 การเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีน้อยกว่า
 มัธยมศึกษา คู่ที่ 2 ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา กับปริญญาตรี ซึ่งมีค่า sig เท่ากับ
 <0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาที่มี
 ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสีย
 ภาษีน้อยกว่าปริญญาตรี คู่ที่ 3 ประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา กับ ปวช./ปวส.อนุปริญญา
 ซึ่งมีค่า sig เท่ากับ <0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษา
 มัธยมศึกษาที่มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในด้านการกำหนดยื่นแบบ
 แสดงรายการเสียภาษีน้อยกว่า ปวช./ปวส.อนุปริญญา คู่ที่ 4 ประชาชนที่มีระดับการศึกษา ปวช./ปวส.
 อนุปริญญา กับปริญญาตรี ซึ่งมีค่า sig เท่ากับ 0.044 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชน
 ที่มีระดับการศึกษา ปวช./ปวส.อนุปริญญา มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการ
 ในด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีน้อยกว่าปริญญาตรี

ระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร
 อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามระดับการศึกษาในด้านบทกำหนดโทษ เป็นรายคู่ มีความ
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ คู่ที่ 1 ประชาชนที่มีระดับ
 การศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา กับปริญญาตรี ซึ่งมีค่า sig เท่ากับ 0.019 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05
 หมายความว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาที่มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษี
 ป้ายของผู้ประกอบการในด้านบทกำหนดโทษน้อยกว่าปริญญาตรี คู่ที่ 2 ประชาชนที่มีระดับการศึกษา
 มัธยมศึกษา กับระดับการศึกษา ปวช./ปวส.อนุปริญญา ซึ่งมีค่า sig เท่ากับ 0.025 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า
 0.05 หมายความว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาที่มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้าย
 ของผู้ประกอบการในด้านบทกำหนดโทษน้อยกว่าระดับการศึกษา ปวช./ปวส.อนุปริญญา คู่ที่ 3
 ประชาชนที่มีระดับการศึกษา ปวช./ปวส.อนุปริญญา กับปริญญาตรี ซึ่งมีค่า sig เท่ากับ 0.002 ซึ่งมีค่า
 น้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษา ปวช./ปวส.อนุปริญญา มีความรู้ความ
 เข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในด้านบทกำหนดโทษน้อยกว่าปริญญาตรี

ระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร
 อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามระดับการศึกษาในด้านการคำนวณภาษีป้าย เป็นรายคู่ มีความ
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ ประชาชนที่มีระดับการศึกษา
 มัธยมศึกษา กับปริญญาตรี ซึ่งมีค่า sig เท่ากับ 0.010 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชน

ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในด้านการคำนวณภาษีป้ายน้อยกว่าปริญญาตรี

ระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามระดับการศึกษาในด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น เป็นรายคู่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 คู่ ได้แก่ ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา กับมัธยมศึกษา ซึ่งมีค่า sig เท่ากับ 0.007 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษา มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้นน้อยกว่ามัธยมศึกษา

5.2 อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร” ได้มีการอภิปรายผลการการวิจัยตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

ระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้าย โดยภาพรวม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายในแต่ละด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรินทร์ แก้วทอง, ศรีธนา อิศรรักษ์ (2560) ที่พบว่าผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีระดับความรู้ความเข้าใจมากที่สุดคือ ด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย และระดับที่ความรู้ความเข้าใจน้อยที่สุดคือ ด้านการคำนวณภาษีป้าย

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จากการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ

1. เพศ มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้ายและด้านบทกำหนดโทษแตกต่างกัน

2. อายุและระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุและระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายในแต่ละด้านที่แตกต่างกัน

เพศ อายุและระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้าย เนื่องจากเพศ อายุและระดับการศึกษาเป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของบุคคลที่ทำให้แสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ซึ่งความเข้าใจในแต่ละเพศ อายุและระดับการศึกษาทำให้บุคคลมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ มากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของพรรณชญาณ์ ศิลประเสริฐ. (2560) ประชาชนที่มีเพศ อายุและระดับการศึกษาต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายโดยภาพรวมแตกต่างกัน แต่ปัจจัยประเภทธุรกิจที่ต่างกันไม่ทำให้ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายต่างกัน งานวิจัยของรวิวรรณ อินทรวินชา. (2560. พบว่า เพศ อายุและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระดับการศึกษาแตกต่างกัน ทำให้ความรู้เกี่ยวกับการชำระภาษีแตกต่างกันและสอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรินทร์ แก้วกอง, ศรีธยา อิศรรักษ์ (2560 ที่พบว่า เพศ อายุและระดับการศึกษาสูง จะมีความรู้ความเข้าใจในการชำระภาษีป้ายมากกว่าผู้มีหน้าที่เสียภาษีกลุ่มอื่น

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

5.3.1.1 เทศบาลควรให้ความสำคัญในการจัดอบรมให้ความรู้กับประชาชน เกี่ยวกับภาษีป้าย บทกำหนดโทษและการคำนวณภาษีป้าย หรือหลักเกณฑ์ในการเสียภาษี รวมถึงควรให้มีการชี้แจงให้ผู้เสียภาษีได้ทราบถึงประโยชน์จากการชำระภาษีป้ายว่าได้นำเงินไปพัฒนาในด้านไหนบ้าง รวมทั้งมีการประชาสัมพันธ์ในหลายๆช่องทางเช่น การประชาสัมพันธ์ผ่านทางโทรทัศน์ วิทยุ หรือสื่อออนไลน์ เพื่อให้ประชาชนทราบถึงสิ่งที่เทศบาลทำเพื่อเป็นประโยชน์ต่อชุมชน และที่สำคัญคือความสำคัญของการเสียภาษีและประโยชน์ที่ได้รับจากการเสียภาษี

5.3.1.2 เทศบาลควรมีการประชาสัมพันธ์และออกปฏิบัติงานเพื่อจัดเก็บภาษีในชุมชนหรือหมู่บ้าน เพื่อเป็นการบริการและอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนที่มีหน้าที่เสียภาษี รวมทั้งได้สำรวจพื้นที่เพื่อติดตามผลการจัดเก็บการเสียภาษีป้ายด้วย

5.3.1.3 เทศบาลควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การเปิดโอกาสให้ประชาชนสอบถามเกี่ยวกับการเสียภาษีป้าย และการแจ้งข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีป้าย นอกจากนี้เทศบาลยังควรจัดประชุมสำหรับประชาชนเพื่ออธิบายการเก็บภาษีป้าย เพื่อเป็นความรู้ให้กับประชาชน

5.3.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรศึกษาแนวทางการให้ความรู้ความเข้าใจในการชำระภาษีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อนำมาปรับปรุงเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีของเทศบาล

5.3.2.2 ควรมีการศึกษาปัญหาและศึกษาทัศนคติของผู้เสียภาษี เพื่อนำผลมาพัฒนานโยบายและกฎหมายภาษีที่เหมาะสมและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของผู้เสียภาษี การศึกษาปัญหาจะช่วยให้เราเข้าใจว่าปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เสียภาษีมีอะไรบ้าง และจะช่วยให้เราพัฒนานโยบายและกฎหมายภาษีให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เสียภาษี

5.3.2.3 ควรมีการเปรียบเทียบประสิทธิภาพการบริการในการจัดเก็บภาษีป้ายขององค์กรบริหารส่วนตำบลอื่น ๆ หรือท้องถิ่นที่ใกล้เคียง เพื่อนำมาพัฒนา ปรับปรุงประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีป้าย

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กรณ์ ธาดาฐิตินกรณ์. (2562. เรื่อง คุณภาพการให้บริการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีป้ายในพื้นที่สำนักงานเขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- กิตตินันท์ กระจ่างพันธุ์, นพวรรณ วิเศษสินธุ์ และสิทธิชัย ฝรั่งเศสทอง. (2565. เรื่อง ประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: บทเรียนจากต่างประเทศและแนวทางสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- จรัสศักดิ์ บางท่าไม้, สิริพัฒน์ ลาภจิตรและศุภชัย ดำรงคุณาวุฒิ. (2560. เรื่อง การพัฒนาศักยภาพการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นเทศบาลตำบลคำน้ำแซบ อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเก่า.
- จิรัชญา สุขไหว. (2558. ปัญหาในการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นของเจ้าหน้าที่เทศบาลในเขตจังหวัดลำพูน การค้นคว้าอิสระ ปริญญาบัญชีมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธนัสถา โรจนตระกูลและธนัชพร ควรเสนาะ. (2020. เรื่อง การศึกษาคุณภาพการให้บริการประชาชนด้านการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าหลวง อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- นายก้องเกียรติ สุขคนธเวศ. (2510. การจัดเก็บภาษีป้ายตามพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐.
- นางสาวนฤมล แก้วสุก. (2564. รายงานวิเคราะห์รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร.
- พรรณชญาณ์ ศิลประเสริฐ. (2560. ความรู้ความเข้าใจในการชำระภาษีท้องถิ่นของผู้มีหน้าที่เสียภาษีในเขตเทศบาลตำบลแปลงยาว อำเภอแปลงยาว จังหวัดฉะเชิงเทรา. ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พัชรินทร์ แก้วกองและศรัณยา อิศรรักษ์ (2565 เรื่อง ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลนครสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ภาวิณี ช่วยประคอง. (2564. เรื่อง การติดตามความเป็นอิสระด้านการคลังท้องถิ่นของประเทศอาเซียนผ่านการบริหารภาษีป้ายและการโฆษณา, คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- มาลัยพร เทวะประสิทธิ์พร. (2556. ศึกษาความรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รวีวรรณ อินทวิชา. (2560. การศึกษาการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดมหาสารคาม. วารสารการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รุ่งไพลิน บุญหล้า. (2563. ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดลพบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- สมยศ ชันธควร. (2556. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหน้าที่ของชายไทย ตามพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ.2497 กรณีศึกษา เยาวชนตำบลธรรมศาลา อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม คณะรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุมาลี เฉลิมวงศ์. (2563. เรื่อง การบริหารการจัดเก็บภาษีขององค์การบริหารส่วนตำบลวังจันทร์ อำเภอแก่งกระจานจังหวัดเพชรบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- สุทธิพงศ์ วรอุไร .(2565. การพัฒนาความรู้ความเข้าใจ และการศึกษาความคิดเห็นของนิสิตต่อประเด็น “เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน” โดยใช้แนวคิดการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ในรายวิชา พลเมืองวิวัฒน์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ภาษาอังกฤษ

- Angeline Mukami Irandu. (2019. Effect of tax incentives on foreign direct investment in kenta.
- Satriyo Wibowo Indonesia Cyber Security and Tesar Sandikapura Blockchain Nusantara Jakarta (2019. Information security improvements working together And the Truth Using Blockchain for Single Data Governance Case Study Big Data Local Taxes Presidential Decree on Single Data of Indonesia.
- Vincent O. ADEDARA. (2022. Data source of events and preferential tax policies for corporate foreign funds.

ออนไลน์

- กองคลัง (งานจัดเก็บรายได้ องค์การบริหารส่วนตำบลนาบอน ตำบลนาบอน อำเภอนาบอน จังหวัดนครศรีธรรมราช.ประชาสัมพันธ์หลักเกณฑ์และวิธีการชำระภาษีท้องถิ่นประจำปี พ.ศ.2563. [ออนไลน์].
สืบค้นจาก https://www.nabon.go.th/datacenter/detail.php?news_id=956
- เทคโนโลยีสำหรับการบริหารจัดการความรู้. (2560 ประโยชน์ของความรู้. [ออนไลน์].
สืบค้นจาก https://janthima004.blogspot.com/p/blogpage_91.html?fbclid=IwAR2N21SdR5F6snnmhBQCKSBAwa4Ae9sDO9c-NM02YtOdXKbYwl8rMHozUfI
- เทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร. ประวัติความเป็นมา. [ออนไลน์].
สืบค้นจาก <https://www.chumphontown.go.th/history.php>
- สำนักงบประมาณของรัฐสภา.(2564. รายงานวิเคราะห์รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.[ออนไลน์].
สืบค้นจาก https://www.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parbudget/ewt_dl_link.php?nid=991
- องค์การบริหารส่วนตำบลบัวใหญ่ อำเภอบัวใหญ่ จังหวัดนครราชสีมา.(2560. อำนาจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. [ออนไลน์].
สืบค้นจาก http://www.buayai.go.th/data.php?content_id=26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิและจดหมายต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

1. ดร.สารภี ชนะทัฬห
ตำแหน่งอาจารย์ประจำสาขาบัญชี มหาลัษยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
2. ผศ. ดร. ธนาภิญญ์ อัดตฤทธิ
ตำแหน่งอาจารย์ประจำสาขาการเงิน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
3. ผศ. ดร. จูติรัตน์ ถาวรสุจริตกุล
ตำแหน่งอาจารย์ประจำสาขาการจัดการโลจิสติกส์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนคร
เหนือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน สาขาบริหารธุรกิจ วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร
 ที่ อว. 7010/ วันที่ 28 มีนาคม 2566
 เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
 เรียน ดร.สารภี ชนะทัฬห

ด้วย นางสาวภาวิณี แสงสุวรรณ รหัสนักศึกษา 64205075 นักศึกษาระดับปริญญาตรี
 หลักสูตรบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร ได้ดำเนินการทำศึกษาอิสระ เรื่อง “ความรู้ความเข้าใจใน
 การเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร” โดยมี
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุตินันต์ บุญนวล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาศึกษาอิสระ

ในการนี้ สจล. วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้
 ที่มีความรู้ ความสามารถในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งทำให้เครื่องมือ
 งานวิจัยมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษา จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็น
 ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือวิจัยสำหรับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษี
 ป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ตามเอกสาร
 แนบด้วย จักขอบคุณยิ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุตินันต์ บุญนวล)
 เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำชี้แจงสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการวิจัยเชิงปริมาณเรื่องความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร โดยนางสาวภาวินี แสงสุวรรณ รหัสนักศึกษา 64205075 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร โดยมี ผศ.ดร.ชุตินันต์ บุญนวล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษารายงานศึกษาอิสระ ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นสำหรับสอบถามผู้ประกอบการที่เสียภาษีป้ายในเขตเทศบาลชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้ทรงคุณวุฒิดำเนินการดังนี้

- 1) ตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษา การเรียบเรียง ลำนวน ถ้อยคำ ความชัดเจน
- 2) ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับคำถามในแบบสัมภาษณ์ โดยกรุณาให้

คะแนน

ถ้าเห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	1
ถ้าไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	0
ถ้าเห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	-1

โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ตรงกับความเห็นของท่าน

โดยความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในการเสียสละเวลาในการตรวจสอบแบบสอบถามครั้งนี้

(นางสาวภาวินี แสงสุวรรณ)

นักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์
จังหวัดชุมพร

ลายเซ็น.....

สารภี ชนะทัฬห

ผู้ทรงคุณวุฒิ ดร.สารภี ชนะทัฬห

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประเมินเครื่องมือเพื่อการวิจัย
เพื่อประกอบการศึกษารายงานศึกษาอิสระระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตร
บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

นักศึกษา นางสาวภาวิณี แสงสุวรรณ
รหัสประจำตัว 64205075
หัวข้อวิทยานิพนธ์ ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาล
เมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

ข้อคิดเห็นโดยสรุปของท่าน (กรุณาทำเครื่องหมาย ✓)

- ดำเนินการต่อ
 ดำเนินการต่อโดยมีการแก้ไข

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ..... ศาสต์ ธาระศัพท์
(.....)
วันที่..... 1 ๒๕๖ ๒๒

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน สาขาบริหารธุรกิจ วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร
 ที่ อว. 7010/ วันที่ 28 มีนาคม 2566
 เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
 เรียน ผศ. ดร. ธนาภิญญา อุตตฤทธิ์

ด้วย นางสาวภาวิณี แสงสุวรรณ รหัสนักศึกษา 64205075 นักศึกษาระดับปริญญาตรี
 หลักสูตรบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร ได้ดำเนินการทำศึกษาอิสระ เรื่อง “ความรู้ความเข้าใจใน
 การเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร” โดยมี
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุตินันต์ บุญนวล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาศึกษาอิสระ

ในการนี้ สจล. วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้
 ที่มีความรู้ ความสามารถในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งทำให้เครื่องมือ
 งานวิจัยมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษา จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็น
 ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือวิจัยสำหรับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษี
 ป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ตามเอกสาร
 แนบด้วย จักขอบคุณยิ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุตินันต์ บุญนวล)
 เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำชี้แจงสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการวิจัยเชิงปริมาณเรื่องความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร โดยนางสาวภาวินี แสงสุวรรณ รหัสนักศึกษา 64205075 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร โดยมี ผศ.ดร.ชุตินันต์ บุญนวล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษารายงานศึกษาอิสระ ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นสำหรับสอบถามผู้ประกอบการที่เสียภาษีป้ายในเขตเทศบาลชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้ทรงคุณวุฒิดำเนินการดังนี้

- 1) ตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษา การเรียบเรียง สำนวน ถ้อยคำ ความชัดเจน
- 2) ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับคำถามในแบบสัมภาษณ์ โดยกรุณาให้

คะแนน

ถ้าเห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	1
ถ้าไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	0
ถ้าเห็นว่าเป็นไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	-1

โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ตรงกับความเห็นของท่าน

โดยความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในการเสียสละเวลาในการตรวจสอบแบบสอบถามครั้งนี้

(นางสาวภาวินี แสงสุวรรณ)

นักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์
จังหวัดชุมพร

ลายเซ็น.....

ผู้ทรงคุณวุฒิ ผศ. ดร. ธนาภิญญา อัดตฤทธิ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประเมินเครื่องมือเพื่อการวิจัย
เพื่อประกอบการศึกษารายงานศึกษาอิสระระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตร
บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

นักศึกษา นางสาวภาวิณี แสงสุวรรณ
รหัสประจำตัว 64205075
หัวข้อวิทยานิพนธ์ ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีรายได้ของผู้ประกอบการในเขตเทศบาล
เมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

ข้อคิดเห็นโดยสรุปของท่าน (กรุณาทำเครื่องหมาย ✓)

- ดำเนินการต่อ
 ดำเนินการต่อโดยมีการแก้ไข

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....
(.....)
วันที่.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน สาขาบริหารธุรกิจ วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร
 ที่ อว. 7010/ วันที่ 28 มีนาคม 2566
 เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
 เรียน ผศ. ดร. ฐิติรัตน์ ถาวรสุจริตกุล

ด้วย นางสาวภาวิณี แสงสุวรรณ รหัสนักศึกษา 64205075 นักศึกษาระดับปริญญาตรี
 หลักสูตรบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร ได้ดำเนินการทำศึกษาอิสระ เรื่อง “ความรู้ความเข้าใจใน
 การเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร” โดยมี
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุตินันต์ บุญนวล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาศึกษาอิสระ

ในการนี้ สจล. วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้
 ที่มีความรู้ ความสามารถในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งทำให้เครื่องมือ
 งานวิจัยมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษา จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เป็น
 ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือวิจัยสำหรับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษี
 ป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ตามเอกสาร
 แนบด้วย จักขอบคุณยิ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุตินันต์ บุญนวล)

เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำชี้แจงสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการวิจัยเชิงปริมาณเรื่องความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร โดยนางสาวภาวิณี แสงสุวรรณ รหัสนักศึกษา 64205075 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร โดยมี ผศ.ดร.ชุตินันต์ บุญนวล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นสำหรับสอบถามผู้ประกอบการที่เสียภาษีป้ายในเขตเทศบาลชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้ทรงคุณวุฒิดำเนินการดังนี้

- 1) ตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษา การเรียบเรียง สำนวน ถ้อยคำ ความชัดเจน
- 2) ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับคำถามในแบบสัมภาษณ์ โดยกรุณาให้

คะแนน

ถ้าเห็นว่าย่สอดคล้อง	ให้คะแนน	1
ถ้าไม่แน่ใจว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	0
ถ้าเห็นว่าย่ไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	-1

โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ตรงกับความเห็นของท่าน

โดยความคิดเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในการเสียสละเวลาในการตรวจสอบแบบสอบถามครั้งนี้

(นางสาวภาวิณี แสงสุวรรณ)

นักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์
จังหวัดชุมพร

ลายเซ็น.....
ผู้ทรงคุณวุฒิ ผศ.ดร. รุติรัตน์ ถาวรสุจริตกุล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประเมินเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เพื่อประกอบการศึกษารายงานศึกษาอิสระระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตร
บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร

นักศึกษา นางสาวภาวิณี แสงสุวรรณ
รหัสประจำตัว 64205075
หัวข้อวิทยานิพนธ์ ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาล
เมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

ข้อคิดเห็นโดยสรุปของท่าน (กรุณาทำเครื่องหมาย ✓)

- ดำเนินการต่อ
 ดำเนินการต่อโดยมีการแก้ไข

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....
(.....)
วันที่.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร
3. แบบสอบถามมีทั้งหมด 2 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการ
4. ข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามนี้จะเป็นประโยชน์ทางวิชาการอย่างมากต่อการนำไปใช้เป็นข้อมูลในการศึกษา จึงขอความกรุณาจากท่านได้โปรดตอบแบบสอบถามให้ตรงกับสภาพความเป็นจริง เพื่อจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไปอย่างสมบูรณ์และข้อมูลที่ท่านให้ไว้ ผู้ศึกษาจะเก็บเป็นความลับ และไม่นำไปเผยแพร่แต่ประการใด ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านเป็นอย่างสูง ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้ หากท่านมีข้อสงสัยประการใดโปรดสอบถามข้าพเจ้า นางสาวภาวิณี แสงสุวรรณ หมายเลขโทรศัพท์ 0937588386 Email. 64205075@kmitl.ac.th

ขอขอบพระคุณผู้ที่ให้ข้อมูลไว้ ณ โอกาสนี้
นางสาวภาวิณี แสงสุวรรณ
นักศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาบริหารธุรกิจ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
วิทยาเขตชุมพรเขตอุดมศักดิ์จังหวัดชุมพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามวัดระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาล
เมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างเพียงข้อเดียวที่ตรงกับข้อมูลทั่วไปของท่าน

1.เพศ

ชาย

หญิง

2.อายุ

ต่ำกว่า 30 ปี

30 – 40 ปี

41 – 50 ปี

51 – 60 ปี

3.ระดับการศึกษา

ต่ำกว่ามัธยมศึกษา

มัธยมศึกษา

ปวช./ปวส.อนุปริญญา

ปริญญาตรี

สูงกว่าปริญญาตรี

4.ประเภทของธุรกิจ

กิจการเจ้าของคนเดียว

ห้างหุ้นส่วนสามัญ

ห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียนและห้างหุ้นส่วนจำกัด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของ
ผู้ประกอบการ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อมูลของท่านมากที่สุด โดยพิจารณา ดังนี้

ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาล เมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร	ใช่	ไม่ใช่
ด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย		
1. ป้าย คือ ป้ายชื่อ ยี่ห้อหรือเครื่องหมาย ที่ใช้ในการประกอบกิจการ เพื่อ หารายได้		
2. หลักฐานที่ไม่ต้องใช้ในการเสียภาษีป้าย คือ บัตรประชาชน		
3. ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย คือ เจ้าของป้าย		
4. ภาษีป้ายจะเสียเป็นรายเดือนเท่านั้น		
5. ภาษีป้ายเป็นส่วนหนึ่งของภาษีท้องถิ่น		
ด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี		
1. เจ้าของป้าย ยื่นแบบเสียภาษีป้ายภายใน 31 มีนาคมของทุกปี		
2. ป้ายที่ติดตั้งปีแรกให้เสียภาษีป้ายภายใน 30 วันที่เจ้าหน้าที่แจ้ง		
3. ถ้าจำนวนภาษีป้ายเกิน 3,000 บาท ขอผ่อนชำระ 3 งวดเท่าๆ กันได้		
4. ผู้รับโอนป้ายต้องแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ภายใน 15 วันนับจากวันโอน		
5. การเสียภาษีป้าย สามารถชำระเงินได้ที่ อบต.และเทศบาลเท่านั้น		

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิอนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านบทกำหนดโทษ	
1. ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายมีโทษปรับ 5,000 - 50,000 บาท	
2. ผู้ไม่เสียภาษีป้ายมีโทษปรับ 5,000- 50,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	
3. ไม่แสดงหลักฐานการเสียภาษีป้ายอย่างเปิดเผย ปรับ 2,000 บาท	
4. ชัดขวางเจ้าหน้าที่มีโทษปรับ 1,000 -20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	
5. ไม่ชำระภาษีป้ายภายในกำหนดเสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ 1 ของภาษี	
ด้านการคำนวณภาษีป้าย	
1. พื้นของป้าย 500 ตารางเซนติเมตรคิดเป็น 1 หน่วย	
2. พื้นที่ ป้ายใช้ส่วนที่กว้างที่สุด x ส่วนที่ยาวที่สุดของขอบเขตป้าย	
3. ป้ายที่ไม่มีขอบเขต ให้ยึดตัวอักษร ภาพ ที่อยู่ริมสุดเป็นขอบเขต	
4. ป้ายที่มีอักษรไทยล้วนให้คิดอัตรา 5 บาทต่อหน่วย	
5. ป้ายมีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศอัตรา 20 บาท ต่อหน่วย	
6. พื้นที่ป้าย ถ้าคำนวณมีเศษเกิน 250 ตร.ซม. ให้นับเป็น 1 หน่วย	
7. ถ้าคำนวณภาษีได้ต่ำกว่าป้ายละ 200 บาท ให้เสียป้ายละ 200 บาท	
8. การจัดเก็บภาษีป้ายแบ่งอัตราจัดเก็บเป็น 3 แบบ	
ด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น	
1. ป้ายของราชการจะได้รับการยกเว้นภาษี	
2. ป้ายโฆษณาที่แสดงในงานจัดเป็นครั้งคราว ได้รับการยกเว้นภาษี	
3. ป้ายของวัด สมาคม มูลนิธิ จะได้รับการยกเว้นภาษี	
4. ป้ายที่มีล้อเลื่อน จะได้รับการยกเว้นภาษี	
5. ป้ายที่ติดในอาคาร จะได้รับการยกเว้นภาษี	
6. ป้ายของร้านค้าขายผลผลิตเกษตรของตนเอง ไม่ได้รับยกเว้นภาษี	
7. ป้ายที่แสดงไว้ที่สินค้าหรือบรรจุสินค้า ไม่ได้รับการยกเว้นภาษี	

ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านที่ สละเวลาและให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ค
ค่าคุณภาพของแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าคุณภาพของแบบสอบถาม

1. ค่าความเที่ยงตรง (Validity : IOC)

การทดสอบดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์
(Testability of Item Variable Congruence Index)

เรื่อง “ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง
จังหวัดชุมพร”

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อที่	ข้อคำถามในแบบทดสอบ	ประมาณค่าความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	สรุปผล
		1	2	3		
1. เพศ						
	1. ชาย	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
	2. หญิง	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2. อายุ						
	1. ต่ำกว่า 30 ปี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
	2. 31 - 40 ปี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
	3. 41 - 50 ปี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
	4. 51 - 60 ปี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3. ระดับการศึกษา						
	1. ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
	2. มัธยมศึกษา	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
	3. ปวช./ปวส.อนุปริญญา	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
	4. ปริญญาตรี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4. ประเภทของธุรกิจ						
	1. กิจการเจ้าของคนเดียว	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
	2. ห้างหุ้นส่วนสามัญ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
	3. ห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียนและ ห้างหุ้นส่วนจำกัด	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการ

ข้อที่	คำถามในแบบทดสอบ	ประมาณค่าความคิดเห็น ของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	สรุปผล
		1	2	3		
ด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย						
1.	ป้าย คือ ป้ายชื่อ ยี่ห้อหรือเครื่องหมาย ที่ใช้ในการประกอบกิจการ เพื่อหารายได้	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2.	หลักฐานที่ไม่ต้องใช้ในการเสียภาษีป้าย คือ บัตรประชาชน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3.	ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย คือ เจ้าของป้าย	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4.	ภาษีป้ายจะเสียเป็นรายเดือนเท่านั้น	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
5.	ภาษีป้ายเป็นส่วนหนึ่งของภาษีท้องถิ่น	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
ด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี						
1.	เจ้าของป้าย ยื่นแบบเสียภาษีป้ายภายใน 31 มีนาคมของทุกปี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2.	ป้ายที่ติดตั้งปีแรกให้เสียภาษีป้ายภายใน 30 วันที่เจ้าหน้าที่แจ้ง	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3.	ถ้าจำนวนภาษีป้ายเกิน 3,000 บาท ขอผ่อนชำระ 3 งวดเท่าๆ กันได้	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4.	ผู้รับโอนป้ายต้องแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ภายใน 15 วันนับจากวันโอน	+1	0	+1	0.66	ใช้ได้
5.	การเสียภาษีป้าย สามารถชำระเงินได้ที่ อบต.และเทศบาลเท่านั้น	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	คำถามในแบบทดสอบ	ประมาณค่าความคิดเห็น ของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	สรุปผล
		1	2	3		
ด้านบทกำหนดโทษ						
1.	ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายมีโทษปรับ 5,000 - 50,000 บาท	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2.	ผู้ไม่เสียภาษีป้ายมีโทษปรับ 5,000- 50,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	+1	+1	0	0.66	ใช้ได้
3.	ไม่แสดงหลักฐานการเสียภาษีป้ายอย่างเปิดเผย ปรับ 2,000 บาท	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4.	ขัดขวางเจ้าหน้าที่มีโทษปรับ 1,000 - 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
5.	ไม่ชำระภาษีป้ายภายในกำหนดเสียเงินเพิ่ม อีกร้อยละ 1 ของภาษี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
ด้านการคำนวณภาษีป้าย						
1.	พื้นที่ของป้าย 500 ตารางเซนติเมตรคิดเป็น 1 หน่วย	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2.	พื้นที่ป้ายใช้ส่วนที่กว้างที่สุดxส่วนที่ยาวที่สุด ของขอบเขตป้าย	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3.	ป้ายที่ไม่มีขอบเขต ให้ยึดตัวอักษร ภาพ ที่ อยู่ริมสุดเป็นขอบเขต	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4.	ป้ายที่มีอักษรไทยล้วนให้คิดอัตรา 5 บาทต่อหน่วย	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
5.	ป้ายที่มีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศ อัตรา 20 บาทต่อหน่วย	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
6.	พื้นที่ป้าย ถ้าคำนวณมีเศษเกิน 250 ตร.ซม. ให้นำเป็น 1 หน่วย	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
7.	ถ้าคำนวณภาษีได้ต่ำกว่าป้ายละ 200บาท ให้เสียป้ายละ 200 บาท	0	+1	+1	0.66	ใช้ได้
8.	การจัดเก็บภาษีป้ายแบ่งอัตราจัดเก็บเป็น 3 แบบ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	คำถามในแบบทดสอบ	ประมาณค่าความคิดเห็น ของผู้ทรงคุณวุฒิคนที่			ค่า IOC	สรุปผล
		1	2	3		
ด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น						
1.	ป้ายของราชการจะได้รับการยกเว้นภาษี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2.	ป้ายโฆษณาที่แสดงในงานจัดเป็นครั้งคราว ได้รับการยกเว้นภาษี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3.	ป้ายของวัด สมาคม มูลนิธิ จะได้รับการ ยกเว้นภาษี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4.	ป้ายที่มีล้อเลื่อน จะได้รับการยกเว้นภาษี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
5.	ป้ายที่ติดในอาคาร จะได้รับการยกเว้นภาษี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
6.	ป้ายของร้านค้าขายผลผลิตเกษตรของ ตนเอง ไม่ได้ได้รับการยกเว้นภาษี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
7.	ป้ายที่แสดงไว้ที่สินค้าหรือบรรจุสินค้า ไม่ได้ รับการยกเว้นภาษี	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

หมายเหตุ : ข้อคำถามที่มีค่า IOC 0.5 – 100 คัดเลือกว่าใช้ได้
ข้อคำถามที่มีค่า IOC 0.5 พิจารณาปรับปรุงหรือตัดออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค่าสถิติที่ได้จากการวิเคราะห์

มี 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศชาย	189	49.09
เพศหญิง	196	50.91
รวม	385	100.00

2. อายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30 ปี	46	11.95
30 – 40 ปี	71	18.44
41 – 50 ปี	167	43.38
51 – 60 ปี	101	26.23
รวม	385	100

3. ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	110	28.57
มัธยมศึกษา	129	33.51
ปวช./ปวส.อนุปริญญา	51	13.24
ปริญญาตรี	95	24.68
รวม	385	100

4. ประเภทของธุรกิจ

ประเภทของธุรกิจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กิจการเจ้าของคนเดียว	280	72.73
ห้างหุ้นส่วนสามัญ	85	22.08
ห้างหุ้นส่วนสามัญที่จัด	20	5.19
ทะเบียนและห้างหุ้นส่วนจำกัด		

รวม 385 100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของ

5. ตารางจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายโดยภาพรวม

ระดับความรู้ความเข้าใจ		จำนวนคนที่ตอบถูก (คน)	คิดเป็นร้อยละ	ลำดับ
มากที่สุด	(26-30 คะแนน)	263	68.31	1
มาก	(21-25 คะแนน)	108	28.05	2
ปานกลาง	(16-20 คะแนน)	14	3.64	3
น้อย	(11-15 คะแนน)	0	0	
น้อยที่สุด	(0-10 คะแนน)	0	0	
รวม		385	100	

ตารางแสดงค่าเฉลี่ยและจำนวนของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายในแต่ละด้าน

6. ด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย

ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร	ระดับความรู้			
	จำนวนคนที่ตอบถูก (คน)	ร้อยละ	จำนวนคนที่ตอบผิด (คน)	ร้อยละ
ด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย				
1. ป้าย คือ ป้ายชื่อ ยี่ห้อหรือเครื่องหมาย ที่ใช้ในการประกอบกิจการเพื่อหารายได้	376	97.70	9	2.30
2. หลักฐานที่ไม่ต้องใช้ในการเสียภาษีป้าย คือ บัตรประชาชน	336	87.30	49	12.70
3. ผู้มีหน้าที่เสียภาษีป้าย คือ เจ้าของป้าย	380	98.70	5	1.30
4. ภาษีป้ายจะเสียเป็นรายเดือนเท่านั้น	364	94.50	21	5.50
5. ภาษีป้ายเป็นส่วนหนึ่งของภาษีท้องถิ่น	372	96.60	13	3.40
ค่าเฉลี่ย		94.96		25.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี

ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของ ผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอ เมือง จังหวัดชุมพร	ระดับความรู้			
	จำนวนคนที่ ตอบถูก (คน)	ร้อยละ	จำนวนคน ที่ตอบผิด (คน)	ร้อยละ
ด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี				
1. เจ้าของป้าย ยื่นแบบเสียภาษีป้ายภายใน 31 มีนาคมของทุกปี	385	100	0	0
2. ป้ายที่ติดตั้งปีแรกให้เสียภาษีป้ายภายใน 30 วันที่เจ้าหน้าที่แจ้ง	328	85.20	57	14.80
3. ถ้าจำนวนภาษีป้ายเกิน 3,000 บาท ขอผ่อนชำระ 3 งวดเท่าๆ กันได้	343	89.10	42	10.90
4. ผู้รับโอนป้ายต้องแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ภายใน 15 วันนับจากวันโอน	276	71.70	109	28.30
5. การเสียภาษีป้าย สามารถชำระเงินได้ที่ อบต. และเทศบาลเท่านั้น	385	100	0	0
ค่าเฉลี่ย		89.20		10.80

8. ด้านบทกำหนดโทษ

ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของ ผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอ เมือง จังหวัดชุมพร	ระดับความรู้			
	จำนวนคนที่ ตอบถูก (คน)	ร้อยละ	จำนวนคน ที่ตอบผิด (คน)	ร้อยละ
ด้านบทกำหนดโทษ				
1. ไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีป้ายมีโทษปรับ 5,000 - 50,000 บาท	380	98.70	5	1.30
2. ผู้ไม่เสียภาษีป้ายมีโทษปรับ 5,000- 50,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	337	87.50	48	12.50
3. ไม่แสดงหลักฐานการเสียภาษีป้ายอย่างเปิดเผย ปรับ 2,000 บาท	305	79.20	80	20.80
4. ชัดขวางเจ้าหน้าที่มีโทษปรับ 1,000 -20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	325	84.40	60	15.60
5. ไม่ชำระภาษีป้ายภายในกำหนดเสียเงินเพิ่มอีก ร้อยละ 1 ของภาษี	275	71.40	110	28.60
ค่าเฉลี่ย		84.24		15.76

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. ด้านการคำนวณภาษีป้าย

ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของ ผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร	ระดับความรู้			
	จำนวน คนที่ ตอบถูก (คน)	ร้อยละ	จำนวน คนที่ ตอบผิด (คน)	ร้อยละ
ด้านการคำนวณภาษีป้าย				
1. พื้นที่ของป้าย 500 ตารางเซนติเมตรคิดเป็น 1 หน่วย	315	81.80	70	18.20
2. พื้นที่ ป้ายใช้ส่วนที่กว้างที่สุด x ส่วนที่ยาวที่สุด ของขอบเขตป้าย	336	87.30	49	12.70
3. ป้ายที่ไม่มีขอบเขต ให้ยึดตัวอักษร ภาพ ที่อยู่ ริมสุดเป็นขอบเขต	291	75.60	94	24.40
4. ป้ายที่มีอักษรไทยล้วนให้คิดอัตรา 5 บาทต่อ หน่วย	234	60.80	151	39.20
5. ป้ายมีอักษรไทยปนกับอักษรต่างประเทศอัตรา 20 บาท ต่อหน่วย	344	89.40	41	10.60
6. พื้นที่ป้าย ถ้าคำนวณมีเศษเกิน 250 ตร.ซม. ให้นับเป็น 1 หน่วย	207	53.80	178	46.20
7. ถ้าคำนวณภาษีได้ต่ำกว่าป้ายละ 200 บาท ให้ เสียป้ายละ 200 บาท	342	88.80	43	11.20
8. การจัดเก็บภาษีป้ายแบ่งอัตราจัดเก็บเป็น 3 แบบ	323	83.90	62	16.10
ค่าเฉลี่ย		77.68		22.32

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. ด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น

ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของ ผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอ เมือง จังหวัดชุมพร	ระดับความรู้			
	จำนวนคน ที่ตอบถูก (คน)	ร้อยละ	จำนวนคนที่ ตอบผิด (คน)	ร้อยละ
ด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น				
1. ป้ายของราชการจะได้รับการยกเว้นภาษี	385	100	0	0
2. ป้ายโฆษณาที่แสดงในงานจัดเป็นครั้งคราว ได้รับการยกเว้นภาษี	366	95.10	19	4.90
3. ป้ายของวัด สมาคม มูลนิธิ จะได้รับการยกเว้นภาษี	367	95.30	18	4.70
4. ป้ายที่มีล้อเลื่อน จะได้รับการยกเว้นภาษี	353	91.70	32	8.30
5. ป้ายที่ติดในอาคาร จะได้รับการยกเว้นภาษี	339	88.10	46	11.90
6. ป้ายของร้านค้าขายผลผลิตเกษตรของตนเอง ไม่ได้รับยกเว้นภาษี	345	89.60	40	10.40
7. ป้ายที่แสดงไว้ที่สินค้าหรือบรรจุสินค้า ไม่ได้รับการยกเว้นภาษี	308	80	77	20
ค่าเฉลี่ย		91.40		8.6

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามกับระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามเพศ โดยภาพรวม

11. ตารางแสดงค่าสถิติและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในด้านเพศ

ความรู้เรื่องภาษีป้าย	เพศ	\bar{x}	S.D.	t	sig
1. ด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย	ชาย	4.84	0.40	3.06	<.001
	หญิง	4.65	0.77		
2. ด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี	ชาย	4.48	0.85	0.49	0.38
	หญิง	4.44	0.85		
3. ด้านบทกำหนดโทษ	ชาย	4.21	1.05	-0.11	0.02
	หญิง	4.22	1.23		
4. ด้านการคำนวณภาษีป้าย	ชาย	6.22	1.06	0.15	0.14
	หญิง	6.20	1.24		
5. ด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น	ชาย	6.36	1.03	0.43	0.72
	หญิง	6.43	0.98		

เอกสารนี้เป็นเอกสารหลวงวิมลศรีหรือการใช้งานเพื่อการศึกษานี้ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น ๆ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12. ตารางแสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียหายป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร โดยภาพรวม จำแนกตามอายุ

ความรู้เรื่องภาษีป้าย	อายุ	\bar{x}	S.D.	f	sig
1. ด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย	ต่ำกว่า 30 ปี	4.04	1.05	27.78	<.001
	30 – 40 ปี	4.76	0.43		
	41 – 50 ปี	4.89	0.30		
	51 – 60 ปี	4.81	0.67		
2. ด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี	ต่ำกว่า 30 ปี	4.13	0.91	4.63	0.003
	30 – 40 ปี	4.30	0.96		
	41 – 50 ปี	4.58	0.78		
	51 – 60 ปี	4.52	0.81		
3. ด้านบทกำหนดโทษ	ต่ำกว่า 30 ปี	4.30	0.87	4.84	0.003
	30 – 40 ปี	4.04	1.10		
	41 – 50 ปี	4.43	1.08		
	51 – 60 ปี	3.93	1.31		
4. ด้านการคำนวณภาษีป้าย	ต่ำกว่า 30 ปี	6.52	1.26	3.25	0.022
	30 – 40 ปี	6.05	1.13		
	41 – 50 ปี	6.32	1.14		
	51 – 60 ปี	6.00	1.09		
5. ด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น	ต่ำกว่า 30 ปี	5.87	1.13	7.34	<.001
	30 – 40 ปี	6.35	1.07		
	41 – 50 ปี	6.61	0.77		
	51 – 60 ปี	6.32	1.15		

13. ตาราง แสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียหายป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามอายุในด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย เป็นรายคู่

อายุ	ต่ำกว่า 30 ปี	30 – 40 ปี	41 – 50 ปี	51 – 60 ปี
ต่ำกว่า 30 ปี	-	0.71*	0.85*	0.76*
30 – 40 ปี		-	0.13	0.05
41 – 50 ปี			-	0.08
51 – 60 ปี				-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

14. ตารางแสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสี่ยภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามอายุ ในด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสี่ยภาษี เป็นรายคู่

อายุ	ต่ำกว่า 30 ปี	30 – 40 ปี	41 – 50 ปี	51 – 60 ปี
ต่ำกว่า 30 ปี	-	0.16	0.45*	0.39
30 – 40 ปี		-	-0.28	-0.22
41 – 50 ปี			-	0.05
51 – 60 ปี				-

15. ตารางแสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสี่ยภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามอายุในด้านบทกำหนดโทษ เป็นรายคู่

อายุ	ต่ำกว่า 30 ปี	30 – 40 ปี	41 – 50 ปี	51 – 60 ปี
ต่ำกว่า 30 ปี	-	0.26	0.12	0.37
30 – 40 ปี		-	0.38	0.11
41 – 50 ปี			-	0.50*
51 – 60 ปี				-

16. ตารางแสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสี่ยภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามอายุในด้านการคำนวณภาษีป้าย เป็นรายคู่

อายุ	ต่ำกว่า 30 ปี	30 – 40 ปี	41 – 50 ปี	51 – 60 ปี
ต่ำกว่า 30 ปี	-	0.46	0.19	0.52*
30 – 40 ปี		-	-0.26	0.05
41 – 50 ปี			-	0.32
51 – 60 ปี				-

17. ตารางแสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสี่ยภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามอายุในด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น เป็นรายคู่

อายุ	ต่ำกว่า 30 ปี	30 – 40 ปี	41 – 50 ปี	51 – 60 ปี
ต่ำกว่า 30 ปี	-	-0.46	-0.74*	-0.44
30 – 40 ปี		-	-0.25	0.03
41 – 50 ปี			-	0.29
51 – 60 ปี				-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

18. ตารางแสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีpayerของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพรโดยภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษา

ความรู้เรื่องภาษี payer	ระดับการศึกษา	\bar{x}	S.D.	f	sig
1. ด้านความรู้ทั่วไป ของภาษีpayer	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	4.68	0.70	9.56	<.001
	มัธยมศึกษา	4.97	0.17		
	ปวช./ปวส. อนุปริญญา	4.51	0.76		
	ปริญญาตรี	4.65	0.75		
2. ด้านการกำหนด ยื่นแบบแสดง รายการเสียภาษี	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	4.06	0.99	20.07	<.001
	มัธยมศึกษา	4.81	0.47		
	ปวช./ปวส. อนุปริญญา	4.20	1.06		
	ปริญญาตรี	4.59	0.72		
3. ด้านบทกำหนด โทษ	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	4.02	1.30	6.65	<.001
	มัธยมศึกษา	4.33	1.13		
	ปวช./ปวส. อนุปริญญา	3.76	1.01		
	ปริญญาตรี	4.52	0.92		
4. ด้านการคำนวณ ภาษีpayer	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	6.23	1.03	3.82	0.01
	มัธยมศึกษา	6.43	1.03		
	ปวช./ปวส. อนุปริญญา	6.22	1.42		
	ปริญญาตรี	5.91	1.24		
5. ด้านpayerที่ได้รับ การยกเว้น	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	6.15	1.14	5.38	0.001
	มัธยมศึกษา	6.60	0.79		
	ปวช./ปวส. อนุปริญญา	6.20	1.13		
	ปริญญาตรี	6.53	0.97		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

19. ตารางแสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียหายป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามระดับการศึกษาในด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย เป็นรายคู่

ระดับการศึกษา	ต่ำกว่า มัธยมศึกษา	มัธยมศึกษา	ปวช./ปวส. อนุปริญญา	ปริญญาตรี
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	-	0.28*	0.17	0.02
มัธยมศึกษา		-	0.45*	0.31*
ปวช./ปวส.อนุปริญญา			-	0.14
ปริญญาตรี				-

20. ตารางแสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียหายป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามระดับการศึกษาในด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียหายภาษี เป็นรายคู่

ระดับการศึกษา	ต่ำกว่า มัธยมศึกษา	มัธยมศึกษา	ปวช./ปวส. อนุปริญญา	ปริญญาตรี
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	-	0.74*	0.13	0.52*
มัธยมศึกษา		-	0.61*	0.21
ปวช./ปวส.อนุปริญญา			-	0.39*
ปริญญาตรี				-

21. ตารางแสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียหายป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามระดับการศึกษาในด้านบทกำหนดโทษ เป็นรายคู่

ระดับการศึกษา	ต่ำกว่า มัธยมศึกษา	มัธยมศึกษา	ปวช./ปวส. อนุปริญญา	ปริญญาตรี
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	-	0.31	0.25	0.49*
มัธยมศึกษา		-	0.56*	0.18
ปวช./ปวส.อนุปริญญา			-	0.75*
ปริญญาตรี				-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

22. ตารางแสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามระดับการศึกษาในด้านการคำนวณภาษีป้าย เป็นรายคู่

ระดับการศึกษา	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	มัธยมศึกษา	ปวช./ปวส.อนุปริญญา	ปริญญาตรี
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	-	-0.19	0.01	0.32
มัธยมศึกษา		-	0.21	0.52*
ปวช./ปวส.อนุปริญญา			-	0.31
ปริญญาตรี				-

23. ตารางแสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร จำแนกตามระดับการศึกษาในด้านป้ายที่ได้รับการยกเว้น เป็นรายคู่

ระดับการศึกษา	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	มัธยมศึกษา	ปวช./ปวส.อนุปริญญา	ปริญญาตรี
ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	-	-0.45*	-0.05	-0.38
มัธยมศึกษา		-	0.40	0.07
ปวช./ปวส.อนุปริญญา			-	-0.33
ปริญญาตรี				-

24. ตารางแสดงค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษีป้ายของผู้ประกอบการในเขตเทศบาลเมืองชุมพร อำเภอเมือง จังหวัดชุมพรโดยภาพรวม จำแนกประเภทของธุรกิจ

ความรู้เรื่องภาษีป้าย	ประเภทของธุรกิจ	\bar{x}	S.D.	f	sig
1. ด้านความรู้ทั่วไปของภาษีป้าย	กิจการเจ้าของคนเดียว	4.75	0.63	0.47	0.63
	ห้างหุ้นส่วนสามัญ	4.71	0.65		
	ห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียนและห้างหุ้นส่วนจำกัด	4.85	0.49		
2. ด้านการกำหนดยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษี	กิจการเจ้าของคนเดียว	4.48	0.84	2.89	0.06
	ห้างหุ้นส่วนสามัญ	4.32	0.92		
	ห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียนและห้างหุ้นส่วนจำกัด	4.80	0.52		
3. ด้านบทลงโทษ	กิจการเจ้าของคนเดียว	4.21	1.15	0.07	0.93
	ห้างหุ้นส่วนสามัญ	4.25	1.10		

เอกสารนี้เป็น3ฉบับที่ส่งมอบไว้สำหรับกิจการเจ้าของคนเดียวศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตนำไปใช้ประโยชน์ด้านการคำนวณภาษีป้ายที่กำหนดโทษทั้งสามมีให้ดูและต้องอ้างอิงจากเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	ห้างหุ้นส่วนสามัญที่จัด ทะเบียนและห้างหุ้นส่วนจำกัด	4.15	1.23		
4. ด้านการ คำนวณภาษีป้าย	กิจการเจ้าของคนเดียว	6.26	1.14	0.98	0.38
	ห้างหุ้นส่วนสามัญ	6.06	1.22		
	ห้างหุ้นส่วนสามัญที่จัด ทะเบียนและห้างหุ้นส่วนจำกัด	6.25	1.12		
5. ด้านป้ายที่ ได้รับการยกเว้น	กิจการเจ้าของคนเดียว	6.39	1.01	0.01	0.99
	ห้างหุ้นส่วนสามัญ	6.41	0.97		
	ห้างหุ้นส่วนสามัญที่จัด ทะเบียนและห้างหุ้นส่วนจำกัด	6.4	1.14		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติย่อผู้ศึกษา

ชื่อ - สกุล	นางสาวภาวินี แสงสุวรรณ
วัน เดือน ปีเกิด	15 มกราคม พ.ศ. 2543
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลปะทิว จังหวัดชุมพร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	35/2 ม.1 ตำบลชุมโค อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร รหัสไปรษณีย์ 86160
สถานที่ศึกษาปัจจุบัน	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตอุดมศักดิ์จังหวัดชุมพร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2556	โรงเรียนปะทิววิทยา
พ.ศ. 2559	ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช. แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาชุมพร
พ.ศ. 2562	ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. แผนกวิชาการ บัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาชุมพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้